

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

விலை :
ரூபா 100/=

224

முதலர் மைந்தன்
ஏ. எஸ். உபைத்துல்லா

ஒளி:20
சுடர்:07

224

பகீர்தவன் மூலம் வீரீவும் ஆழமும் பெறுவது ஞானம்!

வெள்ளத்தின் பெருக்கையோல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மீமவமாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடெரல்லாம்
விழிபெற்றுப் பதவிகொள்வர்.

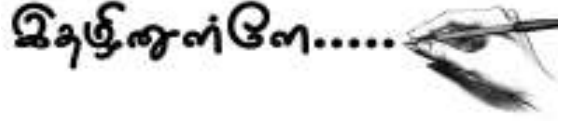
ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞானம் பாலச்சந்திரன்

தொடர்புகளுக்கு

தொ.பேசி. ☞ 0094-11-2586013
0094-77-7306506
தொ.நகல் ☞ 0094-11-2362862
இணையம் ☞ www.gnanam.info
www.gnanam.lk
தளம்.ஞானம்.இலங்கை
மின்னஞ்சல் ☞ editor@gnanam.info
editor@gnanam.lk
அஞ்சல் ☞ 3B-46th Lane, Colombo-6,
Sri Lanka
வங்கி விபரம் ☞ T. Gnanasekaran
Acc. No. - 009010344631
Hatton National Bank,
Wellawatha Branch.
Swift Code : HBLILKLX
(மணியோடர்மூலம் சந்தா அனுப்பு
பவர்கள் வெள்ளத்தை தபாற்
கந்தோரில் மாற்றுக்கூடியதாக
அனுப்புதல் வேண்டும்)
சந்தா விபரம் ☞ Sri Lanka
ஒரு வருடம் : ரூ 1,000/=
ஆறு வருடம் : ரூ 5,000/=
ஆயுள் சந்தா : ரூ 20,000/=
ஒரு வருடம்
Australia (AU\$) 50
Europe (€) 40
India (Indian Rs.) 1250
Malaysia (RM) 100
Canada (\$) 50
UK (£) 40
Singapore (Sin. \$) 50
Other (US \$) 50

- ☞ ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்பு களின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்பானவர்கள்.
- ☞ புனைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், தொலைபேசி எண், முகவரி, ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும்.
- ☞ பிரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.
- ☞ படைப்புகள் கணினியில் தட்டச்சு செய்யப்பட்டு மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படவேண்டும்.

- ☞ கவிதைகள்
புலோலியூர் வேல்நந்தன் 19
அம்பலவன் புவனேந்திரன் (யேர்மணி) 22
எல். வலீம் அக்ரம் 22
வாகரைவாணன் 24
பொலிகை ஜெயா (சுவிஸ்) 29
மகாதேவ ஐயர் ஜெயராம சர்மா
(அவுஸ்திரேலியா) 34
- ☞ சிறுகதைகள்
கே. எஸ். சுதாகர் (அவுஸ்திரேலியா) 06
பென் ஒக்றி/சோ. பா. (மொழிபெயர்ப்பு) 30
வேல்அமுதன் (குறுங்கதை) 37
- ☞ கட்டுரைகள்
கே. ஆர். டேவிட் 03
சு. யோ. பற்றிமாகரன் (லண்டன்) 12
பேராசிரியர் செ. யோகராசா 17
என். செல்வராஜா (லண்டன்) 25
- ☞ கீள்வி ஞானம் 20
- ☞ கீள்காணல்
ச.முருகானந்தன் / ஞானசேகரன் 38
- ☞ பத்தி
அந்தனி ஜீவா 23
பேராசிரியர் துரை மனோகரன் 43
- ☞ சமகால இலக்கிய நிகழ்வுகள்
கலாபூஷணம் கே. பொன்னுத்துரை 46
- ☞ வாசகர் பேசுகிறார் 48

ஆசிரியர் பக்கம்

புதுவருட எதிர்பார்ப்பு !

2019^{ஆம்} ஆண்டு மலர்ந்துள்ளது. ஒவ்வொரு ஆண்டு மலரும்போதும் அவ்வாண்டு சிறந்ததொரு ஆண்டாக அமையவேண்டும் என மக்கள் எதிர்பார்ப்பது வழக்கம். நமது நாட்டில் வாழும் தமிழ் மக்கள் இந்த நாடு சுதந்திரம் அடைந்த 1948 காலப்பகுதியிலிருந்து அரசியல்ரீதியாக தமக்கொரு விடிவை ஏற்படுத்தக்கூடிய சுபிட்சமான ஆண்டாக புதிய ஆண்டு மலரவேண்டும் எனக் கடந்த 70 வருடகாலமாக எதிர்பார்த்து வந்துள்ளார்கள். ஆனாலும் தொடர்ச்சியான ஏமாற்றம்தான் ஏற்பட்டு வருகிறது.

புதிய அரசியல் அமைப்பு வரப்போகிறது அதில் அடிப்படை உரிமைகளைத் தமிழ்பேசும் மக்கள் பெறப்போகிறார்கள் என்பது ஒரு 'மாயை' போன்று ஒவ்வொரு வருடமும் தொடர்கதையாக்கிக்கொண்டே இருக்கிறது.

தமிழ்பேசும் மக்கள், நாடு சுதந்திரம் பெற்ற காலத்தில் இருந்தே தமது உரிமைகளைப் பெறுவதற்காகப் போராடி வந்துள்ளார்கள். ஆரம்பத்தில் நான்கு தசாப்த காலமாக அகிம்சை வழிப் போராட்டங்களை நடாத்தினார்கள். பண்டா -செல்வா ஒப்பந்தம், ட்வி- செல்வா ஒப்பந்தம் போன்று காலத்துக்குக் காலம் மேற்கொள்ளப்பட்டுவந்த பல்வேறு ஒப்பந்தங்களும் கிழித்தெறியப்பட்டன.

சாத்வீகப் போராட்டங்கள் உதாசீனப்படுத்தப்பட்டு வந்ததால், இளைஞர்களின் ஆயுதப்போராட்டம் உருவெடுத்தது. மூன்று தசாப்தகாலம் இடம்பெற்ற ஆயுதப்போராட்டம் காரணமாகத் பெருந்தொகையான பொதுமக்கள் தமது உயிர்களையும் உடைமைகளையும் இழந்தனர். போராட்டகாலத்தில் இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வுகானும் முயற்சிகள் பேச்சுவார்த்தைகள் மூலம் மேற்கொள்ளப்பட்டன. தீர்வுத்திட்டங்கள் மாறிமாறிவந்த அரசாங்கங்களினால் முன்வைக்கப்பட்டன. 1987^{ஆம்} ஆண்டு இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தம் மேற்கொள்ளப்பட்டு மாகாணசபை முறைமை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. வடக்கு கிழக்கு இணைந்த மாகாணசபை ஆட்சிமுறை உருவாக்கப்பட்டது. அதுவும் இறுதியில் தோல்வியைத் தழுவினது. 2000^{ஆம்} ஆண்டு சந்திரிகா அம்மையாரின் ஆட்சியில் தமிழ்மக்களுக்கு தீர்வு வழங்கப்படவேண்டும் என்பதில் அவர் உறுதியாக இருந்தார். தமிழ்த் தலைவர்களின் அனுசரணையுடன் ஓர் அரசியல் தீர்வுத்திட்டத்தைத் தயாரித்து பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பித்தார். ஆனால் அந்தத் திட்ட நகலை ஐக்கிய தேசியக்கட்சி எரியூட்டியது.

2001^{ஆம்} ஆண்டு பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்கா ஆட்சியில் ஐக்கிய தேசிய அரசாங்கம் அமைக்கப்பட்டது. 2002-2004 காலப்பகுதியில் நேர்வே அனுசரணையுடன் விடுதலைப் புலிகளுடன் புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டு அதன் தொடர்ச்சியாக 'ஓஸ்லோ' பிரகடனம் கைச்சாத்திடப்பட்டது. அந்த முயற்சியும் கைகூடவில்லை.

மகிந்த ராஜபக்ஷ ஆட்சியில் யுத்தம் முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால் தமிழ் மக்களது பிரச்சினைக்கு தீர்வு ஏதும் ஏற்படவில்லை.

2015^{ஆம்} ஆண்டு இடம்பெற்ற ஜனாதிபதி தேர்தலில் மைத்திரிபால சிறிசேனா ஜனாதிபதியாகி நல்லாட்சி அரசாங்கம் பதவி ஏற்றது. எதிரும் புதிருமாக இயங்கிவந்த அரசியல் கட்சிகள் இணைந்து ஆட்சி அமைத்ததால் இக்காலகட்டத்தில் தமிழர் பிரச்சினைக்குத் தீர்வுகிடும் எனப் பெரும் எதிர்பார்ப்பு இருந்தது. ஆனால் அந்த முயற்சியிலும் தற்போது பின்னடைவு ஏற்பட்டுள்ளது.

தமிழ்மக்கள் வடக்கு,கிழக்கை வரலாற்றுப் பூர்வீக வாழ்விடமாகக் கொண்டவர்கள். இன,மத,மொழி,பண்பாடு கலாசார ரீதியாக தென்பகுதி மக்களிலிருந்தும் வேறுபாடுகொண்டவர்கள். அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே நிர்வகிக்கும் அதிகாரங்களைக் குறிப்பாக காணி, பொலிஸ் அதிகாரங்களைக் கொண்ட சமஷ்டி முறையை அடிப்படையாகக்கொண்ட அதிகாரப்பகிர்வை வழங்குமாறு கோரிவருகிறார்கள்.

ஆனால், மத்திய அரசின் பிடயில் அதிகாரத்தைக் குவித்துவைப்பதிலேயே ஆட்சிக்கு வந்த சகல அரசாங்கத் தலைவர்களும் முனைப்புக்காட்டி வந்துள்ளார்கள்.. இதுவே பிரச்சினையின் ஆணிவேர்.

தற்போது புதிய அதிகாரப் பகிர்வுடன் கூடிய அரசியல் அமைப்புத் தொடர்பாக தமிழ்த் தரப்பினர் வலியுறுத்தி வருகின்றனர். ஆனால் சிங்களக் கடும்போக்காளர்கள் இது நாடு பிளவுபடுவதற்கான அடிப்படை என அதனை விமர்சிக்கின்றனர். தேர்தல்கள் நெருங்குகின்ற இக்காலகட்டத்தில் இணைத்துவேஷம் பேசுவதே அரசியலைக் கைப்பற்றுவதற்கான ஆயுதம் என்பது நம்நாட்டு வரலாறு. இந்நிலையில், அண்மைக் காலங்களில் தமிழ்மக்களுக்கான அரசியல் தீர்வு கிட்டுவதற்கான அறிகுறிகள் தென்படவில்லை.

தமது அரசியல் உரிமைப்போராட்டம் நீர்த்துப்போகாமல் தொடர்ந்தும் எரியும் பிரச்சினையாகத் தக்க வைத்துக்கொள்வதைத் தவிர வேறுமார்க்கம் எதுவும் தமிழ்மக்களுக்கு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. உரிமைப்போராட்டம் நடத்திய இனம் எதுவும் தோற்றுப்போனதாக உலகவரலாறு இல்லை. காலம் ஒரு நல்ல முடிவைத் தமிழ்மக்களுக்குத் தரும் என எதிர்பார்க்கலாம்.

மூதூர் மைந்தன் ஏ. எஸ். உபைத்துல்லா

1975ஆம் ஆண்டு எனக்குத் திருகோணமலை மாவட்டத்திற்குட்பட்ட மூதூர் புனித அந்தோனியார் மகாவித்தியாலயத்திற்கு இடமாற்றம் கிடைத்தது. அப்போது எனக்கு 30 வயது. இளமைத்துடிப்பு ஆசிரியர் இடமாற்றத்தை ஏற்றுக்கொண்டு மூதூருக்குச் சென்றுவிட்டேன். அப்போது நான் ஆரம்பகால எழுத்தாளனாக இருந்தேன். மூதூர் என்றதும் மூத்த எழுத்தாளரான அமரர் வ.அ.இராசரத்தினம் அவர்களின் பெயர்தான் எனக்கு நினைவுக்கு வந்தது. நான் புனித அந்தோனியார் மகாவித்தியாலயத்திற்கு வந்தபின்புதான், புனித அந்தோனியார் மகாவித்தியாலயத்தின் அதிபராக வ.அ.இராசரத்தினத்தின் துணைவியார் திருமதி வில்லி இராசரத்தினம் அவர்களே இருந்தார் என்பது தெரியவந்தது. எனக்குப் பெரும் மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. வ.அ.இராசரத்தினம் அவர்களே அவரது வீட்டிற்கு அண்மையில் ஒரு வாடகை வீட்டையும் எனக்கு ஒழுங்குபண்ணித் தந்தார்.

இங்குதான் உபைத்துல்லா அவர்களை நான் சந்தித்தேன். அப்போது உபைத்துல்லா மாணவனாக இருந்தார். 1975ஆம் ஆண்டு உபைத்துல்லா அவர்களுக்கும் எனக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட உறவு 'ஆசிரிய - மாணவ' உறவாகவே ஆரம்பித்தது. கடந்த 43 ஆண்டுகளாக நமது உறவு நீடித்து. ஆசிரிய உறவாகவும், எழுத்தாளர் உறவாகவும் வளர்ச்சிகண்டு இன்று 'எழுத்தாளர்கள்' என்ற ஒரு நேர்கோட்டில் இருவரும் நிற்கின்றோம்.

1975ஆம் ஆண்டு எனக்கு மாணவனாக இருந்த உபைத்துல்லா அவர்களை 43 ஆண்டுகளின் பின்பு ஒரு எழுத்தாளனாக 'ஞானம்' சஞ்சிகையின் அட்டைப்பட அதிதியாக அறிமுகஞ் செய்கின்ற பொறுப்பு எனக்குக் கிடைத்திருக்கின்றது. இந்தப் பொறுப்பை, காலம் தந்ததொரு வரப்பிரசாதமாகவே நான் கருதுகின்றேன்.

மூதூர் புனித அந்தோனியார் மகாவித்தியாலத்தில் என்னிடம் கல்விகற்று பெரும்பாலான மாணவர்கள் என்னோடு மிகநெருக்கமானவர்களாக இருந்திருக்கின்றனர். ஆனால் இன்றுவரை என்னோடு தொடர்பில் இருக்கின்ற ஒருவரென்றால் அவர் உபைத்துல்லா அவர்கள்தான். நமது உறவுக்கு அடித்தளமாக அமைந்தது 'இலக்கியம்' தான் என்பதையும் என்னால் உணரமுடிகின்றது.

அப்போது நான் ஆரம்பகால எழுத்தாளனாக இருந்தேன். உபைத்துல்லா அவர்கள் லீவு கிடைக்கும் போதெல்லாம் என்னைத் தேடிவருவார். இருவரும் வ.அ. அவர்களின் வீட்டிற்குச் செல்வோம். வ.அ. அவர்கள் சிரேஷ்ட எழுத்தாளராகவும். நான் இடைநிலை எழுத்தாளராகவும், உபைத்துல்லா அவர்கள் கனிஷ்ட எழுத்தாளராகவும் இருந்தாலும் நம்மிடையே ஒரு தூய்மை யான உறவுநிலை காணப்பட்டது.

-கே.ஆர்.டேவிட

உபைத்துல்லாவின் இலக்கிய ஆர்வத்தைப் பார்க்கின்றபோது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கின்றது. உபைத்துல்லாவுக்கு இலக்கியப் பரப்பில் நல்லதொரு எதிர்காலம் காத்திருக்கிறது என்று வ.அ. அவர்களே என்னிடம் நேரடியாகக் கூறியுள்ளார். வ.அ.அமரராகிவிட்டார். ஆனால் அவரது கணிப்பீடு இன்னமும் இளமையாகவே இருக்கின்றது.

உபைத்துல்லா அவர்கள் ஒரு விவசாயக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர். அவருக்கான வசதிகள் எதுவும் இருக்கவில்லை 'இலக்கியவிருத்தி எழுத்தாளனின் ஆத்மாவை குளிர்மைப்படுத்தும், ஆனால் பொருளாதாரவிருத்தியே எழுத்தாளனின் வாழ்க்கையைக் குளிர்மைப்படுத்தும்.' என்பதை நான் எனது சொந்தவாழ்க்கை அனுபவங்கள் மூலம் உணர்ந்திருக்கின்றேன். உபைத்துல்லாவின் இலக்கிய ஆர்வம் அவரது கல்விக்கு முட்டுக்கட்டையாக அமைந்து விடுமோ என்ற அச்சம் எனக்கிருந்தது. சில சந்தர்ப்பங்களில் எனது கருத்தை அவரிடம் நேரடியாகவும் கூறியுள்ளேன். நான் அப்படிக்கூறியவேளைகளில் குழந்தைப் பிள்ளைத் தனமாகச் சிரிப்பார். சிரித்துவிட்டு இலக்கியம் பற்றியே பேசுவார்.

1975ஆம் ஆண்டு முதார் கிராமம் பின்தங்கிய கிராமமாகவே காணப்பட்டது. ஆனால் நகர்ப்புறங்களில் காணப்படாத ஒரு இயற்கை அழகும் அமைதியும், ஐக்கியமும் இங்கு நிலவியதை நான் உணர்ந்திருக்கின்றேன்.

சில ஆண்டுகளில் பின்னர் திருகோணமலை மாவட்டத்திற்கு உட்பட்ட நிலாவெளிக்கு எனக்கு இடமாற்றம் கிடைத்துச் சென்றுவிட்டேன். திருகோணமலை மாவட்டத்திற்குள்ளேயே நான் கடமையாற்றியதால் உபைத்துல்லா அவர்களைச் சந்திக்கின்ற வாய்ப்புகள் எனக்குக் கிடைத்தன.

இங்கு ஒரு செய்தியை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகின்றேன். உபைத்துல்லா அவர்கள் கல்வி, இலக்கியம் ஆகிய இரு வழிப் பாதையில் சமநிலையில் முன்னேறுவார் என்ற எதிர்பார்ப்பு அப்போது எனக்கு இருக்கவில்லை..? இவரிடம் இருந்த பரந்த மனப்பான்மையும், தன்னம்பிக்கையும், விடா முயற்சியுமே இவரது உயர்ச்சிகளுக்கு காரணங்களாய் அமைந்திருக்கின்றன என்பதுதான் எனது அனுபவரீதியான முடிவாகும்.

இவர் தனது 24 வயதில் ஆசிரியர் நியமனம் பெற்றுள்ளார். அதன்பின் படிப்படியாக முன்னேறி 2000ஆம் ஆண்டில் முதலாந்தர அதிபராக

உயர்வுபெற்றுள்ளார். புனித அந்தோனியார் மகாவித்தியாலயத்தில் இடைநிலைக் கல்வியை முடித்துக்கொண்டு ஆசிரியர் நியமனம் பெற்ற இவர், தனது சொந்த முயற்சியினால் 1985ஆம் ஆண்டு பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைமாணிப்பட்டத்தினையும் அதன்பின் பட்டப்பின் கல்விடிப்போமா பட்டத்தினையும் 1993ஆம் ஆண்டு பூர்த்தி செய்துள்ளார்.

இவர் க.பொ.த. (உயர்தர)மாணவர் களுக்கென்று பாட நூல்களை எழுதி வெளியீடு செய்ததோடு பிரத்தியேக வகுப்புகளையும் நடத்தியுள்ளார். இவர் அப்போது உயர்தரவகுப்பு மாணவர்களுக்கென்று வெளியீடு செய்த நூல்களின் விபரம் வருமாறு.

1995 'இலகுவழித்தமிழ்' கட்டுரைத் தொகுதி
1999 'தமிழ் வளர்த்த பெரியார்கள்' ஆய்வு நூல்

அரசு பதவிகளில் ஆசிரிய பதவியைவிட ஏனைய பதவிகளில் பலவிதமான திருப்திகள் காணப்படுகின்றன. ஆனால் ஆசிரியர்-அதிபர் பதவிகளில் 'ஆத்மதிருப்தி' ஒன்றுதான் கிடைக்கின்றது. அதுவும் தன்னிடம் கல்வி கற்ற மாணவரின் உயர்ச்சியைக்கண்டு அதன் மூலம் பெறுகின்ற 'ஆத்ம திருப்தியாகும்'

மேற்கூறப்பட்ட ஆத்மதிருப்தியை விளக்குகின்ற விளங்கக்கூடியதொரு சம்பவம் ஒன்று உபைத்துல்லா அவர்களின் வாழ்க்கையில் நடந்துள்ளது. அந்தச் சம்பவத்தை இங்கு பதிவாக்குவது, அவசியமானதும், பொருத்தமானதும் என்று நினைக்கின்றேன்.

இவர் ஓய்வுபெற்றபின் ஒருமுறை மோட்டார் சைக்கிள் விபத்துக்குள்ளானார். அந்த விபத்து தொடர்பான விசாரணை ஒன்று முதார் நீதிமன்றத்தில் நிகழ்ந்தது. நீதிமன்றில் உபைத்துல்லா அவர்களின் பெயர் கூப்பிடப்பட்டு, உபைத்துல்லா அவர்கள் விசாரணைக் கூட்டில் ஏறியுள்ளார். அப்போது நீதிமன்றில் ஒன்பது வழக்கறிஞர்கள் இருந்திருக்கின்றனர்.

உபைத்துல்லா அவர்கள் விசாரணைக் கூண்டில் ஏறியதும் அங்கு பிரசன்னமாயிருந்த ஒன்பது வழக்கறிஞர்களில் ஏழு வழக்கறிஞர்கள் எழுந்து நின்று உபைத்துல்லா அவர்களுக்கு மதிப்பு செய்துள்ளனர். அந்த ஏழு வழக்கறிஞர்களும் உபைத்துல்லா அவர்களின் மாணவர்கள். நீதிமன்றம் சில நிமிடங்கள் உறைந்து போய் விட்டதாக அச்சம்பவத்தோடு தொடர்பு பட்டவர்கள் கூறினார்கள்.

நீதிமன்ற வளாகத்துக்குள் நீதிபதிக்கு முன்பாக அமர்ந்திருந்த ஒன்பது வழக்கறி

ஞர்களில் ஏழு வழக்கறிஞர்கள் எழுந்து நின்று உபைத்துல்லா அவர்களுக்குக் கௌரவம் செலுத்திய இந்தச் சம்பவத்தையாருமே ஒருசாதாரண சம்பவமாக எடுத்துக் கொள்ள முடியாது.

கல்விக்கு அரசியான சரஸ் வதியே முன்னின்று இந்தச் சம்பவத்தை நடத்தினார் என்றே எனது மனம் கூறுகின்றது.

இதுவரை உபைத்துல்லா அவர்களால் 'கல்விப்புலம்' என்ற ஒரு பக்கத்தைமட்டுமே பார்த்தோம். அடுத்து இவரது 'இலக்கியம்' என்ற இரண்டாவது முகத்தைப் பார்ப்போம்.

1978ஆம் ஆண்டு இருபத்தி மூன்றாவது வயதில் 'மாணிக்கம்' என்ற சஞ்சிகையில் இவரது முதலாவது 'ஊர்வலம்' என்ற சிறுகதை பிரசுரமாகியது. அதன்பின்பு இவரது ஆக்கங்கள் சகல பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் பிரசுரமாகியுள்ளன. அதுமட்டுமல்லாமல் தினகரன் பத்திரிகையின் மூதூர் செய்தியாளராக 1979ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1989ஆம் ஆண்டு வரை பத்துவருடங்கள் கடமையாற்றியுள்ளார்.

க.பொ.த(உயர்தர)வகுப்பு மாணவர்களுக்காக இவர் நூல்களை வெளியீடு செய்த அதேவேளை சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை, விமர்சனம், நாடகம் ஆகிய துறைகளிலும் தனது கவனத்தைச் செலுத்தியுள்ளார்.

1997ஆம் ஆண்டு 'கங்கைக் காவியம்' என்ற இவரது கவிதை நூல் வெளிவந்துள்ளது. 2004-2007ஆகிய ஆண்டுகளுக்குரிய யாழ்ப்பாணம் கலைஇலக்கியப் பேரவையின் கனகசெந்திநாதன் கதாவிருதை இவரது இரு சிறுகதைகள் பெற்றுள்ளன.

2008ஆம் ஆண்டு இவரது முதலாவது சிறுகதைத் தொகுப்பான 'ஜலசமாதி' வெளியீடு செய்யப்பட்டது. இச்சிறுகதைத் தொகுப்பு பலராலும் விதந்துரைக்கப்பட்டது. கொட்டியா புரப்பற்று சூழலையும், அம் மக்களின் வாழ்வியலையும் பிரதிபலிக்கும் வகையிலான ஒரு படைப்பாக இந்நூல் அமைந்தது.

"எனது இலக்கிய ஆக்கங்களை எனது நேரடித் தரிசிப்பின் பின்னரே பதிவுசெய்கிறேன்" என்று உபைத்துல்லா அவர்கள் அடிக்கடி கூறிக்கொள்வார்.

2015ஆம் ஆண்டு இவரது வாழ்க்கையில் மிக முக்கியமான ஒரு ஆண்டாக அமைந்துள்ளது. மூதூரில் மிகப்பிரபல்லியமான மூதூர் முஸ்லிம் மகளிர் கல்லூரியில் அதிபராக இருந்து ஓய்வுபெற்றபோது இவரின் கல்விச் சேவையைப்பாராட்டி மூதூர் முஸ்லிம் மகளிர்

கல்லூரியின் தலைமையில் ஆசிரியர்களும் பொதுமக்களும் கல்விநலன் விரும்பிகளும் மாணவர்களும் இணைந்து 'அறுவடை' என்ற சேவைநலன் பாராட்டுநூலைவெளியீடு செய்துள்ளனர். இவரது கல்விச் சேவையையும் இலக்கியச் சேவையையும் பாராட்டி இந்நூலில் ஐம்பதுக்கு மேற்பட்டோர் விபரித்துள்ளனர்.

இந்நூலின் இறுதிப் பக்கத்தில் இவரைப் பற்றி சிலகுறிப்புகள் பதிவாகியுள்ளன. அவற்றில் இரண்டு பதிவுகளை இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமானதாகும்.

"நீ சரியாக இரு. சதியை விடு. சரியைச் செய் உனக்கு எல்லாமே சரியாகநடக்கும்." 'இது உபைத்துல்லா சேர் எங்களுக்கு அடிக்கடி கூறும் அறிவுரை'- எம்.ஏ.றபிக்

"என்னை எழுதத் தூண்டியவரும் அவர்தான் 'வரால் மீன்கள்' சிறுகதைத் தொகுதியை வெளியிடப் பின்புலமாக நின்றவரும் அவர்தான்'- எம்.எஸ்.அமானுல்லா

மொத்தமாக பதினைந்து குறிப்புகள் பதிவாக்கியுள்ளன. பதினைந்துமே அர்த்தப் புஷ்டியான பதிவுகள்.

2016ஆம் ஆண்டு இவருக்கு 'கலாபூசணம்' விருது வழங்கப்பட்டுள்ளது. அதே ஆண்டில் கிழக்குமாகாணகலாசார பண்பாட்டு அலுவல்கள் திணைக்களத்தினால் 'வித்தகர்' விருதும் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

2017ஆம் ஆண்டு இவர் இரண்டாவது சிறுகதைத் தொகுதியான 'நிழலைத்தேடி' என்ற நூலை வெளியீடு செய்துள்ளார்.

2018ஆம் ஆண்டு இச் சிறுகதைத்தொகுதிக்கு 'கொடகே தேசிய சாகித்தியவிருது' வழங்கப்பட்டுள்ளது.

'ஒரு கிராமத்தின் மதிப்பீட்டை அந்தக் கிராமத்தில் இயங்குகின்ற கல்வி நிலையங்களினூடாகப் புரிந்துகொள்ளலாம்.' என்று கூறப்படுகின்றது. இவர் 37 ஆண்டுகள் கல்விச் சேவைப் புலத்திலும் 34 ஆண்டுகள் இலக்கியப் பரப்பிலும் சேவையாற்றியுள்ளார். இவர் விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்துவளர்ந்தவர் என்பதாலும் கல்விப்புல அனுபவங்களும் இலக்கியப் புலத் தேடல்களும் இவரை ஒரு பூரணமனிதனாக உருவாக்கியுள்ளது.

கிடைக்கின்ற ஓய்வு காலத்தைப் பயன்படுத்தி மேலும் பல படைப்புகளை உபைத்துல்லா அவர்கள் வெளியீடு செய்ய வேண்டுமென வாழ்த்துகிறேன்.

சிறுகதை

- ஓசூர் சிறுகதை -

ஞானம் சஞ்சிகை நடத்திய அமரர் செம்பியன் செல்வன் (ஆ. இராஜகோபால்) ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி - 2018 இல் கிரண்டாம் பரிசு பெற்ற சிறுகதை.

“ஓர்! எங்கே என் மனைவி உமா? வழமையாக எட்டு மணிக்கெல்லாம் இங்கே வந்துவிடுவாரே...” காரைத் தரிப்பிடத்தில் நிறுத்திவிட்டு வேகமாக வந்த களைப்பில், மனைவியைக் காணாத அதிர்ச்சியுடன் கேட்டான் சிறீபாலன்.

“பயப்படாதீர்கள்! இன்னும் அரைமணி நேரத் திற்குள் இங்கு வந்துவிடுவார். இன்று கொஞ்சம் தாமதமாகிவிட்டது. நீங்கள் வெளியே உள்ள இருக்கையில் அமர்ந்துகொள்ளுங்கள். அங்கே நிறையப் புத்தகங்கள் இருக்கின்றன. அல்லது ரெலிவிஷன் பார்க்கலாம்” சொல்லியபடியே அந்த ஆண் தாதி சிறீபாலனை நிமிர்ந்து பார்த்தார். பார்த்த மாத்திரத்தில், சிறீபாலனுக்கு இந்த நிலை வந்திருக்கக்கூடாது எனக் கவலை கொண்டார். அவருக்கு அருகே இருந்த பெண் தாதி மேசையில் குனிந்தபடி அவசர அவசரமாக எதையோ எழுதிக் கொண்டிருந்தார்.

சிறீபாலன் கோர்ட் சூட் ரை அணிந்த நிலையில் வேலைக்குப் போவதற்கு முன்பாக அங்கு வந்திருந்தான். கம்பீரமான தோற்றம், நறுக்கு மீசை, வயது நாற்பதுக்குள் இருக்கும்.

அந்தப்பெரிய அறைக்குள் ஏழுெட்டு நோயாளர்கள் வரையில் இருந்தார்கள். ஆனால் நாற்பதுபேரின் இரைச்சல் அங்கே நிலவியது. இரண்டு தாதிமார்கள் அவர்களைக் கண்காணிப்பதற்கும், கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருப்பதற்கும் போதாமல் இருந்தது.

‘பயப்படாதீர்கள்’ என்ற அந்தத் தாதியின் சொல் சிறீபாலனைச் சற்றுச் சிந்திக்க வைத்தது.

இவரது சிறுகதை ‘இனி ஒரு விதி செய்வோம்’, 1983இல் ‘ஈழநாடு’ பத்திரிகையில் வெளிவந்தது. தொடர்ந்து சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை, பத்தி எழுத்து, விமர்சனம், நாடல் போன்ற துறைகளில் எழுதி வருகின்றார். இலங்கைப் பேராதனைப் பல்கலைக் கழக பொறியியல் பட்டதாரி. தற்போது வசிப்பது அவுஸ்திரேலியாவில்.

‘எங்கே போகின்றோம்’, ‘சென்றிருவீர் எட்டுத்திக்கும்’ என்ற இரண்டு சிறுகதைத் தொகுதிகள் வெளிவந்துள்ளன. ஏறக்குறைய 25 சிறுகதைப்போட்டிகளில் பரிசு பெற்றுள்ளார்.

இந்த வருடம்(2018) - தமிழ்நாடு முற்போக்கு எழுத்தாளர் கலைஞர் சங்கம், ‘போடி மாலன்’ நினைவாக நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியில், வந்திருந்த 337 சிறுகதைகளில் இவரது ‘பாம்பும் ஏணியும்’ என்ற சிறுகதை முதல் பரிசு பெற்றுள்ளது. அத்துடன் ‘ஞானம்’ சஞ்சிகை நடத்திய அமரர் செம்பியன் செல்வன் ஆ. இராஜகோபால் நினைவுச்சிறுகதைப் போட்டியில் இரண்டாவது பரிசும் பெற்றுள்ளார். கவிஞர் கி.பி.அரவிந்தன் நினைவாக ‘காக்கைச் சிறகினிலே’ முன்னெடுத்த உலகத்தமிழ்க் குறுநாவல் போட்டியில் இவரது ‘மெல்பேர்ன் வெதர்’ என்ற குறுநாவல் பாராட்டுப் பரிசினைப் பெற்றுள்ளது.

‘அக்கினிக்குஞ்சு’ இணையத்தளம் இவரது தமிழ்ச் சிறுகதை இலக்கியப் பணிக்காக வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது வழங்கிக் கொளரவப் படுத்தியுள்ளது.

(www.shuruthy.blogspot.com.au)

ஏதோ நடந்திருக்க வேண்டும். வாசலில் நின்றபடியே உமாவை அங்கும் இங்கும் தேடினான். அறைக்குள் அவனது மனைவியைத் தவிர மற்றைய எல்லோரும் இருப்பதாகவே அவனுக்குப்பட்டது.

மருந்திற்குக் கட்டுப்படாவிடில் 'ஷொக் றீர்மன்' கொடுக்கவேண்டியவரும் என மனோதத்துவ நிபுணர் கடந்தமுறை சந்தித்த போது சிற்பாலனிடம் கூறியிருந்தார். அப்போது சிற்பாலனின் மனைவி உமா, "எனக்கொன்றும் இல்லை. அப்படியிருக்க ஏன் எனக்கு மருந்து தருகின்றீர்கள். சம்மா மருந்தைக் குடிப்பது உடம்பிற்கு கேடு தரும் அல்லவா?" என டாக்டரைக் கேட்டிருந்தான்.

'என்னுடைய அறைக்குள் டைனோசர் ஏலியன் கரடி சிங்கம் எல்லாம் ஒளித்திருக்கின்றன. சிலவேளைகளில் அவை என்னைக் கொல்லப் பார்க்கின்றன' என்று ஒருநாள் ஆர்ப்பாட்டமிட்டு, கையிலே கத்தி ஒன்றை எடுத்து வெறி பிடித்தவள்போல உமா நடந்துகொண்டதை நினைத்து வைத்தியர் தனக்குள் புன்முறுவல் கொண்டார்.

"மருந்தை உடனடியாகநிறுத்தமுடியாது. மெது மெதுவாகக் குறைத்து, வருத்தம் முற்றாகக் குணமாகியதும் நீங்கள் வீட்டிற்குப் போகலாம்" என உமாவிடம் ஆறுதல் சொல்லியிருந்தார் டாக்டர்.

வெளியே இருந்த தொலைக்காட்சியில் மிருகங்கள் பறவைகள் பற்றியதொரு விபரணம் போய்க் கொண்டிருந்தது. அன்னப்பட்டிகள் மனிதர்களைப் போலவே பெரும்பாலும் ஒரு துணையுடனே தமது வாழ்நாள் முழுவதும் இருப்பதாகவும், ஒருபாலின சேர்க்கையும் அவற்றுள் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது எனவும் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். அன்னப்பட்டிகள் பாலில் கலந்திருக்கும் நீரை விட்டு பாலை மாத்திரம் அருந்தும் எனச் சிற்பாலன் சிறுவயதில் கேள்விப்பட்டிருந்தான். மனிதர்களும் ஏன் அன்னப்பட்டிகள் போல தீயனவற்றை விடுத்து நல்லனவற்றை எடுத்து வாழப் பழகக்கூடாது? கண்கள் அந்த விவரணத்தில் லயித்திருந்தாலும் சிற்பாலனின் மனம் எதையோ அசை போட்டது.

தெளிந்த நீரோடை போல ஓடிச்செல்லும் மனிதர்களின் வாழ்க்கை, இப்படித்தான் சில வேளைகளில் திடீர் திடீரென மாறிவிடுகின்றது.

உமா மனோவியாதிக்குச் சிகிச்சை பெற, இங்கே வந்து முன்று மாதங்களாகிவிட்டன.

குடும்பத்தின் முழுப்பொறுப்பும் அவன் தலையில் வந்துவிட்டதன் பின்னர் கொஞ்சம் தளர்ந்து போனான் சிற்பாலன். அதிகாலையில்

சமையல் செய்து, தன் இரண்டு ஆண் பிள்ளைகளையும் பள்ளிக்கு அனுப்பி வைத்து விட்டு, உமாவைப் பார்க்க இங்கே வந்து விடுவான். உமாவுடன் சிறிது நேரம் இருந்து விட்டு பின்னர் வேலைக்குப் புறப்பட்டுவிடுவான். பள்ளியில் வகுப்புகளுக்கு முன்னரும் பின்பும் பிள்ளைகளைப் பராமரிக்கும் வசதி இருப்பது சிறிது ஆறுதல் அவனுக்கு. பின்னர் மீண்டும் வேலை முடித்து, மனைவியைப் பார்த்துச் செல்வான்.

தகவல் தொழில் நுட்பம் எவ்வளவோ முன்னேறிவிட்ட நிலையில், அதனால் இப்படியான அபத்தங்களும் உலகில் மலிந்துவிட்டன. உலகின் மிகக் குறுகிய எண்ணிக்கையினரான இந்த இழிசெயலைச் செய்பவர்கள் - மானிடத்தின் கேடுகெட்ட ஈனப்பிறப்புகள். பொறாமை, எரிச்சல், இயலாத்தன்மை கொண்ட இவர்களால் சில மனிதர்களின் வாழ்க்கை அல்லாடுகின்றது. இந்தச் செயல்களை செய்பவர்களைக் கண்டுபிடிப்பதும் கடினம், அதேபோல இதனால் பாதிப்படைபவர்களையும் அடையாளம் காண்பது கடினம். உமாகூட இப்படியான சுழிக்குள் அகப்பட்டிருந்தும் அவளைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு தாமதமாகிவிட்டதே என வருந்தினான் சிற்பாலன்.

"என்றைகொம்பியூட்டர், ஸ்மாற்போன், மின்னஞ்சல், இணையம், முகநூல் எல்லாத்துக்குள்ளும்---யாரோ ஒரு சிலர் ஒளிந்திருக்கின்றார்கள்" என்று உமா முதன்முதல் சொன்னபோது சிற்பாலனுக்குச் சிரிப்புத்தான் வந்தது.

"ஒளிச்சிருந்து...?" சிற்பாலன் தனது கேள்வியைக் கேட்டு முடிப்பதற்கு முன்னரே,

"அவர்கள் எப்போதோ அங்கே ஒளிந்திருக்க வேண்டும். இந்த மரமண்டைக்கு சில மாதங்களுக்கு முன்னர்தான் இந்த விடயமே தெரிய வந்தது. அவர்கள் அங்கே ஒளிந்துகொண்டு எனக்கெதிராக பல சதித்திட்ட வேலைகளில் ஈடுபடுகின்றார்கள்" கவலையுடன் சொன்னாள் உமா.

"அதுசரி... அப்படியெல்லாம் அவர்கள் செய்வதற்கு, நீர் என்ன பெரிய முக்கியமான ஆளா? அரசியல்வாதிகள், பெரிய பிள்ளைப் பிப்பிள்ஸ், சினிமாக்காரர் எண்டு சொன்னால் நான் ஒத்துக்கொள்ளுவன்."

"எறும்புக்கும்அதனளவில் எது நடந்தாலும் அது அதற்குப் பெரிதுதான்" என்று உமா சொன்னபோது சிற்பாலன் மௌனம் காத்தான்.

உமா இலங்கையில் பன்னிரண்டாம்வகுப்பு வரையும்தான் படித்திருந்தான். புலம்பெயர்ந்து

வந்ததன் பிற்பாடு அவளின் முன்னேற்றம் வியக்கத்தக்கதாக இருந்தது. பல்கலைக்கழகம் சென்று கணக்கியல் பட்டதாரியாகி, இன்று ஒரு தொழிற்சாலையின் நிர்வாகக்கட்டமைப்புக்குத் தலைமை தாங்குகின்றாள். அவளுடன் பள்ளியில் படித்தவர்கள் எல்லாம் எங்கோ தங்கிவிட அவள் கிடுகிடுவென்று முன்னேறிவிட்டாள்.

கடந்த ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னர் உமாவின் பாடசாலை நண்பி - மனோகரி - தன் குடும்பம் சகிதம் அமெரிக்காவில் இருந்து வந்திருந்தாள். குழந்தைகளின் குதூகலத்தில் வீடு மகிழ்ச்சி கொண்டது. மனோகரி, உமாவிற்கு அமெரிக்காவில் இருந்து ஒரு ஸ்மாற்போன் பரிசாகவாங்கிவந்திருந்தாள். ஸ்மாற்போன் வாங்கவேண்டும் என்ற உமாவின் நீண்டநாள் ஆசை நண்பியின் வரவால் தீர்ந்தது. மனோகரி தானே அதனை 'செற் அப்' செய்து கொடுத்தாள். அவள் அமெரிக்காவில் கொம்பியூட்டர் சயன்ஸ் படித்திருந்தாள்.

பாடசாலையில் படிக்கும் காலங்களில் மனோகரி முதல் மூன்று மாணாக்கருள் ஒன்றாக வந்துவிடுவாள். உமா பதினைந்திற்குள் வருவாள். எப்படி அமெரிக்காவிற்கு ஏனைய நாடுகள் முதன்மையான இடத்தில் இருப்பது பிடிக்காதோ... அப்படியே மனோகரிக்கும். வந்த அன்றிரவே கேள்விகளைத் தொடங்கிவிட்டாள்.

“எங்கை உம்முடைய கொள்வகேசன் சேர்டிபிக்கற் படங்கள் எல்லாத்தையும் காட்டும் பாப்பம்?”

அவற்றைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே மனோகரியின் முகம் மழை முகிலாகி விட்டது. கறுத்துப்போன முகத்தில் கண்கள் சூரியன் போல் தகதகவென மின்னியது. முகத்தை சிலநிமிடங்கள் வேறு திசையில் வைத்திருந்தாள் அவள்.

மனோகரி அமெரிக்கா போய்விட்டதன் பின்னர், ஒருநாள் நேரம் நள்ளிரவைக் கடந்து விட்டிருக்கலாம். உமா படுக்கையில் எழுந்து உட்கார்ந்திருப்பதை சிறீபாலன் கண்டுகொண்டான்.

“என்ன பேஸ்புக் பார்க்கின்றீரா?”

“இல்லை... இங்கே பாருங்கள்!”

அவள் காட்டிய திக்கில், அவளது ஸ்மாற்போன் தன்னுடைய பாட்டில் ஒளிர் வதையும் பின்னர் சில விநாடிகளில் மறை வதையும் கண்டான். அப்படியாக இரண்டு மூன்று தடவைகள் நடந்தன. அவர்களின் படுக்கை அறைக்குள் இருளுடன் கலந்த அந்த வர்ண ஜாலம் பயத்தைக் கொடுத்தது. சிறீபாலனுக்கு அந்தக்காட்சி திகைப்பாக இருந்தாலும் உமாவின்

மன ஆறுதலுக்காக, “ஸ்மாற்போன் தன்னுடைய பாட்டில் அப்டேற் செய்கின்றது” என்று சொல்லி வைத்தான்.

“உங்கடை ஸ்மாற்போன் இப்படி அப்டேற் செய்வதில்லையே?” உமாவிற்கு சிறீபாலனின் பதிலில் திருப்தி இருக்கவில்லை.

சிறீபாலனின் சமாதானம் உமாவிற்கு மட்டுமேயானது. அவனுடைய மனதிலும் பதில் காணமுடியாத கேள்விகள் எழுந்தன. இவை எல்லாம் தகவல் தொழில்நுட்பத்தின் மறுபக்கங்கள் என்றாலும் இதைச் செய்பவர்கள் யார்? ஏன் செய்கின்றார்கள்?

அதன் பின்னர் முகநூலில் போடும் பதிவுகள் எல்லாம் தனக்காகவே போடப்படுகின்றன எனப் பயந்தாள் உமா. கொம்பியூட்டரின் முன்னால் பல மணி நேரம் சுய நினைவற்றவர்கள் போல் இருந்தாள். நள்ளிரவில் திடீர் திடீரென விழிப்படைந்து, முகநூலைத் தட்டிப் பார்ப்பதும், பேயறைந்தவன் போல் இருப்பதுமாக இருந்தாள்.

“என்ன உமா? ஏன் இப்படி இருக்கின்றீர்?”

“எனக்கு ஒன்றுமில்லை!”

சிலநாட்களாக தனது முகநூலை செயல்படுத்துப் போகச் செய்வதும், பின்னர் திரும்ப செயல்படவைத்து இடையில் ஏதாவது நடந்திருக்கின்றதா எனப் பார்ப்பதுமாக இருந்தாள்.

தனது முகநூலில் போடப்பட்ட புகைப் படங்கள் பிரதி செய்யப்பட்டுள்ளதாகவும், தான் வேலை செய்வது சார்ந்த தகவல்கள் திருடப் பட்டுள்ளதாகவும் சொன்னாள்.

“உமா! அப்படியென்றால் முகநூலை முடிவிடு!”

அதற்கு அவள் சம்மதிக்கவில்லை. சாப்பிடாமல் இருந்தாலும் இருக்கமுடியுமே தவிர முகநூலை முடிவிடமுடியாது என்றாள் உமா.

மனோகரி குடுத்துச் சென்ற ஸ்மாற்போனின் பாவனையின் பின்னர்தான் இத்தகைய விசித்திரங்கள் ஆரம்பமாகின.

இப்படியான பதகளிப்பில் உமா இருக்கும் போது, ஒருநாள் அமெரிக்காவில் இருந்து மனோகரி தொலைபேசி எடுத்தாள்.

“உமா! இப்போது நீர் எங்கு வேலை செய்கின்றீர்?”

மனோகரி அவுஸ்திரேலியா வந்து போனதன் பின்னர், உமா இன்னொரு புதிய இடத்திற்கு வேலை மாறியிருந்தாள். அதை எப்படியோ மோப்பம் பிடித்திருந்தாள் மனோகரி.

“அவுஸ்திரேலியா, நீர் வந்தபோதுதானே எல்லாம் சொல்லிவிட்டேன்.”

“பரவாயில்லை. இன்னுமொருக் கா

சொல்லுமன். நீர் வேலை செய்யுமிடத்தில் ஸ்ரீலங்கன்ஸ் இண்டியன்ஸ் வேலை செய்கின்றார்களா?”

“மனோகரி... வெளிநாட்டுக்கு வந்ததன் பிற்பாடும் இதுகளை நோண்டிக் கொண்டிருக்கக் கூடாது.”

“சரி...சரி... அப்ப வைப்பம்.”

கதைக்கும்போதுகூட யார் மனதையும் நோகடிக்கக் கூடாது என்பதில் கருத்தாக இருப்பவன் உமா. நம்மை நாமாக வாழ விடுகின்றார்கள் இல்லையே எனக் கவலை கொண்டாள் அவள்.

தொலைபேசி உரையாடல் முடிந்து அரை மணி நேரம் இருக்கலாம். உமா புதிதாக வேலை செய்யும் நிறுவனத்திற்கு உலகின் பல பாகங்களிலும் கிளைகள் இருந்தன. அந்தக் கம்பெனியின் அமெரிக்கக்கிளையின் புகைப்படத்தை மனோகரி தனது முகநூலில் பதிவிட்டிருந்தாள்.

இதை கணவனுக்குச் சொன்னால் விபரீதம் ஆகிவிடும் என்பதால் முடிமறைத்தாள் உமா. ஆனால் மனதில் பல ஆயிரம் கேள்விகள் உருவாகிப் பயமுறுத்தின.

இன்னுமொரு தடவை அவர்கள் ஒரு செத்தவீட்டிற்குப் போகும்போது வழியில் ஒரே மஞ்சள் பூக்கள் பூத்த வயற்காட்டைக் கடந்து சென்றார்கள். அது ஏதோ தானியப் பயிராக இருக்க வேண்டும். அதன் அருகில் நின்று ஒரு புகைப்படம் எடுத்து பேஸ்புக்கில் போட விரும்பினாள் உமா. அது ஒரு ஹைவே என்பதால் காரை நிறுத்த முடியாமல் போய் விட்டது. படம் எடுக்க முடியவில்லை.

வீட்டிற்கு வந்து சில மணி நேரம் இருக்கும். உமா பேஸ்புக்கைத் திறந்த போது, அதே மஞ்சள் வயற்காட்டு வெளியில் அவளது தோழி சிவானி படம் எடுத்துப் போட்டிருந்தாள். ஆச்சரியம் என்னவென்றால் சிவானி இருப்பது இருபது மணி நேரம் கார் ஓடும் தூரமான பிறிஸ்பேர்னில். முடிச்சுக்கள் அவிழ்வது போலவும், ஒரு திகில் படத்தைப் பார்ப்பது போன்றும் இருந்தது உமாவிற்கு. மனோகரியும் சிவானியும் முகநூல் நண்பர்களாக இருப்பதைக் கண்டுபிடித்தாள். எப்படி அவர்கள் இருவரும் நண்பர்கள் ஆனார்கள்? உமாவின் மனம் சஞ்சலப்படுகின்றது. அவளா? இவளா? மனசு தராசு முள்ளாக ஆடுகின்றது.

அந்தப்படத்தை சிறீபாலனும் தன் இரண்டு கண்களாலும் பார்த்திருந்தான்.

மனோகரியின் வருகைக்கு முன்னர் கூத்தும் கும்மாளமுமாக மகிழ்ச்சியாக இருந்த

குடும்பம். இன்று மருண்டவன் கண்ணுக்கு இருண்டதெல்லாம் பேய் போலாகிவிட்டது. வாழ்க்கை யானை புகுந்த வயல்காடாகிவிட்டது.

உமா விதம்விதமான கற்பனைகளை தன் மன அடுக்குகளில் உருவாக்கிக் கொண்டாள். தன்னுடைய ஸ்மாற்றோனிற்சுள் ஒரு செயலி இருந்துகொண்டு இங்கு அவுஸ்திரேலியாவில் தன்னைச்சுற்றி நடப்பவற்றை, அமெரிக்காவில் மனோகரிக்குக் காட்டிக் கொண்டிருக்கின்றது என நினைத்தாள். முகநூலில் தன்னைப் பலர் உசுப்பேத்துவது போலவும், முகநூலில் உள்ள ஓட்டை உடைசலுக்குள்ளால் யாரோ புகுந்து தனக்கு எதிராகச் சதித்திட்டங்கள் தீட்டுவதாகவும் விரக்தி கொண்டாள். சிறீபாலனுக்குச் சொன்னவற்றை விடவும், இன்னும் பலவற்றை தன்னுள் அடக்கி வைத்திருந்தாள்.

சிறீபாலனுக்குப் பக்கத்தில் ஒரு வெள்ளையினத்தவர் வந்து அமர்ந்தார். அவர் தன்னை டேவிட் என அறிமுகம் செய்துகொண்டார். வயது ஐம்பதிற்கு மேல் இருக்கலாம். மொட்டை விழுந்திருந்தது. மொட்டந்தலையில் சில வியர்வைத்துளிகள் கோர்த்திருந்தன. கதைக்கும்போது இடையிடையே நோய்களின் மருத்துவப் பெயர்களையெல்லாம் எடுத்து விட்டார். நிரம்பப் படித்த அவரது இடது கையில் ஏதோ ஒன்று பூட்டியிருந்தது. வேண்டும்போது அதனால் அவரது வலது கையையும் சேர்த்துப் பூட்டிக்கொள்ளக்கூடிய கருவி அது. திடீரென்று எழுந்து தொலைக்காட்சிப்பெட்டிக்குப் பின்னால் இருந்த செக்கியூரிட்டிக்கமராவின் அருகில் சென்று வினோதமாக அதனைப் பார்த்தார்.

“இது எல்லாம் என்னத்துக்குப் பூட்டியிருக்கு என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா?” தானாகவே சிறீபாலனுடன் கதையை ஆரம்பித்தார்.

“இல்லை. சொல்லுங்கள்!”

“இவை எல்லாம் என்னைக் கையும் மெய்யுமாகப் பிடிச்ச சிறைக்குள் போடுவதற்குத் தான். நான் இன்னும் கொஞ்சநாட்களில் சமூக விரோதிகள் நாலுபேரைக் கொல்லப்போகின்றேன் என்ற திட்டத்தை எப்படியோ இவர்கள் அறிந்துவிட்டார்கள். இங்கே பூட்டியிருக்கின்ற எல்லாக் கமராக்களுக்குள்ளாலும் என்னைக் கண்காணித்தபடி இருக்கின்றார்கள்.”

சிறீபாலன் இருக்கையில் அமர்ந்தபடியே, அவருக்கு எதிராக இரண்டு அடிகள் பின்னோக்கிச் சறுக்கீல் விட்டு அமர்ந்தான்.

“உங்களுக்கு இன்னுமொன்று சொல்வேன். என்னுடைய மனைவி கொஞ்சநாட்களுக்கு முன்னர், நடு இரவில் நான் உறங்கிக் கொண்டிருக்கும்போது என்னைக் கொல்லப்

பார்த்தார். எங்கள் வீட்டில் இருந்த கமராதான் அவளைப் பிடித்துக் கொடுத்தது. இப்போ ஜெயிலுக்குள் கம்பி எண்ணிக் கொண்டிருக்கின்றார்.”

டேவிட்டின் கதை பேச்சு எல்லாம், அவருக்குச் சம்பந்தமில்லாமல் வினோதமாக இருப்பதை உணர்ந்தான் சிற்பாலன்.

“இன்று காலை இங்கு நடந்த கூத்தைக் கேளுங்கள். ஆசிய நாட்டுப் பெண்ணாகத்தான் இருக்க வேண்டும். உங்கள் நிறம்தான் அவருக்கும். திடீரென்றுசுக்குரல் போட்டபடி மைக்கிறோவேவை நிலத்தில் போட்டு உடைத்தார். ரெலிவிஷனை நொருக்கினார். அவரைத் தனித்த அறைக்குள் போட்டுவிட்டார்கள். அவர் செய்த காரியம் என்ன தெரியுமோ? தன்னுடைய உடுப்புகளை எல்லாம் கிழிச்சு எறிஞ்சுபோட்டுத் தன்னைத் திறந்துவிடும்படி சத்தமிட்டார், ஒன்றும் பயனில்லாது போக தனது மலத்தை எடுத்து கமராவிற்கு வீசி எறிந்தார். அறை முழுவதும் துர்நாற்றம் அடிக்கும் வண்ணம் ஜன்னல்கம்பிகள் எல்லாவற்றிலும் பரவிப் பூசினார். எனக்கு ஒரே புளுகம். இஞ்சை இருக்கிற எல்லாக் கமராக்களுக்கும் இப்பிடி எறியவேணும்” சொல்லிவிட்டுக் கெக்கட்டம் போட்டுச் சிரித்தார் டேவிட். பின் சிற்பாலனைக் கூர்ந்து பார்த்து, அவர் கோபப்படவில்லை என்பதை ஊகித்துக்கொண்டு மீண்டும் சிரிக்கத் தொடங்கினார்.

அவரின் சிரிப்புச் சத்தம் கேட்டு உள்ளே யிருந்த பெண் தாதி வெளியே வந்து எட்டிப் பார்த்தார்.

“டேவிட் எப்பிடி வெளியிலை போன நீங்கள். எங்களுக்குச் சொல்லாமல் வெளியிலை போகக்கூடாது என்று எத்தனை தடவைகள் சொல்லிப்போட்டம். நல்ல காலம். உங்கள் மனைவி இன்னும் வரவில்லை. கெதியில் உள்ளாளுக்குப் போங்கள்” திட்டியபடி டேவிட்டைக் உள்ளே கலைத்தார் அவர்.

“மனைவி ஜெயிலுக்குள் என்று சொன்னாரே!” தாதியிடம் கேட்டான் சிற்பாலன்.

“என்ன செய்வது? எல்லாருடைய கதையை யும் கேட்கச் சோகமாகத்தான் இருக்கின்றது. டேவிட்டும் மனைவியும் பல வருடங்களுக்கு முன்னரே விவாகரத்துச் செய்தவர்கள். பாவம் அந்தப் பெண்மணி. டேவிட்டிற்கு இப்படியாகப் போனதன் பின்னர் திரும்பவும் அவருடன் வந்து இணைந்திருக்கின்றார். அடிக்கடி இங்கே வந்து டேவிட்டைப் பார்த்துச் செல்வார்.”

அவர் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போது, உமா இரண்டு பெண் தாதியர்களின் நடுவே

ராணி போல வந்துகொண்டிருந்தாள். அவர்கள் பின்னாலே சற்றுத் தூரத்தில் டாக்டர் தன் ஸ்டெஸ்கோப்பைச் சுழட்டியவாறே விரைந்து வந்துகொண்டிருந்தார்.

உமா சிற்பாலனைக் கண்டுவிட்டாள். சிற்பாலன் கரையில் ஓதுங்கி நின்று உமாவின் வரவை எதிர்பார்ப்பதை தாதிமார்களும் புரிந்து கொண்டார்கள். அண்மித்ததும்,

“எப்பிடி இருக்கின்றீர்கள்? சுகனும் பரதனும் ஸ்கூலுக்கு ஒழுங்கா போறான்களா? இன்னும் இரண்டு கிழமையிலை வீட்டிற்குப் போய் விடலாம் என்று டொக்ரர் சொன்னவர்” உமா சிற்பாலனைக் கட்டித் தழுவி குதூகலத்துடன் சொன்னாள்.

அவளின் உடல் சுகந்தம் வீசியது. தலை மயிரின் ‘பன்ரீன் புறோபீன் வாசம் நறுமணவட்டம் எழுப்பியது. குளித்து முழுகி உடல் எங்கும் ஸ்பிறே விசிறி ஒரு மகாராணியைப் போல நின்றாள். வீட்டில்கூட இப்படி அவள் இருந்தது கிடையாது.

டாக்டர் சிறிது நேரத்தில் சிற்பாலனைச் சந்திப்பதாகக் கூறிச் சென்றார்.

“சாப்பாட்டைக் கவனியுங்கோ. வேலைக்கு ஒழுங்காப் போய் வாருங்கோ. என்னைப்பற்றி ஒன்றுக்கும் யோசிக்க வேண்டாம். இன்னும் கொஞ்ச நாளில் வீட்டிற்கு வந்துவிடுவேன்” விடைபெற்றாள் உமா. சிற்பாலனிற்கு எல்லாமே வியப்பாக இருந்தது.

டேவிட் சொல்லிச் சென்ற ஆசியநாட்டுப் பெண், சிற்பாலனின் மூளைக்குள்ளிருந்து வெளியே எட்டிப் பார்த்தாள். அவன் சொன்னவற்றுள் எது உண்மை, எது பொய் என்று சிற்பாலனின் மனம் அசை போட்டது.

சிறிது நேரத்தில் வைத்தியரிடமிருந்து சிற்பாலனுக்கு அழைப்பு வந்தது.

“உமாவில் சிறிது சிறிதாக முன்னேற்றங்கள் தெரிகின்றது. இப்போது மருந்துகள் சாப்பிடுகின்றார். ஷெக் நீர்மமன்ற் தேவையில்லை என நினைக்கின்றேன்” வைத்தியர் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போது இடை மறித்தான் சிற்பாலன்.

“டொக்ரர் உமாவை முற்று முழுதாகக் குணப்படுத்த முடியாதா?”

சிற்பாலனின் கேள்விக்கு வைத்தியர் புன்முறுவல் செய்தார்.

“நீங்கள் அறாறட் (Ararat) என்ற இடத்தில் இருக்கும் புத்திசுவாதினமுற்றவர்கள், பைத்தியங்கள் தங்கும் விடுதியைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றீர்களா?

மெல்பேர்ணில் இருந்து இருநூறு கிலோ மீட்டர்கள் தூரத்தில்தான் இந்தக் காப்பகம் இருக்கின்றது. 130 வருடங்களில் 13,000 இறப்புகள் இங்கே நடந்திருக்கின்றது என்று சொன்னால் ஆச்சரியமாக இருக்கும் அல்லவா? நோயாளிகள் மாத்திரமின்றி அவர்களின் உறவினர்கள், காவலாளர்கள், வேலை செய்பவர்கள்கூட அங்கே இறந்திருக்கின்றார்கள். 1998ஆம் ஆண்டுவரை இந்த விடுதி இயங்கியிருக்கின்றது. முன்பெல்லாம் வைத்தியசாலையில் இவர்களுக்கு என்று தனிப்பிரிவு இருந்ததில்லை. எல்லோரும் இந்தக் காப்பகத்துக்குள்ள்தான். இப்போது தொழில்நுட்பமும் எவ்வளவோ முன்னேறிவிட்டது. இந்தவகை நோயாளர்களும் அதிகரித்துவிட்டார்கள்.”

வைத்தியர் சிறீபாலனின் கேள்விக்கு பதில் தராமல் சுற்றி வளைத்து எதோ சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். சொல்பவற்றில் பதிலைக் கண்டுபிடிக்கும் பொறுப்பை சிறீபாலனிடம் விட்டுவிட்டார்.

“இன்று காலை வேலைக்கு வந்து அரைமணி நேரத்திற்குள் ஒருவர் வீட்டிற்குத் திரும்பிவிட்டார். காரணம் முகநூல். முகநூலில் யாரோ அவரைப்பற்றி அவதூறாக எழுதிவிட்டார். அதைத் தாங்கிக் கொள்ளும் பக்குவம் இல்லாமல், தொடர்ந்து வேலை செய்ய முடியாமல் இருந்ததால் லீவைப் போட்டு விட்டுப் போய்விட்டார். வேலை செய்யுமிடங்களில் இவற்றைப் பாவிக்காதீர்கள் என்று சொன்னாலும் சிலர் கேட்பதாகவில்லை.”

“டொக்ரர்....! முகநூல், ரூவிட்டர் மூலம் சமீபத்தில் இந்தியாவில் ஏற்பட்ட வெள்ள அனர்த்தத்தில் அகப்பட்டவர்களை மீட்டெடுத்து காப்பாற்ற முடிந்திருக்கின்றதே!” சிறீபாலன் மறுத்துப் போட்டான்.

“உண்மைதான்.... அதனால்தான் - எதையும் தாங்கும் தைரியம் இல்லாதவர்கள், நவீன தொழில்நுட்பம் கொண்ட கருவிகளை பாவிக்காது தவிர்ந்துவிடுதல் நல்லது என்று சொல்லி வருகின்றேன். உங்களுக்கு ஒன்று தெரியுமா? ரஷ்சியாவில் உயர் ரகசியங்களைப் பேணும் இடங்களில் எல்லாம் இப்போது இந்தவகை தொழில்நுட்ப சாதனங்களைப் பாவிப்பதில்லை. தட்டச்சு செய்வதற்குக்கூட கொம்பியூட்டர் பாவிப்பதில்லை. பழைய டொக்குடா ரைப் பைட்டர்தான்.”

தொடர்ந்தார் வைத்தியர், “நாங்கள் இங்கே நோயாளிகளுக்கு மருந்து மாத்திரைகள்

மாத்திரம் கொடுப்பதில்லை. நம்பிக்கையூட்டும் விதத்தில் அவர்களுடன் உரையாடுகின்றோம். அதன் தொடர்ச்சியை நீங்களும் செய்தல் வேண்டும். சமூகத்தில் இதைப்பற்றிய விழிப்புணர்ச்சியை பரவச் செய்யுங்கள். உமா விரைவில் வீடு வந்துவிடுவார். இனி அவரைப் பின் தொடரும் டாக்டர் நீங்கள்தான்.”

சிறீபாலனுக்கு நம்பிக்கை பிறக்கின்றது. வீட்டிற்குச் சென்றதும் முதல் வேலையாக உமாவின் அந்தப் பிசாசு பிடித்த ஸ்மாற்போனை ஒரு பொலித்தீன் பைக்குள் போட்டு பேப்பரினால் சுற்றி வைத்தான்.

மறுநாள் வேலைக்குச் செல்லும்போது காரை 'யாறா' ஆற்றுக்கு அண்மையாக நிறுத்தினான். தலையைச் சுற்றி உமாவின் போனை மூன்றுதடவைகள் சுற்றிவிட்டு தண்ணீருக்குள் எறிந்தான். குமுறிக்கொண்டிருந்த 'யாறா' நதி, 1400 டொலர்கள் பெறுமதிவாய்ந்த அந்த ஸ்மாற்போனை உள்வாங்கிக் கொண்டது. சிறீபாலன் பொக்கற்றுக்குள்ளிருந்த தனது ஸ்மாற்போனைத் தடவிப் பார்த்துக் கொண்டான்.

○○○

நூல் :
சிறுவர் கதைகள்
ஆசிரியர்:
அகலாங்கன்
வெளியீடு:
இலக்கியன் வெளியீடு
விலை: ரூபா 300.00

அகலாங்கன் அவர்கள் சிறுவர்க்கும் பெரியவர்களுக்கும் இதுவரை 50 நூல்கள்வரை எழுதியவர். கவிதை, சிறுகதை, நாடகம், குறுங்காவியம், ஆய்வு, கட்டுரைஆக்கம், சமயம், பாடலாக்கம் எனப் பலதுறைகளில் எழுதுபவர். தமது நூல்களுக்காகப் பல விருதுகளைப் பெற்றவர். 'சிறுவர் கதைகள்' என்ற இந்நூலில் 14 சிறுவர்க்கான கதைகள் உள்ளன. இக்கதைகள், சிறுவர்களுக்கான கதை சொல்லல் நிகழ்வுக்குப் பயன்படக் கூடியவை. சிறுவர்களின் கிரகித்தல் ஆற்றல், நினைவில் வைத்திருக்கும் ஆற்றல், வெளிப்படுத்தும் ஆற்றல் ஆகியவற்றைத் தூண்டுவதற்கு ஏற்றவையாக இக்கதைகள் அமைந்துள்ளன. சிறுவர்களுக்கு மட்டுமன்றி பெரியவர்களுக்கும் இக்கதைகள் பல தத்துவங்களைப் புலப்படுத்தக் கூடியவை. சிறந்த பயன் உள்ள நூல்.

இங்கிலாந்துத் தமிழர்களின் வரலாறு எழுதுநெறியின் தேவைகளும் தடைகளும் விடைகளும்

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
கூ.யோ. பூற்றிமையகரன்
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்

முன்னுரை

பிரெஞ்சுச் சிந்தனையாளர் வோல்டர். 'நம்முடைய வரலாறு என்பது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட கற்பனைகள் என்பதைத் தவிர அதற்கு மேலாக எதுவுமில்லை' என்று ஒருமுறை கூறினார் பிரெஞ்சுப் பேரரசன் நெப்போலியனும் பிரிட்டனின் பிரதமராக இருந்த சேர். கிராபர்ட் வோல்போலும் ஏறக்குறைய வரலாறு குறித்து இத்தகைய கருத்துக்களையே வெளியிட்டுள்ளனர்.

இந்தக் கருத்துக்களின் அடிப்படை என்ன?

“இதுவரை கூறப்பட்டுள்ள வரலாறுகளில் எழுதப்பட்டுள்ள வரலாறுகளில் உண்மைகளைவிட மிகைப்படுத்தல்களும் கற்பனைகளுமே அதிகமாக இருக்கின்றன என்ற ஆதங்கத்தில் உருவான கருத்துத்தான் இது.” என “கருத்தியலும் வரலாறும்” என்ற நூலில் ‘வரலாறு என்றால் என்ன?’ என்னும் தலைப்பில் பேராசிரியர்கள் க. சண்முகலிங்கன், மதுசூதனன் ஆகியோர் எழுதியுள்ள எழுத்தைப் படித்தபொழுது இது இங்கிலாந்துத் தமிழர் உடைய சமகால வரலாற்றுக்கும் எந்த அளவுக்குப் பொருந்தும் என்கிற உண்மையின் தேடல் ஒன்றைத் தொடக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் பிறந்ததே இச்சிறு ஆய்வுக்கட்டுரை.

ஐக்கிய இராச்சியத்தில் தாயகத்தின் நாளாந்த வாழ்வில் அடையாத எத்தனையோ வேதனைகள் சோதனைகளுக்கு மத்தியில் வாழும் இங்கிலாந்துத் தமிழர்கள் இலங்கை இந்தியாவுக்கு வருகின்ற பொழுது தங்கள் வாழ்வியலின் பெருமைகளைப் பற்றியே மிகையாகப் பேசிச்செல்வது வழமை. இதனால் தாயகத்தைவிட அங்கு பெருவாழ்வு பெற்றிடலாம் என எண்ணி இங்கிலாந்துக்குப் போக இயன்றதெல்லாம் செய்யும் தமிழர்கள் பலர் தாயகங்களில் உள்ளனர். இதனால் இங்கிலாந்துத் தமிழர்களின் வரலாற்றை வளமான வாழ்வின் தொகுப்பாகவே கருதும் மாயைநிலை மாற இங்கிலாந்துத் தமிழர்களின் இயல்பான வரலாறுகள் எழுதப்பட வேண்டியது காலத்தின் தேவையாகிறது. இந்நிலையில் பேராசிரியர்கள் க. சண்முகலிங்கன் அவர்களும் மதுசூதனன் அவர்களும் தங்களுடைய ஆக்கத்தில் டயோனிசியஸ் அவர்களின் “உண்மைச் சான்றுகளிலிருந்து பெறப்படும் தத்துவம்தான் வரலாறு” என்கிற மேற்கோளையும் குறிப்பிட்டிருந்தனர். இது கடந்த 27 ஆண்டுகளாக இங்கிலாந்தில் வாழ்ந்து வருகின்றவன் என்ற வகையில் இங்கிலாந்துத் தமிழரின் வாழ்வியல் குறித்த உண்மைச்சான்றுகளாகக் கண்ட காட்சிகளுடாக இங்கிலாந்துத் தமிழரின் வரலாற்றெழுது நெறி (Historiography) வளர்ச்சிக்கான சிந்தனை ஒன்றை எழுத வேண்டுமென்கிற ஆர்வத்தை வரலாற்றுக்கடமையாகவே கருத வைத்தமையே இவ்வாக்கத்திற்கான மேலதிக உந்துசக்தியாக அமைந்தது.

இலங்கையில் தமிழர்கள் மீது நடாத்தப்பட்ட 1983 ஆடிப் பேரழிவு தோற்றுவித்த இனங்காணக் கூடிய அச்சத்தின் விளைவாக, அரசியல் புகலிடம் கோரிப் புலம்பெயர்ந்த இலங்கைத் தமிழர்களின் இங்கிலாந்து வாழ்வே, ஐக்கிய இராச்சியத்தில் பிரிட்டிஸ் தமிழர்கள் எனப்படும் சிறுபான்மை இனத்தைத் தோற்றுவித்தது. “இங்கிலாந்துத் தமிழர்கள்” எனப் பொதுவாக அழைக்கப்படும். இந்த “பிரிட்டிஸ் தமிழர்கள்” உலகத்தமிழினத்தின் ஒரு கூறாகத் தனித்துவத்துடன் விளங்குகின்றனர். இவர்களின் வாழ்வியலின் உண்மைச் சான்றுகளில் இருந்து “இங்கிலாந்துத் தமிழர்களின் வரலாற்றெழுது நெறியின் தேவைகளும் தடைகளும் விடைகளும்” என்னும் தலைப்பில்

ஆராய்ந்து இங்கிலாந்துத் தமிழர்களின் வரலாறு முறைமையான வகையில் எழுதப்படுவதன் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துவதே இச்சிறு ஆய்வின் நோக்கும் போக்கும் பயனுமாக உள்ளது.

வரலாற்று ரீதியில் தேவையாகச் சமூகக் கொள்கை வகுப்பு அமைகிறது

இங்கிலாந்துத் தமிழர்கள் எனப்படும் பிரிட்டிஷ் தமிழர்கள் எத்தனைபேர்? இவர்களது குடிவரவு வரலாறு என்ன? இவர்களின் இன்றைய தேவைகள் எவை? நாளை பிரிட்டிஷ் தமிழர்கள் ஐக்கிய இராச்சியத்தின் குடிகள் என்ற வகையில் எத்தகைய பங்களிப்பை வழங்குவார்கள்? இவற்றுக்கு ஐக்கிய இராச்சியத்தின் அரசு எந்தவிதமான ஆதரவுகளை வழங்கும் இந்தக் கேள்விகளுக்கு இன்றைய நிலையில் இங்கிலாந்துத் தமிழர்களிடையே சான்றாதாரங்களுடனான விடைகள் இல்லை என்பது நடைமுறை யதார்த்தமாக உள்ளது. ஆனால் இங்கிலாந்துத் தமிழர்கள் குறித்த சமூகக் கொள்கையாக்கத்திற்கு (Social policy) புள்ளி விபரங்களுடனும் சான்றாதாரங்களுடனும் கூடிய பதிவுகளும் அவற்றினைக் குறித்த ஆய்வுகளும் அவசியமாகின்றன.

சமூகக் கொள்கை என்பதற்கு உலகப் புகழ்படைத்த 'இலண்டன் இஸ்கூல் ஒவ் எக்னோமிக்ஸ்' (London School of Economics) பேராசிரியை லூசிண்டா பிளட் (Lucinda Platt) அவர்களின் பின்வரும் கூற்று நல்ல விளக்கமாக அமைகிறது. "மனித தேவைகளாகிய பாதுகாப்பு, கல்வி, வேலை, உடல் நலம் மற்றும் நலங்கள் என்பவற்றை உலகில் உள்ள சமூகங்கள் எந்த வழிகளில் சந்திக்கின்றன என்பது குறித்த அக்கறையாகச் சமூகக் கொள்கை விளங்குகிறது. அரசுக்களும் சமூகங்களும் உலகச் சமூக மாற்றங்களும், குடித்தொகை மற்றும் பொருளாதார மாற்றங்களும், வறுமை, குடிவரவு குடியகல்வு, உலகமயமாக்கம் போன்றனவும் ஏற்படுத்தும் சவால்களை எவ்வாறு சந்திக்கின்றன - சந்திக்க வேண்டும் என்பதை எதிர் கொள்வதற்குச் சமூகக்கொள்கை விளக்கமாக அமைகிறது. சமூகக் கொள்கை தேசஅரசுக்கள், குடும்பம், அந்நாட்டு மக்கள் சமுதாயம், சந்தைகள், அனைத்துலக நிறுவனங்கள், என்பன எவ்வாறு சிறுவர்கள் முதல் முதியவர்கள் வரை வாழ்வதற்கான சேவைகளை வழங்குகின்றன என்பதைச் சமூகக் கொள்கை எடுத்தாராய்கிறது.

இதன் அடிப்படையிலேயே சிறுவர்கள் குடும்பங்களுக்கான ஆதரவுகள், பள்ளிக்கல்வி, உயர்கல்வி, வீடுகள் மற்றும் வாழும் சூழலைப் பேணி உறுதிப்படுத்தல், வருமானத்தை உறுதி செய்தல், வறுமையைக் குறைத்தல், வேலையற்றவர்களுக்கான ஆதரவுகள் பயிற்சிகள், ஓய்வூதியம், உடல்நல மற்றும் சமூக நிலை பராமாரிப்புக்கள் குறித்த நிதி ஒதுக்கல்களும் செயற்திட்டங்களும் அரசுக்களாலும் அனைத்துலக மக்கள் நலன் பேணு நிறுவனங்களாலும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. சமூகக் கொள்கையின் நோக்காக சமூகங்களிடையே சேவைகள் வழங்கப்படுவதில் உள்ள சமத்துவ மின்மைகளைக் குறைத்தல், சமூகங்களின் சமூக பொருளாதார நிலை (Socio-economic status), இனம் (Race), இனத்துவம் (Ethnicity), குடிவரவுநிலை (Migration status), பால்தன்மை (Gender), பால்நிலைத்தன்மை (Sexual orientation), இயலாமைகள் (Disability), முதுமை (Age) என்பவற்றை வரைவுசெய்தல் என்பன அமைகின்றன".

"சமூகக் கொள்கை வகுத்தல்" என்பது இன்றைய காலகட்டத்தில் வாழுகின்ற இனங்களின் வளர்ச்சிக்கு முக்கியமான ஒன்றாக உள்ளநிலையில் இங்கிலாந்துத் தமிழர்கள் குறித்த சமூகக் கொள்கை வகுப்பு என்பது இதுவரை நடைபெறவில்லை. இதற்குக் காரணம் பிரிட்டிஷ் தமிழர்களின் வரலாறு எழுதப்படாமை என்றால் மிகையாகாது.

வரலாறு எழுதுபதற்கான தடைகள்

ஆனால் பிரிட்டிஷ் தமிழர்களின் வரலாறு எழுதப்படாதது மட்டுமல்ல வரலாறு எழுதுபதற்கான தடைகளைக் கூடக் கண்டறியத் தமிழர்கள் இதுவரை முயற்சிக்கவில்லை என்பதே வேதனையான உண்மை. இதனால் ஐக்கிய இராச்சியத்தின் சமூகக்கொள்கை வகுப்பின் அடிப்படையில் வழங்கப்படும் சமூகங்களிடையான சமத்துவமின்மைகளை நீக்கவேண்டி மேற்கொள்ளப்படும் நிதி ஒதுக்கீடுகள் வேலைவாய்ப்புகள் கல்வி வசதிகள் தமிழர்களுக்கு மற்றைய சிறுபான்மையினங்களுக்கு வழங்கப்பட்டு மீதமுள்ள நிலையிலேயே கிடைத்து வருகின்றன. இது குறித்து ஆய்வு செய்தவர்கள் தமிழர்கள் இங்கிலாந்துக்கு வந்தவுடன் தாங்களாகவே வேலைதேடிக்கொள்வதும் அவர்களுக்கு ஏற்கனவே ஆங்கிலேய

ஆட்சிக்காலத்தில் பழக்கப்பட்ட ஆங்கிலமொழி ஆங்கில கலாச்சாரத்துள் ஒன்றித்துத் தங்களைத் தமிழர்கள் என்ற இனத்துவ நிலையில் அடையாளப் படுத்தாமையும் தமிழர்கள் குறித்த அரசு அக்கறைகள் சமூக நலன்புரி அமைப்புக்களின் அக்கறைகள் தேவையற்றதாகி விடுகிறது. இதுவே தமிழர்களுடைய தாயகப் பிரச்சினைகள் கூட அனைத்துலகக் கவனத்தைப் பெறாது சிக்கலடைந்தது என்பது இவ்வாய்வாளர்களின் கருத்து.

1983ம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் இந்நிலைமாறி பெருமளவிலான அரசியல் தஞ்சக்கோரிக்கை மனுக்கள் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட போதும் அவற்றிலும் பெரும்பாலானவற்றில் அரசியல் தஞ்சம் பெற வேண்டுமென்பதற்காக மிகைப்படுத்தல்களும் தங்களுக்கு நடந்தது ஒன்றாக இருக்க வேறொன்றாகப் பதிவு செய்வதுமான போக்குகள் காணப்பட்டதினால் தமிழர்களின் பிரச்சினைகள் குறித்த நம்பகத்தன்மை பாதிப்புக்குள்ளாகியும் முரண்பாடுகள் உள்ளதாகவும் உணரப்பட்டு வரலாறுகளாக மாற்றமடையாதுவிட்டன.

மேலும் அரசியல் தஞ்சம் கோருகையில் சம்பந்தப்பட்டவர் எந்த அளவுக்கு அரசியல் பங்களிப்பால் இனங்காணக் கூடிய அச்சத்திற்கு உள்ளானார்கள் என்பதன் அடிப்படையிலேயே அரசியல் தஞ்சம் வழங்கப்படும் என்பதினால் தனிப்பட்ட நிலையில் பாதிப்பு இல்லாமல் பொது நிலையான அச்சத்தால் புலம் பெயர்ந்தவர்களும் தாமும் அரசியல் பங்களிப்புக்கள் செய்ததாக ஏற்படுத்திய பதிவுகள் உண்மையாகப் பாதிப்புற்றவர்களின் உண்மை நிலைகளையும் கேள்விக்குரிய தாக்கினமையும் வரலாற்றின் பதிவாக மக்கள் இன்னல்கள் இடம்பெறாமல்க்கக் காரணங்களாயின.

தமிழர்கள் தங்களின் குடும்பங்களை வளப்படுத்தி நிதிப்படுத்தி நிலையுர வைத்தல் என்பதனையே தலைமைப் போக் காக்கக் கொண்டுள்ளார்களே தவிர பிரிட்டிஷ் தமிழ்ச்சமூகமாகத் தங்களை கூட்டுநிலையில் வளர்த்துக் கொள்வதில் போதிய அக்கறை காட்டவில்லை. இதுவே இங்கிலாந்துத் தமிழர்களின் வரலாறு எழுதப்படாமல்க்கான முதன்மைக்காரணியாக உள்ளது. மேலும் எழுந்தமானமான முறையில் இங்கிலாந்துத் தமிழர்களைக் குறித்துப் புகழ்தல் இகழ்தல் இடம்பெறுகின்றதே தவிர அறிவார்ந்த அணுகுமுறையில் இங்கிலாந்துத் தமிழ்ச்சமூகம் தன்னை வெளிப்படுத்த முற்படவில்லை.

பெரும்பாலும் தமிழரல்லாத ஆய்வாளர்களாலும், சிறிதளவு பிரிட்டனிலேயே பிறந்து வளர்ந்த தமிழை விட ஆங்கிலத்தில் பேசும் எழுதும் இளையவர்களாலும் தான் தமிழர்கள் குறித்த ஆய்வுநூல்கள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றனவே தவிர தாயகத்தில் இருந்து குடிவரவு பெற்ற அல்லது புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களால் தாங்கள் கண்டனவற்றை அனுபவித்தனவற்றை வரலாறாக வெளிப்படுத்த இயலாத நிலை இங்கிலாந்தில் காணப்படுகிறது. இதற்குச் சாதி, சமய, பிரதேச, அரசியல், பொருளாதார வேறுபாடுகளின் அடிப்படையில் தங்களை வகைமைப்படுத்திக் கொள்ளும் போக்கு தாயகத்தில் மட்டுமல்ல புலம்பெயர் வாழ்விலும் தொடர்கதையாக அமைவதே காரணியாக உள்ளது. இதன் காரணமாகவே இங்கிலாந்துத் தமிழர்கள் தங்களைத் தமிழ் இனம் என்று அடையாளப்படுத்துவதிலும், தமிழினத்தன்மை கொண்டு ஒருங்கிணைவதிலும் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையிலே உள்ளனர்.

தங்களின் குடும்ப சாதிய சமய அரசியல் பொருளாதார பிரதேச அடையாளங்களின் வழியாகவே தங்களை வளர்த்துக் கொள்ள முற்படுகின்றார்களே தவிர தமிழினம் என்ற பொதுத்தன்மைக்குள் தங்களின் விருப்பு வெறுப்புக்களைக் கடந்து இணைய முடியாத உள்ளத்தன்மை கொண்டவர்களாகவே இங்கிலாந்துத் தமிழர்கள் உள்ளனர். மூத்த தமிழர்களின் இந்த மனிதாய நிலையில் சமத்துவ சகோதரத்துவ சுதந்திர வாழ்வில் இணக்கம் காணும் போக்குஇன்மை பெற்றோர்களுக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் இடையிலான நடைமுறை முரண்பாடுகளின் முக்கிய காரணமாகவும் திகழ்கிறது.

பெற்றோர் பிள்ளைகளுக்கு இடை மட்டுமல்ல தலைவனும் தலைவியும் இரண்டல்ல ஒன்றுமல்ல என்கிற உள்ள உறுதியையே சிதறடித்து விவாகரத்துக்களும் பாலியல் பிறழ்வுகளும் இங்கிலாந்துத் தமிழர்களிடையே பெருவழக்காகவும் செய்கிறது. ஒற்றைப் பெற்றோர் வாழ்வை உதவிப்பணம் பெறு வழியாக மாற்றுபவர்களும் உண்டு. இந்நாட்டு முறையில் சட்டத்தையும் காவல்துறையையும் துணையாகக் கொண்டு கணவனை மிரட்டுதலும் விவாகரத்துகளுக்குக் காரணமாகி விடுகின்றன. அதேவேளை குடும்ப வன்முறைகளும் தமிழ்க் குடும்பங்களில் அதிகரித்துச் செல்லுதலும் காணப்படுகிறது. வீட்டுக்குள் ஒருவரோடு ஒருவர்

மின்னஞ்சல் வழி உறவாடும் குடும்பங்கள் பலவுண்டு.

இந்தச் சமூகமாற்றங்கள் மெளன ராகங்களாகவே உள்ளமையால் தமிழ்க் குடும்பங்களின் பெயரளவிலான வளர்ச்சியே இங்கிலாந்துக் குடும்பங்களின் உயர் தோற்றக்காட்சியாகியது. பணம் தேடல் என்பதன் காரணமாக நேரமின்மை என்பது உருவாக்கப்படும் பொழுது உறவாடல் என்பது எல்லாநிலையிலும் குறைவடைகிறது. இதனால் தனிமைப்படல், பாழ்படுத்தப்பட்டு விட்டேன் என்ற உணர்வு உள்ளத்து ஏக்கங்களாக மனத்தளர்ச்சிகளும், மன முறிவுகளும் கொண்ட சமூகமாக இளையவர் முதல் முதியவர்வரை வாழ்கின்ற தன்மைகள் வளரவும் செய்கின்றன. இதனால் உடல் உள நலன்களுக்கு மருத்துவ வழிகாட்டல்களும் மருந்துகள் துணையும் கொண்ட வாழ்வாகவும் புலம்பெயர் வாழ்வு மாறுகிறது. இளம் வயது மரணங்களும் அதிகரித்துச் செல்கின்றன. கிட்டிய குடும்ப உறுப்பினர்களை எட்ட வைத்து வாழும் நாளாந்த வாழ்வாகவும் உள்ளவருடன் உறவும் இல்லாதவருடன் அலட்சியமும் காட்டி வாழும் வாழ்வாகவும் உள்ளதைக் காட்ட பிறந்த நாள் முதல் பூப்புனித நீராட்டு விழா உட்பட திருமணம் சாவுடுவரையான அனைத்துக் குடும்ப நிகழ்வுகளையும் ஊர்விழாவாக பல இலட்சங்கள் கொட்டிச் செய்யும் தமிழர்களால் இத்தகைய விழாக்களுக்கான உணவு முதல் மண்டப அலங்கரிப்புக்கள் மற்றும் ஒப்பனைகள் புகைப்பட காணொளி கலைஞர்வரை “பொதி முறை” (package) வர்த்தகமாக வளர்த்து விட்ட நிலை இங்கிலாந்தில் தமிழர்களின் குடும்ப விழாக்களின் நிலையாக உள்ளது. இவ்வாறு பணத்தை விரயம் செய்து பந்திக்கு அழைக்கின்றார்களே தவிர உண்டாட்டத்தால் உறவுகளை வளர்த்து சமூக உருவாக்கம் பெறும் எண்ணங்கள் கூட இல்லாதவர்களாகவே தமிழர்கள் இருப்பதினால் தமிழர் சமூகதாயமாக இங்கிலாந்தில் வாழ்கின்றார்களா அல்லது தமிழ்க் குடும்பங்களாக தனித்தனி அலகாக உள்ளார்களா என்று சிந்தித்தால் இரண்டாவது நிலையே நடைமுறை நிலையாக உள்ளது. இந்நிலைகளால் தமிழினம் என்று ஒன்றின் தனித்துவம் இங்கிலாந்தில் இனங்காணப்படாமை பிரிட்டிஷ் தமிழர்கள் என்ற கணிப்பை சமூக கொள்கை உருவாக்கத்தில் இடம்பெறச் செய்யவில்லை.

பொதுவாழ்விலும் குறிப்பாக தமிழர்களை இணைக்கின்ற தமிழ்ப்பள்ளி முறைமைகளிலும்

ஆலய வழிபாட்டு முறைமைகளிலும் தமிழ்ச் சங்கங்கள் தமிழ் அமைப்புக்கள் முறைமை களிலும் ஒரு சில பள்ளிகளைக் கோவில்களைச் சங்கங்களை அமைப்புக்களை அமைத்து பலம் பொருந்திய கட்டமைப்பாகத் தமிழர்களின் சமூக நிறுவனங்களைக் கட்டியெழுப்பாமல் பல பத்துக் கோவில்களும் பன்னூறு பள்ளிகளும் சங்கங்களும் அமைத்து தமிழர்களின் ஒருமைப்பாட்டை சிதறடிப்பதினால் தமிழினத்தைத் தனியான சிறுபான்மையினமாக இனங்காணும் தன்மை இங்கிலாந்தின் சமூக கொள்கை உருவாக்கலில் இடம்பெறவில்லை. இன்னும் ஆலய வழிபாட்டு முறைமைகளில் அளவுக்கு அதிகமாகத் தமிழகக் குருக்களுக்கு இடம்கொடுக்கும் போக்கானது கந்தபுராண கலாச்சார வழி வந்த யாழ்ப்பாண சைவசமய முறைமைகள் இந்திய மயப்படுத்தப்படுதல் மிகவேகமாக இடம்பெற்று தமிழ்க்கோவில்கள் இந்திய இந்துக்கோவில்கள் என்ற கணிப்புக்குள் உள்ளடக்கப்பட்டு வருகின்றன. கலையிலும் திரையிலும் இதே போக்காக இந்தியக் கலைஞர்களுக்கும் இந்தியக் கலைப் படைப்புக்கள் திரைப் படங்களுக்கும் இங்கிலாந்தின் தமிழ் ஊடகங்களும் கோவில்களும் பள்ளிகளும் அளிக்கும் இடங்கள் தாயகத் தமிழ்க்கலை களினதும் கலைஞர்களினதும் பேச்சாளர்களதும் வளர்ச்சிகள் குன்றி தனியான தமிழினமாக இங்கிலாந்துத் தமிழினம் அடையாளம் பெறுதலில் சிக்கல்களை ஏற்படுத்தி தென்னிந்திய இனக் குழுமங்களுள் ஒன்றாக பதிவுபெறுகின்றது.

வரலாறு எழுதுநெறியை வளர்ப்பதற்கான விடைகள்

மக்களுடைய வாழ்வியலே வரலாறாகின்றது. எனவே இங்கிலாந்துத் தமிழ் மக்கள் தங்களின் வாழ்வியலை வரலாறாக்கக் கூடியமுறையில் அமைத்துக் கொள்வதன் மூலமே வரலாறு எழுதுநெறியை உருவாக்க முடியும்.

ஐயாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட தமிழ் வைத்தியர்களைக் கொண்டுள்ள இங்கிலாந்துத் தமிழ்ச் சமூகம் தமிழர்களால் நடாத்தப்படும் தனியார் வைத்தியசாலை ஒன்றைக் கூட நிறுவ வில்லை. இதனால் ஆங்கிலத்தால் தங்கள் நோய்த் தன்மைகளை விவரிக்க முடியாத தமிழர்கள் மொழிபெயர்ப்பாளர் துணைநாடியே தம்நிலை கூறும் தன்மையே நிலவுகிறது. இத்தகைய தனியார் தமிழ் வைத்தியசாலைகள் மற்றைய இனத்தவர்களால் அமைக்கப்பட்டு அவர்களுக்

கான சிறந்த வர்த்தகமாகவும் திகழ்கிறது. தனியார் தமிழ் வைத்தியசாலைகள் நிறுவப்பட்டால் தமிழ்மொழியின் பயன்பாடும் தமிழர்களுக்கான வேலைவாய்ப்புக்களும் அதிகரிக்க வாய்ப்புகள் உள்ளன. இம்முயற்சி இங்கிலாந்துத் தமிழ் மக்களின் வரலாறாகவும் வளர்ச்சி பெறும்.

வரலாறு எழுதுநெறி என்பதே கல்வி வளர்ச்சியின் ஒரு அங்கமாகவே நவீன காலத்தில் விளங்குகிறது. எனவே இங்கிலாந்துத் தமிழர்கள் தங்களின் பிள்ளைகளின் தமிழ் வாழ்வியலுக்கு உதவக்கூடிய வகையில் தமிழ்ப்பிள்ளைகளுக்கான பிரித்தானியக் கல்வி முறைசார் ஆரம்பப்பள்ளியோ இரண்டாந்தர உயர்நிலைப்பள்ளியோ பல்கலைக்கழகமோ அமைக்கப்படவில்லை. இது தமிழ்மொழி தமிழ்ப்பண்பாட்டை மாணவர்கள் தங்கள் நாளாந்தக் கற்கைவழி பெறுவதற்கான தடைகளாகவும் உள்ளன. முன்னர் ஒன்பது பல்கலைக்கழகங்களில் தனிநாயக அடிகள் தமிழ்த்துறைகளை தோற்றுவித்த போதிலும், தமிழாய்வாளர்கள் பேராசிரியர்கள் எமனோ பரோ காலத்தில் ஒக்ஸ்வேர்ட் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் ஆய்வு ஜி.யூ. போப் வழியில் மீளவும் தொடங்கப் பெற்ற போதிலும், பின்னர் கலைஞர் மற்றும் ஜெயலலிதா அம்மையார் போன்றவர்கள் இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தின் கீழைத்தேய மற்றும் ஆபிரிக்கப் பள்ளியில் தமிழ்ப்பேராசிரியர் ஒருவரை நியமிக்கச் செய்து தமிழையும் பட்டய பட்டமேற் படிப்புக்களுக்கு படிப்பிக்கச் சில ஆண்டுகள் முயன்ற போதிலும், எல்லாநிலைகளிலும் மாணவர்கள் தமிழைப் படிக்க விரும்பாததினால் தமிழ்க் கற்கை நெறிகள் மூடப்பட்டன. எனவே மீளவும் தமிழை இங்கிலாந்துப் பல்கலைக்கழகங்களில் தொடங்குவதாக இருப்பின் மாணவர்கள் எந்தக் கற்கையை மேற்கொள்கின்றார்களோ அந்தக் கற்கையுடன் இணையாகத் தமிழையும் கற்க வசதிகள் ஒரேகாலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்றும் பல்கலைக்கழகம் உள்ளவரை தமிழ்த்துறை இருக்கை மாணவர்கள் இருந்தால் என்ன இல்லாவிட்டால் என்ன தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும் என்னும் நிபந்தனை களுடனேயே மீளவும் ஒக்ஸ்பேர்ட்டில் தமிழ்த் துறையைத் தொடங்க ஒக்ஸ்பேர்ட்டின் கீழைத் தேய நிறுவனத்துடன், தமிழகத்தின் உலகத் தமிழாய்ச்சி நிறுவன செம்மொழி மத்திய நிறுவன இணைமுயற்சிகள் 2013இல் மேற்கொள்ளப் பட்டன. ஆயினும் தமிழக முதலமைச்சராக முயற்சிகளுக்கு ஊக்கமளித்த ஜெயலலிதா

அம்மையாருக்கு ஏற்பட்ட சில பிரச்சினைகளால் முயற்சிகள் தடைப்பட்டன. இந்நிலையில் இன்றும் தமிழர்களுக்கான உயர்கல்வி நிறுவன மொன்றைத் தமிழர்களே தொடங்கி நடாத்த வேண்டிய தேவை தொடர்கிறது.

மேலும் வாழ்வியல் பேசப்படும் பொழுதே அது வரலாறாக வளர்ச்சி பெறும். எனவே இங்கிலாந்துத் தமிழர்கள் தங்கள் வாழ்வியல் பற்றி பணம் தேடும் தேவைகளும் அது உருவாக்கும் நேரமின்மைகளும் உள்ள சூழலில்பேசமுடியாது. தமிழர்கள் முதியவர்களாகையில் அவர்களுக்கான பாதுகாப்புக்களுடனான தங்கிட விடுதிகளோ அல்லது அவர்கள் நோய்வாய்ப்படும் பொழுது அவர்களுக்கான பராமரிப்பு நிலையங்களோ தோற்றுவிக்கப்பட்டால் அதன்வழி இங்கி லாந்துத் தமிழர்களின் வாழ்வியல் அனுப வங்கள் நிறையவே பெறப்பட்டு வரலாறு எழுது நெறிகளுக்கான ஆக்கமும் ஊக்கமும் கிடைக்கும். அதேவேளை தமிழில் கூடி வாழ்ந்து தாங்கள் விரும்பிய வழிபாட்டைத் தமிழில் செய்து தமிழ்ச்சூழலில் மகிழ்ந்திருக்கக் கூடிய சந்தர்ப் பமாகவும் இந்த முதியோர் விடுதிகளும் பராமரிப்பு நிலையங்களும் அமையும்.

முடிபுரை:

சுருக்கமாகக் கூறுவதானால் இங்கிலாந்துத் தமிழர்கள், தங்களருடைய கல்வி தொழில்நுட்ப அறிவியல் வழியான அறிவுத்திரட்சியை (**Knowledge base**) அடித்தளமாக அமைத்து, உலகெங்கும் உள்ள எல்லாத் தமிழர்களும் அறியாமையில் இருந்து நீங்கவும், தனிப்பட்ட நிதிதேடு முயற்சிகளுடன் கூடவே தங்கள் சமூக மூலதனங்களை (**Social investment**) உருவாக்கி அதனை உலகெங்கும் உள்ள தமிழர்கள் பயன்படுத்தி வளர்ச்சிகள் பெற்று வறுமையிலிருந்து விடுபடவும் எந்த அளவுக்குத் திட்டங்களும் நடைமுறைப்படுத்தல்களும் செய்வார்களோ அந்த அளவுக்குத் தான் இங்கிலாந்துத் தமிழர்கள் என்னும் பிரிட்டிஸ் தமிழர்களின் வரலாறும் உலகத் தமிழினத்தின் முக்கியகூறு ஒன்றின் வரலாறாகப் பாரில் நிலைத்து நிற்கும்.

(Endnotes)

- 1 க.சண்முகலிங்கன், மதுகுதனன் (2006), கருத்தியலும் வரலாறும், விழுது. பக்.05.
- 2 <http://www.lse.ac.uk/social-policy/about-us/What-is-social-policy>

ஈழத்துப் புதுக்கவிதை முன்னோடி சுவாமி விபுலாநந்தர்

“ஈழத்துப் புதுக்கவிதை முன்னோடி யார்? என்று ஞானம்(221) இதழில் (கேள்வி ஞானம் பகுதியில்) கேட்கப்பட்ட வினா ஒன்றிற்கு வரதர் என்று விடைதரப்பட்டிருந்தது. அதுபற்றி ஈழத்துப் புதுக்கவிதையின் தொடக்ககாலம் என்ற தலைப்பிலே அனைத்துலக நான்காவது தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டு

நினைவுமலரில்(ஜனவரி1974) கட்டுரையொன்று எழுதியிருந்தேன். அதுவே இவ்விடயம் பற்றிய முதற் கட்டுரையாகலாம். ஆயினும் சுவாமி விபுலாநந்தர் நூற்றாண்டு விழாக் காரணமாக கட்டுரை எழுதும் பொருட்டு ‘விபுலாநந்தரைத் தேடியபோது அவரே ஈழத்துப் புதுக்கவிதை முன்னோடி என்று கண்டு கொண்டேன். அது பற்றி, மட்டக்களப்பு மாநகரசபை சென்ற வருடம் வெளியிட்ட ‘விபுலம்’ மலரில் ஒரு கட்டுரையும் எழுதியிருந்தேன். (அதனை மேலும் விரிவாக்கி இன்னொரு கட்டுரை விபுலாநந்த அடிகள் பற்றிய காரைதீவு சபை வெளியிட்ட மலருக்கு எழுதியிருக்கிறேன். அக்கட்டுரையை ஞானம் வாசகர்களுக்காக இன்னொரு கோணத்தில் இவ்வேளை எழுத முற்படுகிறேன்.

தொடர்ந்து செல்வதற்கு முன்னர் தமிழில் புதுக்கவிதை அறிமுகமான சூழல்பற்றி-காரணங்கள் பற்றி- கவனிக்கவேண்டியுள்ளது. தமிழ்நாட்டில் புதுக்கவிதை தோற்றம்பெற்ற காரணங்கள் பின்வருவன:

01)மேலைத்தேயப் புதுக்கவிதை முன்னோடியான ‘வால்ட் விட்மன்’ பற்றிய அறிமுகம் (பாரதி அன்னார் பற்றிக்குறிப்பிட்டிருப்பது இலக்கிய ஆர்வலறிந்ததே)

2)வேதப்பாடல்கள் பற்றிய ஆராய்ச்சி(அப்பாடல்கள் புதுக்கவிதையின் வடிவத்தை நினைவு படுத்துபவை)

3)தாசூர் பாடல்களின் தமிழ் மொழி பெயர்ப்புகள் சிலவும் புதுக்கவிதைப் பாணியிலே அமைந்திருந்தமை

4)இயல்பான கவிதையுணர்ச்சி வெளிப்பாட்டிற்கு யாப்பு இலக்கணம் சிலவேளைகளில் தடையாக இருப்பது உணரப்பட்டமை (உதாரணம்: பாரதியாரின் பாஞ்சாலி சபத சூரியஅஸ்தமன வர்ணனைப்பகுதி பாடல் இருவித வடிவங்களில் வெளிப்பட்டமை).

ஈழத்தைப் பொறுத்தவரையில் (நாற்புதுகளில்) தமிழ் நாட்டுச் சஞ்சிகைகளின் வரவும் (உதாரணம்: கிராம ஊழியன்) சமகால ‘ஈழகேசரி’ பத்திரிகை பிரசுரங்களும் தந்தமையும்

—யோசரியர் டி.யோகராஜா

மேற்கூறியவற்றுள், வரதர் புதுக்கவிதை எழுதிய காலகட்டத்தில் அவருக்கு ‘ஈழகேசரி’ (உதாரணம்:13-06-1943) களமமைத்திருந்தமை கவனத்திற்குரியது. (சமகால ஈழகேசரியில் புதுக்கவிதை பற்றிய சர்ச்சைகளும் இடம்பெற்றிருந்தன)

மாறாக சுவாமி விபுலாநந்தர் (பிரக்ஞை பூர்வமாக இல்லாவிடினும்) புதுக்கவிதை எழுத 1941இல் வழிவகுத்திருந்தது, அன்னார் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளில் கொண்டிருந்த ஈடுபாடே எனலாம்.

சுவாமி விபுலாநந்தர் எழுதிய ஆக்கங்களுள் ஓரளவிற்கு மதங்களுளாமணியை ஒத்த சிறப்புடைய, அன்னார் எழுதிய ‘ஆங்கில வாணி’(1941) என்ற கட்டுரையில் மேலைத்தேயக் கவிஞர்களாக மிலர்ன், வால்டர் ஸ்கொட், வேட்ஸ்வேத் கீட்ஸ்,

ஷெல்லி, ரெனிசன், பைரன், றெபேட், பிறவுண் முதலானோரது கவிதைகள் சில மொழி பெயர்ப்பு வடிவில் இடம்பெற்றுள்ளன. “கடந்த இருபத் தெட்டு ஆண்டுகளில் அப்பொருள் பற்றி இதுபோன்று (ஆகாசவாணி) கட்டுரை போன்று; க-ர்) சிறப்புமிக்க அறிமுகக் கட்டுரை வேறெவராலும் எழுதப்படவில்லை.” என்பார் பேராசிரியர் கைலாசபதி. நவீன கவிஞர்கள் பலரைத் தமிழ்ப் பண்டிதர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தும் நோக்குடன் எழுதப்பட்டுள்ள அத்தகைய கட்டுரையிலே இடம்பெற்றுள்ள கவிஞர்களுள் ரெனிசன், வாலர் ஸ்கொட், ஆகிய கவிஞர்களது மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள் ‘புதுக்கவிதை’ வடிவப்பாணியிலே இடம்பெற்ற கவிதைகள் தவிர, முற்குறித்த ஏனையோரது மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள் மரபுவழிக் கவிதை வடிவத்தில் தரப்பட்டுள்ளன. மாறாக, இவ்விருவரதும் கவிதைகள் ‘புதுக்கவிதை வடிவப் பாணியிலே இடம்பெற்றுள்ளன என்பதே இங்கு மனங்கொள்ளப்படவேண்டியது.

ரெனிசனின் ‘கையறு நிலைச்செய்யுள்’ என்ற நீண்ட கவிதையின் ஆரம்பப் பகுதி பின்வருமாறு:

“ஆண்டவனது திருமகனே! அருந்திறலுடையாய்! அழியா அன்பின் நிலைக்களமே! நினது திருமுத்தை நேரிற் கண்டில மெனினும் உள்ளத்துணர்ச்சியே (நம்பிக்கையே) துணையாக நின்னை நம்பி, நின்னருளிற் கலந்து நிற்கின்றோம்.

“பகற் பொழுதினை விளக்கும்” செஞ்ஞாயிறும், இரவுப் பொழுதினை விளக்கும் வெண்டிங்களும் நினக்கு உரியவை. மனிதவுயிர்க்கும் விலங்குயிர்க்கும் வாழ்வினை ஈந்தனை; சாவினையும் நீயே படைத்தனை; நினது திருவடி நீ செய்த மனித கபாலத்தின்மீது பொருந்தி நிற்கிறது.

மண்ணிற் புழுதியிற் கிடக்கும் வண்ணம் எம்மைப் புறக்கணிப்பாயல்லை; மனிதனைப் படைத்தனை, எதற்குப் படைத்தனை என அவன் அறியான். வாளா இறந்து ஒழிந்துபோம் வண்ணம் படைக்கப்படவில்லையென அவனது உள்ளம் நினைக்கிறது. அவன் நினது திருக்கரத்தினால் உருவாக்கப்பட்டான். நீ அறத்தின் முதல்வன்.

மக்களது நீர்மையும் தெய்வத் தன்மையும் நின்பாற் காணப்படுகின்றன. அதியுயர்ந்த, அதிதூய்மையாகிய ஆண்டகை நினக்கு உரியது. எமது சித்தம் எமக்குரியன. அவ்வரிமை எவ்வாறு எய்தியதென யாம் அறியோம். எமது சித்தம் எமக்கு உரியனவாயின. அவை தம்மை

நினக்கு உரியவாக்குதற் பொருட்டாகவோ?”

யாம் வகுக்கும் முறைகள் சிலநாள் நின்று ஒழிந்து போகும் தகைமைய. அவை நினது அருளொளியினின்று சிதறிய கதிர்கள். என் ஆண்டவனே! நீ அவற்றிலும் மிக்காய்’

‘எமது உள்ளத்தில் நம்பிக்கையுளது; அறியும் அறிவு இல்லை. அறிவு காட்சிப் பொருள்கள் மேற்செல்வது (நீ காட்சிக்கு எட்டாப்பொருள்) ஆயினும் யாம் நின்னை நம்புகிறோம். அந்நம்பிக்கை நின்னிடமிருந்து வந்தது. பேரிருளிலே அ.து ஓர் ஒளிக்கிரணம்; அது வளர்வதாக’

அறிவு மேன்மேலும் பெருகுக அறிவினும் பார்க்க வழிபாடு எம்உள்ளத்தில் உறுவதாக. முன்னிருந்ததுபோல உள்ளமும் உயிரும் ஒன்றுபட்டு இசை பரப்புக”.

வாலர் ஸ்கொட் எழுதிய ‘நீர்நிலைக்கன்னி’யின் ஒரு பகுதி பின்வருமாறு:

‘வடபுலத்து நல்யாமே! நீநூற்றினுக்கு நிழலளிக்கும் இம்மரக்கிளைமீது நெடிகு தங்கினை. இலையொலியும் அருவி நீரொலியும் இசையியம்ப, நன்நரம்புகள் இசையின்றித் துயிலுதல் முறையாகுமோ? முன்னாளிலே வீசுகின்ற காற்றிலே இசையமிழ்தத்தை யுகுத்தனையே! நின்பாற் பொறாமையுற்ற பசங்கொடி படர்ந்து, நின் நரம்புகளை ஒவ்வொன்றாகக் கட்டிவிட்டமையினாலே பேசாதிருக்கின்றனையா? வீரர் முகத்திலே புன்னகை தவழவும், அரிவையர் நாட்டங் களிலிருந்து உவகைக் கண்ணீர் கலுழவும் நினது இனிய குரலினாலே பேசலாகாதா? முன்னாளிலே கலிடோனி யாவிலே, விழாக்கொண்டாடுவார் மத்தியிலே, நீ மௌனஞ் சாதித்ததில்லையே. காதலையும் வெற்றியையும்பாடி, அச்சத்தையும் பொருத்ததையும் அளவு படுத்தினையே, நினது இசை கேட்டுருகும் வண்ணம் காவலரும் காரிகை நல்லாரும் சூழ்ந்து நின்றனரன்றோ? வீரரது தீர்ச்செயலும் காரிகையாரது ஒப்பற்ற கண்ணிணைகளுமே நினது பாடற்பொருளாக அமைந்தன.

“நல்யாமே! துயிலெழுந் தெழுவாயாக, நினது நரம்புகளிற் படருங் கையானது பயிற்சியற்ற கையெனினும், செழிய பழம் பாடல்களின் இன்னொலியை ஓரளவிற்காவது இசைத்தலாகாதா? நின்னிசைக்கு ஓர் இதய மாவது துடிப்புறுமெனின், நின்செயல் வீண் செயலாகாதல்லவா? நீ இன்னும் வாய்திறந்திருத்தல் தகுதி அன்று, சித்தத்தைக் கவரும் வனமோகினியே! எழுந்திரு, இன்னும் ஒருமுறை எழுந்திரு”

மேற்கூறியவற்றை நோக்கும்போது சுவாமி விபுலாநந்தரை ஈழத்துப் புதுக்கவிதை முன்னோடி

என்று கருதுவதில் தவறில்லையல்லவா?

இறுதியாக, சுவாமி விபுலாநந்தருடனன்றி 'புதுக்கவிதை'யுடன் தொடர்புபட்ட இன்னுமொரு சுவையான முக்கியமான விடயமொன்றையும் நினைவு கூர்வது அவசியம்!

பாரதியாரின் 'காட்சி', 'காற்று', 'மழை' முதலான கவிதைகளை வசன கவிதைகளாகக் கருதி பாரதியாரை வசன கவிதை முன்னோடியாக்கி ஆய்வுகள் பல எழுந்திருந்தாலும் (உதாரணம்: வல்லிக்கண்ணன், அக்கினிபுத்திரன் ஆகியோரது நூல்கள்) பாரதியார் தமது 'காட்சி' முதலான கவிதைகளை வசனகவிதைகள் என்று எங்குமே குறிப்பிடவில்லை என்பதும் அவற்றை நூல் வெளியீட்டார்களே 'வசன கவிதைகள்' என்று தலைப்பிட்டு வகைப்படுத்தி இருந்தனரென்றும் பேராசிரியர் கைலாசபதி (தமது விரிவுரைகளின் போது) குறிப்பிட்டிருப்பது எனது நினைவிலுண்டு. பாரதியார் போன்றே (பாரதியார் புகழ் பரப்பிய முன்னோடியான) சுவாமி விபுலாநந்தரும் தனது மேற்குறிப்பிட்ட ஆக்கங்களை வசன கவிதைகளன்றோ புதுக்கவிதைகளென்றோ எங்குமே குறிப்பிட்டாரல்ல என்பதே அதுவாகும்! (புதுக்கவிதையின் ஆரம்பநிலை வசன கவிதை என்பர். வசனகவிதை, புதுக்கவிதை ஆகியவற்றிற்கிடையிலான நுண் வேறுபாடுகள் குறித்து கருத்துரைக்க நேரம் இதுவன்று.)

○○○

<p>நூல் : மனுவுக்கு மனு! (கவிதைகள்) ஆசிரியர்: அன்புராசா வெளியீடு: முருங்கன் முக்கமிடுக் கலாமன்றம்(2018) விலை: ரூபா 200.00</p>	
--	---

ஏற்கனவே 13 நூல்களையும் 5 இறுவட்டுக்களையும் வெளியிட்டு தனது கலைஇலக்கியப் பயணத்தைத் தொடரும் செ.அன்புராசா அடிகளாரின் கவிதைத்தொகுப்பு இந்த மனுவுக்கு மனு!.

இந்நூலில் 79 கவிதைகள் அடங்கியுள்ளன. இக்கவிதைகள் சமூகம் சார்ந்து பலதரப்பட்ட மனித நடத்தைகளை விமர்சிப்பவையாக அமைந்துள்ளன. இக்கவிதைகளில் விரிவிற்கும் ஆசிரியது கவிதை மொழி தனித்துவமானது; வீச்சானது.

ஆசிரியது சமூகப்பார்வை புதிய நோக்கடையது. சமகால ஈழத்து அரசியல் பற்றியும் கவிஞர் பல கவிதைகளைத் தந்துள்ளார். சிறந்ததொரு கவிதைத் தொகுதியைத் தந்த அடிகளார் பாராட்டுக்குரியவர்.

வலிபாறாக் காலத்தின்பாடல்

சுலோக
 மனிதர்களின்
 ஆர்ப்பாட்ட
 மண்ணே
 மாறி மாறி
 அறிக்கை மழையிலேயே
 காலங்கள்
 கழிகின்றன
 புதிய புதிய
 வார்த்தைக்
 கூத்துக்களில்
 வாசிக்கப்படும்
 எம் வாழ்வுப்
 பிரதிகளில்
 தொலைக்கப்படும்
 எம் இரும்பு
 உலகிற்கே
 ஒற்றுமை சொன்ன இனமே
 நீ மட்டுமேன்
 இப்படி.....
 சுதந்திரக் கனவுகள்
 சுமந்த மண்ணில்
 சுமந்திரக் கனவுகள்
 வரமா சாபமா.

-புலோலியூர் வேல்நந்தன்-

கேள்வி ஞானம் - இலக்கியப் பதில்கள்

“கேள்வி - ஞானம்” பகுதிக்கு ஒருவர் ஒரு மாதத்தில் மூன்று கேள்விகளை மாத்திரமே அனுப்பலாம். அலற்றுக்குரிய பதில்களை இலக்கியன் வழங்குவார். கேள்விகளை அனுப்புவர்கள் தமது பெயர் முகவரியுடன் தொலைபேசி எண்ணையும் இணைத்தல் வேண்டும். ஒவ்வொரு மாதமும் 20ஆம் திகதிக்கு முன்னர் கிடைக்கும் கேள்விகளுக்கு அடுத்தவரும் இதில் பதில் வலியுருவரும்.

- ஆசிரியர்

நீண்ட காலத்தின்பின் “எரிமலை” என்ற நாவலை நீங்கள் எழுதியிருப்பதாக பத்திரிகைகளில் பார்த்தீன். அந்த நாவல் எதைப் பற்றிக் கூறுகிறது?

க.சிவசம்பு, வன்னார்ப்பள்ளை, யாழ்ப்பாணம்.

சமூகத்தில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் நோக்குடனையே நான் நாவல்களை எழுதுவது வழக்கம்.

நான் முதலில் எழுதிய ‘புதிய சுவடுகள்’ யாழ்ப்பாணத்தைப் பின்புலமாகக் கொண்டது. சமூகத்தைச் சீரழித்துக்கொண்டிருக்கும் சாதியம் ஒழிய வேண்டும் என்ற கருத்தினை வலியுறுத்தும் நாவல் அது.

‘குருதிமலை’ நாவல் மலையக மக்கள் மத்தியில் அரசியல் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட வேண்டும். அவர்கள் தமது உரிமைகளுக்காகப் போராடவேண்டும் என்பதனைக் கூறுகிறது.

‘லயத்துச் சிறைகள்’ நாவலில் மலையக மக்களின் முன்னேற்றத்துக்கு அவர்களது வாழ்விடமாக விளங்கும் ‘லயம்’ எவ்வாறு தடையாக இருக்கிறது, அவர்களை முன்னேற விடாமல் லயத்து வாழ்க்கை சிறைப் பிடித்துள்ளது என்பதை விளக்கி, அந்த வாழ்க்கையிலிருந்து வெளியேறி சுதந்திரமாக தனி வீடுகளில் வாழ்ந்து முன்னேறுங்கள்; தனி வீடுகளைக் கட்டிக்கொள்ளுங்கள் என்பதைக் கூறுகிறது. அதனை இப்போது மலையக மக்கள் உணர்ந்துள்ளார்கள். 25 வருடங்களின் பின்னர் தற்போது அரசாங்கம் அதனை நடைமுறைப்படுத்துகிறது.

‘கவ்வாத்து’ நாவல் மலையகத் தோட்ட நிரவாகம் பிரித்தாளும் தந்திரத்துடன் எவ்வாறு தோட்டத்தில் ஒரு தொழிற்சங்கம் இருந்த இடத்தில் பல சங்கங்களை உருவாக்கி தோட்டத்தொழிலாளரின் முன்னேற்றத்தைத் தடுக்கிறது என்பதை விபரிக்கிறது.

அவர்களது ஒற்றுமையை வலியுறுத்தி அவர்களது சம்பளப்பிரச்சினை உள்ளிட்ட சகல பிரிச்சினைகளுக்கும் தீர்வுகளை அந்த மக்கள் தொழிற்சங்கப் பிரிவினைகளை மறந்து ஒன்றுபடவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகிறது.

‘எரிமலை’ நாவல் இந்நாட்டில் வாழும் சகலமக்களது நல்வாழ்வுக்கும் நாட்டின் சுபிட்சத்துக்கும் தடையாக அரசியல்வாதிகள் எவ்வாறு இனத்துவேஷத்தைக் கையாண்டு வருகிறார்கள் என்பதையும் தமிழ்மக்களின் இனவிடுதலைக்கான சாத்தவிகப்போராட்டம் ஏன் ஆயுதப்போராட்டமாக மாறியது போன்ற விடயங்களையும் ஆராய்கிறது. இந்த நாவலில் சிங்களப் புத்திஜீவிகளும் பாத்திரங்களாக வருகின்றனர். இந்த நாவல் எமது நாட்டில் வாழும் சகலமக்களும் சுபிட்சமாக வாழவேண்டும் என்பதை அவாவி நிற்கிறது. தற்போது இந்நாவலை சிங்களத்தில் மொழிபெயர்க்க அனுமதி கோரியுள்ளார்கள்.

சமீபத்தில் வெளியான உங்களுது மூன்று நூல்களையும் பெறுவதற்கு விருப்புகிடுகிறேன். தபாலில்பெற வசதியுண்டா?

- என்.நன்னித்தம்பி, ஏறாலை மேற்கு

உங்கள் இருப்பிடத்திற்குச் சம்பமாக உள்ள பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலையில் மேற்குறிப்பிட்ட நூல்களைப் பெறமுடியும். அதற்குச் சாத்தியமில்லையெனில் தபாலில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஞானத்தில் வெளிவந்து கொண்டிருந்த சினிமா பற்றிய கட்டுரைத்தொடர் ஏன் வருவதில்லை? உங்களுக்கு சினிமாவில் நாட்டமுண்டா? அதனைத் தொடர்வது பயனுடையது. சமகால சினிமா பற்றிய விடயங்களை அறியமுடிகிறது.

சீ.மகேந்திரன், மூலக்கைத்தீவு

அத்தொடரை எழுதிவந்த பவனிதா லோக நாதனுடன் தொடர்புகொண்டு உங்களது கோரிக்கையை முன்வைத்தேன். அவர் சமீபத்தில் வெளிநாடுசென்றிருந்ததாகவும், குறும்படத் தயாரிப்பு ஒன்றில் ஈடுபட்டிருப்பதாகவும் அதனால் நேரமில்லாமல் போய்விட்டதாகவும் கூறினார். விரைவில் அதனைத் தொடரவிருப்பதான நல்லசெய்தியையும் கூறினார்.

நல்ல சினிமா என்று கேள்விப்பட்டால் நான் தவறாமல் பார்ப்பேன். சமீபத்தில் ரஜினி நடித்த 'ரு பொயின்று ஸீரோ' (2.0) பார்த்தேன். கைத்தொலைபேசியால் ஏற்படக்கூடிய தீமைகள் பற்றிய படம். புதிய கதையம்சத்தில் நவீன தொழில் நுட்பங்களைப் புகுத்தி பிரமாண்டமாகத் தயாரிக்கப்பட்ட படம். பிரமாண்டத்திற்காகப் பார்க்கலாம்!

சமூகத்தில் கைத்தொலைபேசியால் ஏற்படக்கூடிய தீமையைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட சிறுகதையொன்று செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப்போட்டியில் பரிசு பெற்றது. இந்த இதழில் பிரசுரமாகியுள்ளது. அதனையும் வாசித்துப் பாருங்கள்.

கலாபூஷணம் விருதுபெறுகிறார்கள். பலபேருக்கு இதன் அர்த்தம் விளங்கவில்லை. இதுவொரு வட சொல்லாகும். இதற்கான தமிழ்ச்சொல் என்ன?

கூசை எட்டிலட், திருகோணமலை

'பூஷணம்' என்பதன் பொருள் அணிகலன், ஆபரணம் என்பதாகும். சங்கீதபூஷணம் என்ற பட்டம் நமது நாட்டில் பலகாலமாக வழங்கி வருவதை நாம் அறிவோம். கலாபூஷணம் என்ற சொல்லை வேண்டுமானால் 'கலாபரணம்' என்று தமிழ்ப்படுத்தலாம்.

அறிஞர் சித்திலெல்வை வெளியிட்ட "முஸ்லிம் ஈசன்" சஞ்சிகையே முஸ்லிம்களுக்கான முதலாவது சஞ்சிகையாகக் கொள்ளப்படுகிறது. இது எந்த ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டது?

எச்.எல்.எம்.ஹனிபா, வந்தாறுமலை

18,19ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இலங்கை முஸ்லிம்கள் அறபுத்தமிழ் எழுத்துக்களில் ஆர்வமுடையவர்களாக இருந்தனர். இஸ்லாமியச் சிற்றிதழாக முஸ்லிம்கள் மத்தியில் 1869இல் 'ஆல மத் இலங்காபுரி' என்னும் அறபுத் தமிழ் சிற்றிதழ் வெளியானது. இதன் ஆசிரியர் சல்தீன் என்பவர். இதுவே முஸ்லிம்களின் முதலாவது சஞ்சிகையாகும். இச்சிற்றிதழ் மாத இதழாக வெளிவந்தது. இதனைத் தொடர்ந்து 1876இல் கொழும்பிலிருந்து வாரச் சிற்றிதழாக 'புதினாலங்காரி' வெளிவந்தது. இதன் ஆசிரியர் நெ.ம.வாப்பு மரைக்கார். 1883இலேதான் 'முஸ்லிம்நேசன்' வெளியாகியது.

○○○

வேல் அமுதன் திருமண சேவை

- ◇ விண்ணப்பதாரியின் கோவையைப் பார்த்த மாத்திரத்தே சம்பந்தப்படுபவரை நீங்கள் விரும்புகிறீர்களா? அது பொருந்தக் கூடியதுதானா என்பனவற்றை முடிவு செய்யக்கூடிய சுயதெரிவுமுறை.
- ◇ சுமார் கால்நூற்றாண்டு கால தொழில் அனுபவம்.
- ◇ செவ்வாய், வியாழன் தினங்கள் மாத்திரம் தவிர்ந்த அனைத்து நாட்களில் காலை 11.00 மணிக்கோ, திங்கள், புதன், வெள்ளி மாலை 4.30 மணிக்கோ முன்னேற்பாட்டு ஒழுங்குமுறையில் வேல்அமுதன் திருமண ஆலோசனையகத்தில் சந்திப்பு.
- ◇ தொலைபேசி: 011 2360488
- ◇ முகவரி: 8-3-3மெற்றோ மாடிமனை (33ஆம் ஒழுங்கை வழி) 55ஆம் ஒழுங்கை, வெள்ளவத்தை, கொழும்பு 06.

நிலையான - திருப்திகரமான திருமணத்தின் அத்தீவாரம் "இலக்கியச் செவ்வார்" வேல்அமுதன் திருமண ஆலோசனையக சேவை!

கடப்பாடு..

அழுதிடும்வானம்
பொழுதுகள்நீளும்
அவனியில்யாருக்கும்புரியலையே
தொழுதிடும்கூட்டம்
முழுவதும்ஒன்றாய்
தேடுவதுஎதுவென்றுநெறியலையே
கழுவிடும்மீனில்
நழுவிடும்மீனாய்
காண்பவர்கடமைகள்சரியில்லையே
உழுதிடும்உழவன்
புழுதுகள்நீங்கியே
வாழ்ந்திடும்வாழ்வுநிறைவில்லையே
கழுதையில்முதுகில்
புழுவெனச்சமக்கும்
பாரமாய்வேதனைகுறையலையே
எழுதிடும்விதியும்
புழுதியில்சருகாய்
எங்களைப்போட்டதுமுறையில்லையே
மெழுகெனஉருகியே
ஒழுகிடும்திவலை
தியாகம்என்றிடமுடியலையே
அழுகியகணிகளில்
புழுவெனநெளியும்
அசிங்கமானவாழ்வுதேவையில்லையே
விழுதெனநீளும்
பழுதுகளயாவும்
வேதனைதந்திடும்உணரலையே
எழுகதிர்ச்சுடரும்
முழுநிலாக்குளிரும்
எப்போதுமரிக்கும்விளங்கலையே
கழுமரம்போலவே
செழுமையில்நிமிரும்
காலத்தில்அபாயம்விளங்கலையே
இழுபடும்வாழ்வினை
தழுவிடும்மானிடம்
இயற்கையைப்பேணுதல்தவறில்லையே..

- அம்பலவன்புவுளைந்திரன்.. (யேர்மனியிலிருந்து)

அரமியல் ஓலிகள்

ஒதுக்கவைக்கப்பட்ட இரண்டு துருவங்களில் இருந்து
ஓலிகள் கவிழ்ந்து விழுகின்றன

சனநாயகத்தை சயனித்துக் கரைகின்றன
ஓலிகள்

தேர்வுகள் இல்லாமல்
திரிகின்றன யூதங்கள்
துருவங்களில் தங்கிவிடுவதற்கு
தேங்கி வழிகின்றன.

ஏழு தசாப்தங்களைக் கடந்த ஒருபிரக்கை
ஓலிகளைப்பற்றியே மலர்கின்றது

ஓலிகளுக்குப்பின்
சோகக் குரல்கள்,
உயிர்ப்பலிகள்,
கண்ணீர்க் கதரல்கள்
இரத்தக்குறிப்புகள்
இன்னும்
மனிதஎலும்புகள் மண்டைகள்

ஓலிகள் என்பன
பச்சை நிலம் என்று குதிக்கின்றன.
துருவங்களுக்கிடையே தோணியில் தாவுகின்றன
ஓலிகளை கூவி அழைப்பது
இனிக்கிடையாது
அவை அநாதையாக இருக்கட்டும்
இதுவே தர்மம்.

எஸ். வஸ்ம் இக்ரம்

செய் பழைய டயறியிலிருந்து...

தமிழில் முதல் சிறுகதை?

புதிய ஆண்டு உதயமாகி விட்டது.. எனது பழைய டயறியிலிருந்து, பழைய பதிவுகளைப் பார்த்தபொழுது, அதனைப் பலரின் பார்வைக்குப் பதிவிடவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தில்,

நீண்ட இடைவெளியின் பின்னர் புதிய வசந்தமாக, ஆரம்ப இதழிலிருந்து நான் எழுதிய ஞானத்தில் தொடர்ந்து திங்கள் தோறும் ஞானரதத்தில் பயணிக்க விரும்புகிறேன். தமிழில் முதல் சிறுகதை...?

தமிழில் முதல் சிறுகதை எது? என்ற தலைப்பில் டாக்டர்ஆர்.எஸ்.ஜேக்கப் ஒரு சிறிய நூலை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். இதன் முதல் பதிப்பு 2013இல் வெளியாகியுள்ளது. மூன்றாண்டுகளுக்கு முன்னால் தமிழகத்தின் தலைநகரான சென்னை மாநகரில் நடைபெற்ற புத்தகக் கண்காட்சியில் மேய்ந்தபொழுது.. என் பார்வை பதிவான இந்த நூலை வாங்கினேன்.

தமிழ் இலக்கியவரலாற்றில் வ.வே.சு.ஐயரின் 'குளத்தங்கரை அரசமரம்' என்ற சிறுகதைதான் முதல் சிறுகதை என்று கூறப்பட்டு வருகிறது.

ஆனால் மகாகவி பாரதிதான் 'துளசிபாய்' என்ற முதல் சிறுகதையை எழுதியவர் என ஆய்வாளர்கள் சிலர் ஆதாரம் காட்டி வருகின்றனர்.

ஆனால், எழுத்தாளர் ஆர்.எஸ்.ஜேக்கப் அவர்களின் தேடுதல் முயற்சிகளில் சாமுவேல் பவுல்ஐயர் எழுதிய சிறுகதைதான் முதல் சிறுகதை என்பதைத் தேடிக் கண்டு பிடித்து ஆதாரத்துடன் நிறுவுகிறார்.

நூலாசிரியரான ஆர்.எஸ்.ஜேக்கப் சாமுவேல் ஐயர் படைத்த 'சரிகைத் தலைப்பாகை' என்ற கதைதான் முதலாவது சிறுகதை எனக் கூறியுள்ளார்.

அவரே இப்படி எழுதுகிறார்,

"தமிழில் முதல் நாவல் 'பிரதாப முதலியார் சரிதம்' என்று கண்டுகொண்டது போன்று, தமிழில் சிறுகதை எதுவென்று கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்பதே என் அவா. அந்த எண்ணம் என் உள்ளத்திலே பல ஆண்டுகளாக உறுத்திக்கொண்டே இருந்தது.. அந்த நோக்கில் நிறையப் படிக்க ஆரம்பித்தேன்..அதன் விளைவே இச் சிறுநூல். தமிழில் முதல் சிறுகதை எது? என்ற சிற்றாய்வு. ரிஷிமூலம், நதிமூலம் போன்று கண்டுபிடிக்க முடியாத சிக்கலான ஒன்று அல்ல" என்கிறார் டாக்டர்ஆர்.எஸ்.ஜேக்கப்

இன்று நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட நாடுகளில் வாழும் வாசகர்களே நீங்களும் தேடித்தான் பாருங்களேன்.

○○○

அந்தனி ஜீவா

பொங்கலோபொங்கல்
பொங்குவார் தமிழர்
எங்கும் அதன் முழுக்கம்
இளங்காலைப் போதில்
மாங்காளங்கள் குவியும்
மண்பெருமைகொள்ளும்
திங்கள் அதுபிறந்ததால்
திசைஎட்டும் வெளிக்கும்

பழந்தமிழர் போற்றும்
பண்பாட்டுத் திருநாள்
வளம் எல்லாம் நிறையும்
வாழ்த்துமழைபொழியும்
தளம் எல்லாம் இதனால்
தலைநிமிர்ந்துநிற்கும்
குளம், வயல்களெல்லாம்
குதூகலத்தில் மிதக்கும்

மாடுஎனும் செல்வம்
மக்களோடுஒன்றாய்
கூடு மொருவிழா
குழுவியாய்க் கன்றுகள்
ஓடும், பாயும் எங்கும்
ஒருநல்லதிருநாள்
நாடு இது காணும்
நம் பொங்கல் விழா

சாதி, மதம், பாராச்
சமத்துவத் திருநாள்
ஆதிகாலத் தமிழர்
ஆரம்பப் பெருநாள்
சோதிதனைவணங்கும்
சோபனத் திருநாள்
மாதுஅவள் தையாள்
மனம், மகிழும் நாள்

வீடுஎலாம் அலங்காரம்
வீதிஎலாம் தோரணம்
நாடுஎலாம் கொண்டாட்டம்
நாள் எலாம் மகிழ்ச்சி
ஏடு எலாம் ஆக்கங்கள்
இனியபலகவிதைகள்
வாடுமொருஉளமில்லை
வருடத்தின் தொடக்கம்!

பொங்கலதுதமிழர்க்குப்
புகழ்மிக்கதிருநாள்
தங்கமெனஒளிரும்
தமிழர் தம் திருநாள்
சங்ககாலம் மீண்டும்
தலைநிமிர்ந்துநிற்கும்
எங்கள் தைத்திருநாள்
ஈராயிரம் ஆண்டாக!

வாசல் தனில் நின்று
வாழைகரும்பெல்லாம்
ஆசையுடன் சொல்லும்
அன்புவரவேற்பு
வீசும் இளங்காற்று
விருந்தினரைக் கொஞ்சும்
பாசமுடன் சூரியன்
பக்கத்தில் நிற்கும்

மரம், செடிகள் எல்லாம்
மலர் சூடிக்கொள்ளும்
கரம் கோக்கும் இயற்கை
காலை இள நேரம்
வரம் என்றேகாண்போர்
வாயெல்லாம் சொல்லும்
சிரம் நாம் பணிந்தோம்
செந் நெல் வயல் வாழ்க!

பொங்கலோ பொங்கல்

-வாகரைவாணன்

சிறுவர் இலக்கியம்

சிறுவர்களுக்கான நூல்கள்

‘சிறுவர் இலக்கியம்’ என்பது சிறுவர்களுக்காக எழுதப்படும் இலக்கியமாகும் என்பதுபொதுவான கருத்து. குழந்தைப் பருவத்தினருக்காக எழுதப்படும் மழலைப்பாடல்கள், நீதிக் கதைகளும் எம்மிடையே சிறுவர் இலக்கியம் என்று வகைப்படுத்தப்படுவதுண்டு. மழலைகள், பாலர்கள், குழந்தைகள், சிறுவர்கள் என்ற பல்வேறு பெயர்களில் வயது குறைந்த பிள்ளைகள் அழைக்கப்படுவர். இவற்றை வேறுபட்ட வயதுக்குரியவர்களுக்குரிய பெயர்களாக நூலக வியலாளர்கள் குறிப்பிடுவர். இந்த வகைப்படுத்தலின் அடிப்படையிலேயே சிறுவர்களுக்கான நூல்கள் நூலகங்களின் சிறுவர் பிரிவுகளில் பிரித்தெடுக்கப்பட்டிருக்கும்.

அன்றாட வாழ்வில் சிறுவர் இலக்கியம் என்ற பிரிவுக்குள் மூன்று வயதுக்கும் 15 வயதுக்கும் இடைப்பட்ட அனைவரையும் அடக்குவது பொருத்தமானதல்ல. இக்கட்டுரையின் தேவைகருதி இவ்வகைப்படுத்தலை வயதுவாரியாகக் கீழே தருகின்றேன்.

மழலைகள் 3-5 வயது

பாலர்கள் 6-7 வயது

குழந்தைகள் 8-11 வயது

சிறுவர்கள் 12-15 வயது

ஐரோப்பிய நூலகர்கள் இதனை எட்டுப் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கின்றார்கள். ஒவ்வொரு பிரிவுக்கும் தனியான நிற அடையாளம் வழங்கி 3 வயது முதல் 15 வயதுவரை சிறார்களின் அறிவுவளர்ச்சிக்கேற்ப நூல்களை வழங்குகிறார்கள்.

Pink Book Band ORT Level 1+, Red Book Band ORT Level 2., Yellow Book Band ORT Level 3., Blue Book Band ORT Level 4., Green Book Band ORT Level 5., Orange Book Band ORT Level 6., Turquoise Book Band ORT Level 7., Purple Book Band ORT Level 8.

சிறுவர்களுக்கான கல்வியில் மட்டுமல்லாமல், அன்றாட வாழ்விலும் சிறுவர் இலக்கியம் ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது. சிறுவர் இலக்கியம் மொழி நடையிலும், பொருளிலும், நூல் அமைப்பிலும் வளர்ந்தோர் இலக்கியத்தில் இருந்து வேறுபட்டது. வயதைப் பொறுத்து மொழி எளிமையாக அமைய வேண்டும். சிறுவர்களுக்கு ஏற்ற, அவர்களுக்கு ஈர்ப்பான விடயங்களாக அமைய வேண்டும், நூல் படங்களுடன் ஈர்ப்பாக அமையவேண்டும் என்றெல்லாம் விதிமுறைகள் உள்ளன. எனது கட்டுரை சிறுவர் இலக்கியத்தின் வரைவிலக்கணம் பற்றியதானதல்ல. அதனைப்பற்றி ஏராளமான புத்திஜீவிகள் எழுதிவிட்டார்கள். நான் சொல்லவருவது இலங்கையில் அண்மைக்காலத்தில் ஏற்பட்டு வருகின்ற ‘சிறுவர்களுக்கான நூல்கள்’ பற்றிய சில அவதானிப்புகள் தொடர்பானதாகும்.

என்.செல்வராஜா
லண்டன்

ஈழத்துத் தமிழ் நூல்களை ‘நூல்தேட்டம்’ தொகுப்புகளின் வாயிலாக ஆவணப்படுத்திவரும் அனுபவத்திலிருந்து, அண்மையில் தொகுத்து முடித்த 13000 நூல்களிலும் இடம்பெற்றிருந்த சிறுவர் நூல்களை வைத்தொரு புள்ளிவிபரம் தயாரித்திருந்தேன். அதன்படி ஈழத்துத் தமிழ்ப் படைப்புலகின் 5 சத விகிதத்தினையே சிறுவர்களுக்கான நூல்கள் பிரதிபலிக்கின்றன என்பது எனது வாதம். அவற்றில் பெரும்பாலும் மழலைப் பாடல்கள், சிறுவர் பாடல்கள், நீதிநூல்கள், நீதி புகட்டும் சிறுவர் கதைகள் என்பவையே திரும்பத் திரும்ப ஆக்கிரமித்துக் கொள்கின்றன.

இலங்கையில் இன்று சிறுவர் நூல்கள் என்றதும் சிறுவர் இலக்கியங்கள் என்றே கருதும்நிலை ஒன்றுள்ளது. அதுவும் மழலைகள் முதல் சிறுவர்கள் வரையிலான அந்த நான்கு

வகைக்குட்பட்ட சிறுவர்களுக்கான இலக்கியங்களையே (கதைகள், பாடல்கள்) கருதுகின்றோம். துர்அதிர்ஷ்டவசமாக பயிற்சிப் புத்தகங்கள், உப பாடநூல்கள் என்பவற்றையும் எமக்கு வசதியாக நாங்கள் சிறுவர் நூல்களாகக் கருதுகின்றோம். இலங்கை அரசாங்கமே 15 சதவீதத்திற்கும் அதிகமாக பயிற்சிநூல்களை பாடசாலை நூலகங்களுக்குள் திணிக்க வேண்டாம் என்ற போதிலும் கூட பாடசாலைகளின் கொள்வனவுத்திட்டத்தில் 85 சதவீதம் வரை பயிற்சி நூல்களையே வாங்கிக் கட்டிச் சேர்க்கின்றோம். இன்று பாடசாலை நூலகங்களைப் பார்வையிட்டால் அங்கு முன்னுரிமை வழங்கப் படுவதும் இந்தப் பயிற்சி நூல்களாகவே காணப்படுகின்றன.

‘சிறுவர் நூல்கள்’ என்று இங்குநான் குறிப்பிடுவது எதையென்றால் உலக அறிவுத் தேட்டத்தின் கீழ்க்கண்ட பத்துப் பிரிவுகளிலும் அடக்கப்படக்கூடிய அறிவுநூல்களையேயாகும். இதில் பத்தில் ஒரு பங்கே சிறுவர் ‘இலக்கியங்கள்’ எனலாம்.

1. உளவியல்/ஒழுக்கவியல்,
2. உலகச் சமயங்கள்,
3. சமூகவியல்துறை சார்ந்த நூல்கள் (அரசியல், பொருளியல், சட்டம், அரசநிர்வாகம், கல்வித்துறை, நாட்டாரியல்/விடுகதைகள்),
4. மொழியியல்துறை,
5. தூய விஞ்ஞான நூல்கள்,
6. பிரயோக விஞ்ஞான/தொழில்நுட்பத்துறை,
7. கலைகள்/கவின்கலைகள்/விளையாட்டுத்துறை,
8. சிறுவர் இலக்கியம் (பாடல்கள் கதைகள், நாவல்கள்),
9. வரலாறு/வாழ்க்கை வரலாறு/பிரதேச வரலாறு,
10. பொது விடயங்கள் (கணனித்துறை/ஊடகவியல்துறை/நூலகவியல்துறை)

எனப் பல்வேறு துறைகளிலும் போதிய சிறுவர் நூல்கள் எம்மிடம் இல்லை. சிறுவர்களிடையே வாசிப்புக் கலாச்சாரத்தை சுவை மிக்கதாக்குவதற்கு இத்துறைசார்ந்த நூல்கள் எல்லாம் சிறுவர்களின் முன்னால் விரித்து வைக்கப்பட வேண்டுமல்லவா? அப்பொழுது நாங்கள் நிச்சயமாக வாசிப்புக் கலாச்சாரம் எம்மிடையே நலிவடைந்துள்ளது என்று சொல்லவேண்டிய தேவை இராது.

கடந்த ஆண்டு கல்வித்திணைக்களம் கோடிக் கணக்கில் நிதி ஒதுக்கி, தமிழ்ச் சிறுவர் நூல்களை பாடசாலை நூலகங்

களுக்கு வழங்குங்கள் என்று எமது தமிழ்ப் பதிப்பகங்களைக் கேட்டபோது, எமது பதிப்பகங்கள் எல்லாம் தமது இயலாமையால் தமிழகத்தின் சிறுவர் நூல்களை நாடிச்செல்லத் தூண்டியதற்கான பொறுப்பை எமதுநாட்டுச் சிறுவர்நூல் எழுத்தாளர்களும் ஏற்றுத்தான் ஆக வேண்டும் சிறுவர் நூல்களின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய சிறுவர் இலக்கியங்களுடன் மாத்திரம் நின்றுவிடாது சிறுவர்களுக்கான பிற துறைகளிலும் எம்மவர்கள் எழுதிக்குவித்திருந்தால் இன்று எமது சிறுவர் நூல்வளத்தையிட்டு நெஞ்சை நிமிர்த்திப் பெருமிதம் கொண்டிருக்கலாம். எமக்கு அவசியமாக ‘தமிழ்ச் சிறுவர் நூல் வெளியீட்டாளர் சங்கம்’ ஒன்று நாடளாவிய ரீதியில் அவசரமாகத் தேவைப்படுகின்றது. தமக்கிடையேயான கருத்து வேறுபாடுகளை ஒதுக்கிவைத்து விட்டு ஆசிரிய வெளியீட்டாளர்கள் (Author - publishers) அனைவரும் இதன் அங்கத்தவராக இணைந்துகொள்ளவேண்டும். இதன்மூலம் சிறுவர்நூல் வெளியீட்டுத்துறையின் முக்கியத்துவத்தை நிலைநாட்டலாம்.

ஆனால் நடப்பது என்ன? ஈழத்தின் சிறுவர்நூல் வெளியீட்டுக்கு இன்றும் சிறுவர் பாடல்களையும், சிறுவர் நீதிநூல் கதைகளையும்தான் புதிய பாணையில் பழைய கள்ளாக எமக்குத் தந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். பொருளாதாரக் காரணிகளுக்காக பழைய கள்ளை புதிய மொந்தைகளிலிட்டு சிறார்களின் தலையில் கட்டிவிடுகிறார்கள். இது எமது இனத்துக்குச் செய்யும் துரோகமாகாதா? சிறார்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய புதிய வாசிப்பு அனுபவங்களை இல்லாதொழிக்கலாமா?

சிறுவர் நூல்களை வெளியிடுவோர்கள் 15 வயதுக்குப் பின்னர் 18 வயது வரையிலான ஒரு இளம் வாசகனுக்கான தொடர்வாசிப்புக்குரிய நூல்களைப்பற்றிக் கவலைகொள்வதில்லை. இன்று அத்தகைய இளையோர் நாவல்கள், சிறுகதைகள் என்பன ஏன் தமிழில் எம்மிடையே உருவாகாதிருக்கின்றன என்ற கேள்விக்கான பதில் உங்களிடம் உள்ளதா? எனக்கு இதுவரை கிட்டாதிருந்த அக்கேள்விக்கான பதிலாக நான்கு இளையோர் நூல்கள் கிடைத்திருக்கின்றன.

இன்று என் கைக்கெட்டிய நான்கு நூல்களும் தாரத்தே ஒரு நம்பிக்கை வெளிச்சத்தைத் தெரியவைத்திருக்கின்றன. அதனால் இந்த நூல்கள் பற்றி சிறிதளவாகுதல் தெரிவித்தாக வேண்டும். இந்த நான்கு நூல்களும், கொழும்பிலிருந்து குமரன் புத்தக இல்லத்தினரால் அவர்களது சிறுவர் நூல் வெளியீட்டுப்பிரிவான இலக்கியன் வெளியீடாக

இவ்வாண்டில் (2018) வெளியிடப்பட்டு, அண்மையில் எமது லண்டன் தமிழ் நூல் ஆவணக்காப்பகத்திற்குப் பாதுகாப்புக்காக அனுப்பிவைக்கப்பட்டவையாகும்.

இயற்கை அனர்த்தங்கள்

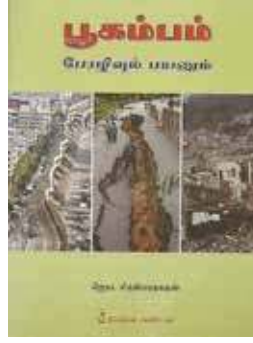
என்ற முதலாவது நூல் திருமதி கேந்திரேஸ்வரி இராதாகிருஷ்ணன் என்பவரால் 36 பக்கங்களில் எழுதப்பட்டுள்ளது. வண்ணத்திலும், கறுப்பு வெள்ளையிலும் போதிய விளக்கப்படங்கள் இந்நூலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இயற்கை அனர்த்தங்கள்: ஓர் அறிமுகம், புவியியல் சார்ந்த இயற்கை

ஆபத்துக்கள் (புவிநடுக்கம், பனிச்சரிவு, நிலச்சரிவு, எரிமலை வெடிப்பு), நீரியல் சார்ந்த இயற்கை ஆபத்துக்கள் (வெள்ளப்பெருக்கு, சுனாமி, லைம்நிக் வெளியேற்றுகை), காலநிலை சார்ந்த இயற்கை அனர்த்தங்கள் (பனிப்புயல், வெப்பக்காற்றலை, வரட்சி, இடி மின்னல், டொர்னாடோ, சூறாவளி, இடிப்புயல்கள்), காட்டுத்தீ, தொற்றுநோய்களும் (Disease) கொள்ளை நோய்களும் (Epidemic), விண்வெளி (அண்டவெளித் தாக்குதல், சூரியக் கதிர்ப் பாய்ச்சல்), இலங்கையில் அனர்த்த முகாமைத்துவம் ஆகிய எட்டு அத்தியாயங்களில் இந்நூல் இளையோர்க்கு விளங்கும் வகையில் எளிய தமிழ்நடையில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

புவியியல் சிறப்புக் கலைப்பட்டதாரியான நூலாசிரியர் திருமதி கேந்திரேஸ்வரி இராதாகிருஷ்ணன் திருக்கோணமலை ஸ்ரீ சண்முகா இந்து மகளிர் கல்லூரியில் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்து பின்னர் திருக்கோணமலை கோணேஸ்வரா இந்துக்கல்லூரியின் பிரதி அதிபராகப் பணிபுரிகின்றார்.

பூகம்பம்: பேரழிவும் பயனும்

என்ற அடுத்த நூலின் ஆசிரியர் ஜெய. சிதம்பரநாதன் அவர்கள். 40 பக்கம் கொண்ட இந் நூலிலும் விளக்கப்படங்களும் கறுப்பு வெள்ளைப் புகைப்படங்களும் காணப்படுகின்றன. இந்நூலில் மூன்று அதிர்ச்சிகளும் முக்கிய காரண மும் 1993, 2001, 2004, பூகம்பம் என்றால் என்ன? பூகம்பம் ஏன் ஏற்படுகின்றது? பூகம்பத்தின்

பின்விளைவுகள், பூகம்பத்தைக் கண்டு பிடிக்க முடியுமா? பூகம்பமும் மற்றப் பேரழிவுகளும், பூகம்பத்தை எப்படி அளப்பது? பேரழிவிலும் ஒரு பயன், உலக நாடுகளில் பூகம்பத்தடுப்பு நடவடிக்கைகள் ஆகிய ஒன்பது அத்தியாயங்களில் இந்நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது. பின்னி

ணைப்பாக கின்னஸ் புத்தகத்தில் சாதனைகளாக இடம்பிடித்த பூகம்பங்களின் பட்டியலொன்றும் இடம்பெற்றுள்ளது. நூலாசிரியர் பற்றிய குறிப்பினை நூலில் காணமுடியவில்லை என்பது குறையாக உள்ளது. (கற்பனையற்ற/துறைசார்) non fiction படைப்பாக்கங்களை பதிப்பிக்கும் பொழுது, பதிப்பாளர் நூலாசிரியர் பற்றிய தகவலை நிச்சயமாகப் பதிவு செய்யவேண்டும். அது அந்த நூலின் நம்பகத் தன்மைக்கு வழி செய்யும்.

இன்று உலகில் அடிக்கடி ஏற்படும் இயற்கை அனர்த்தங்களை மேற்கண்ட இரு நூல்களும் சிறுவர்களுக்குப் புரியும்வகையில் விளக்கமாகத் தருகின்றன. சிறுவர்களின் பெற்றோரும் இதிலுள்ள தகவல்களை அறிந்துகொள்வது அவர்களின் அறிவையும் விரிவாக்க உதவும்.

இலங்கைப் பறவைகள்

என்ற மற்றைய நூல் சிலாவத்தை கிருஷ்ணராசா அவர்களால் 24 பக்கங்களில் எழுதப்பட்டது. இந்நூலின் நோக்கம், பறவைகளின் பெயர்களையும் அவற்றின் அடிப்படையிலும் பண்புகளையும் கூறுதலாகும். இங்கு மணிப்புறா, கொட்டுக்காகம், சிறுமீன் கொத்தி, பச்சைச் சிட்டு, இமாலயக் குருவி, கொண்டைக்கிளாரி,

வெண்ணாத்தி, மழைக்குருவி, ஆள்காட்டி, கரிச்சான், கானாங்கோழி, குருட்டுக்கொக்கு, கொண்டலாத்தி, சம்புக்கோழி, மாம்பழக் குருவி, காட்டுக்கோழி, கூழைக்கடா, நிலக்கிளி, செம்பகம், தையல்சிட்டு, செம்மாப்பு குக்குறுவான், நீளவால் இலைக்கோழி, குக்குறுப்பான், செம்பருந்து, ஆறுமணிக் குருவி, இருவாயன்,

திணைக்குருவி, புலுனி, இலங்கை தொங்கும் கிளி, காடை, இலங்கை கௌதாரி, வயல் தவட்டை, சிவப்புமுக பூங்குயில், நீண்டசொண்டு தேன்சிட்டு, நீர்க்காகம், முக்குளிப்பான், தூக்கணாங்குருவி, சிறகை, கரிக்குருவி, வாலாட்டிக் குருவி ஆகிய 40 பறவைகள் சுருக்கமாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. சிலாவத்தை கிருஷ்ணராஜா முல்லைத்தீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். யாழ்ப்பாணம் பரமேஸ் வராக் கல்லூரியின் பழைய மாணவரான இவர் தனது இளமாணிப் பட்டத்தை பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் பட்டப்பின் கல்வியியல் துறையில் டிப்ளோமாவை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலும் பெற்றவர். ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய இவர் தற்போது டெய்லி மிரர் பத்திரிகையில் மொழிபெயர்ப்பாளராகப் பணியாற்றுகின்றார். தினக்குரல் வார இதழின் 'பரிசு' இதழில் இலங்கைப் பறவைகள் பற்றி இவர் எழுதிய 20 பதிவுகளுடன் மேலும் 20 புதிய பதிவுகளையும் சேர்த்து இந்நூலை ஆக்கியுள்ளார்.

என்னை இக்கட்டுரையை எழுதத் தூண்டிய நான்காவது நூல் சிறுவருக்கு சதுரங்க விளையாட்டு என்பதாகும். இதன் ஆசிரியர் சிவானந்தன் வித்தியாதரன் அவர்கள். இவர் ஏற்கெனவே 'சதுரங்கத்தில் இறுதியாட்டம்'

(2005), 'சதுரங்கம்: அடிப்படைகளும் தொடக்க முறைகளும்' (2005), 'சதுரங்கம்: அடிப்படைகளும் தொடக்க முறைகளும் (மாணவர்களுக்கானது)' (2017) ஆகிய நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். புங்குடுதீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர் அளவெட்டியில் வசித்து வருகிறார். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் விஞ்ஞானமாணிப் பட்டம் பெற்ற இவர் மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழகத்தில் பொது நிர்வாகத்தில் முதுகலைமாணிப் பட்டத்தையும் பெற்றவர். சர்வதேச தரப் புள்ளிகள் பெற்ற சதுரங்கவீரராவார். வடமாகாண விளையாட்டுத் திணைக்களத்தில் அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தராகக் கடமையாற்றிவரும் இவர், சதுரங்கப் போட்டிகளில் நடுவராகவும் பணியாற்றுகிறார்.

மேற்கண்ட நான்கு நூல்களிலும் நான் அவதானித்த முக்கிய குறைபாடு யாதெனில் எந்தவொரு நூலுக்கும் Glossary எனப்படும் அருஞ்சொல் விளக்கக்கோவை இல்லா திருந்தமையாகும். அறிவியல் நூல்களை சிறுவர்களுக்காக உருவாக்கும் படைப்பாளிகள் நிச்சயம் இதனைக் கருத்திற்கொள்ளவேண்டும்.

இங்கு நாம் கவனிக்கவேண்டிய முக்கிய விடயம், ஒவ்வொரு துறையிலும் பாண்டித்தியம் பெற்றவர்கள் எமது நாட்டில் இருக்கிறார்கள். இவர்களில் பலர் சிறுவர்களுக்காக நூல்களை எழுதுவதை காலாதிகாலமாகத் தவிர்த்து வந்துள்ளார்கள். இப்பெரியார்கள் நினைத்திருந்தால், ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறார்களுக்கேற்ற வகையில் தமது அறிவுத்துறையை எளிமைப்படுத்தி நூல்களாக வெளியிட்டிருந்தால், எம்மத்தியில் உள்ள 'டாக்டர்', 'இஞ்சினியர்' மோகங்கள் மறைந்து வரலாற்றாய்வாளர்களும், சமூகவியலாளர்களும், விஞ்ஞானிகளும், மொழியியலாளர்களும் உருவாக வழிசெய்திருப்பார்கள். துர்அதிர்ஷ்டவசமாகத் தங்கள் அறிவியல்துறையை அறிமுகப்படுத்த, பல்கலைக்கழகத்துப் புகுமுக வகுப்பு மாணவர்களிடம் தானே அவர்கள் முதலில் செல்கிறார்கள்.

துறைபோகக் கற்ற எமது புத்திஜீவிகள் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு வரும்பொழுது ஒரு நாளையாவது, இங்குள்ள பாடசாலை மாணவர்களுடனோ ஆசிரியர்களுடனோ தொடர்பு கொண்டிருந்தால், அவர்களுடன் திறந்த உரையாடல்களை மேற்கொண்டிருந்தால், சிறுவர் நூல்கள் பற்றிய புரிதலை மிக அழகாகப் பெற்றுக்கொண்டிருப்பார்கள். இங்குள்ள பாடசாலை நூலகங்களில் கொட்டிக் கிடக்கும் பல்வேறு அறிவுத்துறைசார் சிறுவர் நூல்களின் ஆசிரியர்கள் யார் யார் என்பதை அறிந்தாலே பிரமித்திருப்பார்கள். ஐரோப்பாவில் உள்ள அறிவுஜீவிகளில் பலரும் தாம்சார்ந்த துறையினை இளம் வாசகர்களிடம் அறிமுகப்படுத்துவதை பெருமையாகக் கருதுகிறார்கள். அப்பெரியார்களின் நூல்களால் உள்வாங்கப்படும் ஐரோப்பிய சிறுவர்கள் பத்தாம் வகுப்பிலேயே தமக்குரிய துறை பற்றிய தேர்வை மேற்கொள்ள வழிகாட்டப்படுகிறார்கள். (இங்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் வாழும் தமிழ்ப் பெற்றோர்களிடம் இந்தப் பருப்பு வேகுவதில்லை- அவர்களது பிள்ளைகள் டாக்டர்களாகவும் இஞ்சினியர்களாகவும் தொட்டிலிலேயே தீர்மானிக்கப்பட்டு விடுகிறார்கள்).

மேற்குறிப்பிட்ட நான்கு நூல்களும் மாத்திரமல்லாது மேலும் பல இளையோர்க்கான

நூல்கள் இலங்கையில் வெளிவரவேண்டும். எமக்கானதொரு 'தமிழ்ச் சிறுவர் நூல் வெளியீட்டாளர் சங்கம்' இலங்கையில் உருவாக்கப்பட்டு அடுத்த தடவை சிறுவர் நூல்களை பாடசாலைகளில் சேர்க்கவேண்டிய தேவை ஏற்படும்போது நிறுவனரீதியாகத் தமது சிறுவர் நூல்களைச் சந்தைப்படுத்த வழிதேடி வேண்டும். தனியார் படைப்பாளிகளினால் வெளியிடப்பட்ட சிறுவர் நூல்கள் தத்தம் வீடுகளில் தூங்கிக் கிடக்கும் வேளையில், அதைக் கடந்துசென்று தமிழகத்தின் பதிப்பகக் கதவுகளைத் தட்டவேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலை இனியும் ஏற்படக்கூடாது என்பதையும் நாங்கள் நெஞ்சில் இருத்திக்கொள்வோமாக.

24.12.2018

○○○

மனித நேயம்

வணக்கம் சொல்வது மனிதம்

சிரிப்பென்பது பண்பு

பண்பிற்கு இலக்கணம்

மனச்சாட்சி

என்னிடம் அன்புண்டு

கொடுக்கிறேன்

இரக்கமுண்டு இராங்குகிறேன்

காருண்யத்துக்கு ஏதுகாசு

விருப்பு வெறுப்பு நோக்காது

சுயநலம் புகழ் தற்பெருமை

சொற்ப காலமே

இவற்றிற்கு ஒருமனம்வேண்டும்

வீட்டுப் பத்திரத்தைவிட

பத்திரமானது மனிதநேயமே

சுவீஸிலிருந்து பொலிகை வெஜ்யா

ஞானத்தின் கண்ணீர் அஞ்சல்

எழுத்தாளர் பிரபஞ்சன் மறைவு

இந்திய சாகித்திய விருது பெற்ற பிரபல எழுத்தாளர் பிரபஞ்சன் 21-12-2008 அன்று தனது 73ஆவது வயதில் அமரரானார் என்ற செய்தி தமிழ் இலக்கிய உலகைக் கவலையில் ஆழ்த்தியுள்ளது.

புதுச்சேரி யூனியன் பிரதேசத்தில் 27-04-1945இல் பிறந்த பிரபஞ்சனின் இயற்பெயர் சாரங்கபாணி வைத்திலிங்கம். இவர் கரந்தை கல்லூரியில் தமிழ்ப்புலவர் பட்டம்பெற்றவர். ஆரம்பத்தில் தஞ்சாவூரில் ஆசிரியப் பணி புரிந்த இவர், பின்னர் ஆசிரியப்பணியைத் துறந்து முழுநேர எழுத்தாளரானார். இவரது முதல் சிறுகதை 'என்ன உலகமடா' 1961இல் 'பரணி' என்ற இதழில் வெளியானது. குமுதம், ஆனந்தவிகடன், குங்குமம் ஆகிய வார இதழ்களில் பணிபுரிந்த இவர் சுயமரியாதை இயக்கத்தில் ஈடுபாடுகொண்டிருந்தார்.

'வானம் வசப்படும்', 'மானிடம் வெல்லும்', 'இன்பக்கேணி', 'நேசம் மறப்பதில்லை' ஆகிய நான்கு வரலாற்று நாவல்களை இவர் எழுதியுள்ளார். 1995இல் இவரது 'வானம் வசப்படும்' என்ற நூல் சாகித்திய அகாடமி விருதினைப் பெற்றது. இவர் 46 புத்தகங்களை எழுதியுள்ளார். இவரது படைப்புகள், இந்தி, கன்னடம், தெலுங்கு போன்ற இந்திய மொழிகளிலும் ஜேர்மன், பிரெஞ்சு, ஆங்கிலம், சுவீடிஷ் ஆகிய பன்னாட்டு மொழிகளிலும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இவரது நாடகமான 'முட்டை' டெல்கி பல்கலைக்கழகப் பாடத்திட்டத்தில் உள்ளது. இவரது சிறுகதைத் தொகுதியான 'நேற்று மனிதர்கள்' பல கல்லூரிகளில் பாடப்புத்தகமாக உள்ளது. கடந்த சிலமாதங்களாக புற்று நோயால் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருந்த பிரபஞ்சன் புதுச்சேரியில் உள்ள மருத்துவ மனையில் காலமானார். இவரது மனைவி பெயர் பிரமிளா ராணி. இவருக்கு மூன்று மகன்கள் உள்ளனர். இவரது இறுதிச் சடங்குகள் அரசு மரியாதையுடன் இடம்பெற்றன.

கோணல் பிரார்த்தனை

மூலம் :

வென் ஓக்ரி (நைஜீரியா)

தமிழில் : சோ.ப

இந்தக் குறிப்பை நான் சபா சித்தப்பாவிடம் கொடுத்தபோது என் கண்ணெதிரிலேயே திடீரென அவருக்கு வயதாகிவிட்டதுபோல் இருந்தது. என் தலைக்கு மேலே அவர் கண்கள் தொலைதூரம் நோக்கின.

“அவள் எப்பொழுது இதை உன்னிடம் தந்தாள்?” அவர் சிறிது நேரத்தின்பின் கேட்டார்.

“இன்று மாலை, உங்கள் மனைவி இல்லாத வேளைவரை காத்திருக்கும்படி சொன்னா”

நான் அவர் முகத்தைப் பார்ப்பதைத் தவிர்த்தேன் ஆனால் முடியவில்லை. அவர் முகம் சுருங்கியது. சுருக்கங்கள் களிமண்ணில் கீறிய கோடுகள் போல, துல்லியமாகத் தெரிந்தன. அவரைப் பார்க்க எனக்குக் கவலையாக இருந்தது. ஏதோ சொல்ல வாயைத் திறந்தவர், பின்னர் மூடிக்கொண்டார். அவர் முன்னே நிற்க எனக்குச் சங்கடமாயிருந்தது. அவர் திடீரென்று கேட்டார் :

“அவள் எப்படி இருக்கிறாள்?”

அந்தக் கேள்வி என்னைத் திடுக்கிட வைத்தது.

“அவ்வா? ம.. ம.. பரவாயில்லை, சித்தப்பா!”

அவர் என்னை விளித்துப் பார்த்த பார்வையில், நான் அவர் கேள்விக்குத் திருப்தியாகப் பதிலளிக்கவில்லை என்று புரிந்துகொண்டேன்.

“இந்தக் குறிப்பை அவள் உன்னிடம் தருவதை யாராவது கண்டார்களா?”

“ஒருவரும் காணவில்லை. என்னைக் கடைக்குள் கூப்பிட்டு, அங்கு வைத்துத் தந்தா!”

தலையை அசைத்தார். ஆசுவாசப்பட்டதுபோல் இருந்தது. இருந்தபோதும் எனக்குக் கவலையாக இருந்தது. அவர் முகத்தில் ஒரு வலிந்த புன்னகை. என்தலையில் கையைவைத்து, என் தலைமயிரைக் கோதினார்.

“உனக்கு ஒரு விஷயம் தெரியுமா?”

“இல்லை, சித்தப்பா!”

“நாங்கள் குற்றச்செயலில் பங்காளிகள் என்பது தெரியுமா?”

அவர் என்ன சொல்கிறார் என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

“இல்லை, சித்தப்பா!” என்றேன்.

“இல்லை என்றால்?”

“ஆம், சித்தப்பா!”

என்னை வைத்தகண் வாங்காது பார்த்தார். பிறகு, தன் கையில் இருந்த திறந்த குறிப்பைப் பார்த்தார்.

“கேமே, எங்களோடு எவ்வளவு காலமாகத் தங்கி இருக்கிறாய்?”

“ஒரு மாதம் இருக்கும், சித்தப்பா!”

“எங்களிடம் ஏதும் படித்திருக்கிறாயா?”

இந்தக் கேள்விகளையெல்லாம் ஏன் கேட்கிறார் என்று குழம்பி நான், “ஆம், சித்தப்பா!” என்றேன்.

“எது, எது?”

“எப்படிச் சமைப்பது, மற்றவர்களோடு எப்படி வாழ்வது, செய்திகளை எப்படி எடுத்துச் செல்வது...”

“நல்லது. உன் தந்தை பிள்ளைகளை அவ்வப்போது உறவினரோடு போய் வாழ அனுப்புகிறார். அது நல்ல பயிற்சி. எங்கு போனாலும் எப்படித் தாக்குப்பிடிக்க முடியுமென்று அவர்கள் கற்றுக்கொள்கிறார்கள்.”

அவர் என் தலைக்கு மேலே பார்த்தார். பிறகு, கதிரைக்குக் கீழே ஓளித்து வைக்கப் பட்டிருந்த விஸ்கியை வெளியே எடுத்தார். போத்தலோடு குடித்தார். விரைவாக, அதைத் திருப்பி வைத்தார். தன் மனைவியின் கண்ணிற் படாமல் போத்தலை ஓளிக்கிறார் என்பது எனக்கு விளங்கியது. இவர் குடிப்பதை மனைவி கண்டால் ஒரு சண்டை மூளும்.

“சித்தப்பா, உங்களிடமிருந்து ஒரு பதிலைப் பெற்று வரும்படி அவ சொன்னா!”

அவர் நான் சொன்னதைக் கவனிக்கவில்லை. திடீரென்று கேட்டார், “என் மனைவியை உனக்குப் பிடிக்குமா?”

நான் ஒரு பொறியில் அகப்பட்டதாக உணர்ந்தேன்.

சித்தப்பா வழமையாக இப்படி நடப்பவரல்ல. குடித்திருப்பாரோ?, அவருடைய கேள்விக்கு எப்படி விடையளிப்பது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. எனக்கு அவர் மனைவியைப் பிடிக்காது என்று எப்படிச் சொல்வது? என்னை ஒரு வேலையாளைப்போல அவ நடத்தினா, தலையில் குட்டுவா, கொஞ்ச உணவுதான் தருவா. ஆனால் அவ பார்க்க அழகாய் இருப்பா.

“அப்ப, என் மனைவியை உனக்குப் பிடிக்காது?”

“இல்லை சித்தப்பா, பிடிக்கும்!”

ஏதோ யோசித்தபடி கையிலிருந்த குறிப்பைப் பார்த்தார்.

“கேமே, எனக்கு அவசியம் தேவைப்படுவது என்னவென்று உனக்குத் தெரியுமா?”

அவர் தன் பெரிய, கறுத்த கண்களால் என் கண்களை ஊடுருவிப் பார்த்தார். சித்தப்பாவுக்கு என்ன வேண்டுமென்று எனக்குத் தெரியும். இந்த வீட்டுக்கு வந்தபின் நான் முதலில் அறிந்த விஷயங்களுள் அது ஒன்று. தேவாலயத்துக்குப் போகும் வேளைகளில் அதை வேண்டி அவர் பிரார்த்திப்பார். ஒவ்வொரு நாட்காலையிலும், அவர் மனைவி எங்களை எழுப்புவார். நாங்கள் கூடத்துக்கு அழைத்துச் செல்லப்படுவோம். பிரார்த்தனையின்போது, நாங்கள் அதைக் குறிப்பிட வேண்டும். முதலில் எனக்கு அது

புதிராய் இருந்தது. ஆனால், பிறகு சபா சித்தப்பாவைப் பார்க்கப் பாவமாய் இருந்தது.

“உங்களுக்கு ஒரு பிள்ளை வேணும், சித்தப்பா!” என்றேன்.

அவர் என்னை மெதுவாகப் பார்த்தார். அவர் பேச நெடுநேரம் எடுத்தது.

“கடவுள் எங்கள் பிரார்த்தனைக்குச் சில வேளை வேறு வழியில் செவிசாய்ப்பதுண்டு”

அவர் அப்படிச் சொன்னது எனக்கு ஆச்சரியமாய் இருந்தது. அவரும் அவர் மனைவியும் நல்ல கிறிஸ்தவர்கள். அவர் மீண்டும் என் தலையைத் தடவினார்.

“கேமே, நான் ஒரு சிக்கலில் மாட்டிக் கொண்டேன். அதை விளங்கிக்கொள்ள உனக்கு வயது போதாது”

“சரி, சித்தப்பா”

“போய் நித்திரை கொள். நான் சொன்னவை உன்னோடு இருக்கட்டும், விளங்குதா?”

“ஓம், சித்தப்பா!”

“சரி, நீ போகலாம். பிறகும் ஏன் நிற்கிறாய்?”

“பதில் கொண்டு வரும்படி, அவ சொன்னவ”

சித்தப்பா மேலும் களைத்தவர்போல் காணப்பட்டார்.

“கவலைப்படாதே. நானே நேரில் போய் அவளிடம் கொடுக்கிறேன்.”

“சரி, சித்தப்பா” என்று சொல்லும்போதே, அன்றிரவே பதில் கொண்டு வந்தால் அவ தருவதாக வாக்களித்த பத்து கோபோவை நினைத்துக் கொண்டேன். ஆனால் அந்தக் கவலைக்கு இடமிருக்கவில்லை. சித்தப்பா எனக்கு முப்பது கோபோ தந்தார். நான் அறையை விட்டு வெளியே வரும்போது, சித்தப்பாவின் பார்வை என் தலைக்குப் பின்னால் தொங்கிய அவரது நீண்ட திருமண வாழ்வின் படங்கள்தீது பதிந்திருந்தது.

அடுத்த நாட்காலைப் பிரார்த்தனையின் பின், சித்தப்பாவின் மனைவி வேலைக்குப் போன பிறகு, நான் விளையாடப் போனேன். விடுமுறைக் காலமாதலால், செய்வதற்கு வேறொன்றும் இருக்கவில்லை. சித்தப்பாவின் அயலில் எனக்குப் பிடிக்காத விஷயம் என்ன வென்றால், கூடி விளையாடப் பல பிள்ளைகள் இல்லாதது. இருக்கிற பிள்ளைகளின் பெற்றோர்கள் கூட, வீட்டில் வேலை இருக்கும்போது, பிள்ளைகள் விளையாடுவதை விரும்புவதில்லை. மேரியின் கடையைத் தாண்டிப்போக நான் முடிவு செய்தேன். அவளிடமிருந்து இனிப்புகள் கிடைக்கும் என்றும் அவளுடைய தம்பியரோடு விளையாடலாம் என்றும் நான் நம்பினேன்.

“கேமே!” ஒரு குரல் கூப்பிட்டது. நின்று திரும்பினேன், கூப்பிட்டது மேரி அல்ல. அவள் பலசரக்கும் காய்கறியும் விற்கும் அந்தச் சிறிய கடைக்கு ஓடினேன். கூப்பிட்டது அவளுடைய தம்பி.

நான் அங்கு போனதும், மேரி வெளியே தலையை நீட்டி, “உள்ளே வா!” என்றாள்.

கடைக்குள்ளே போனேன். அந்தச் சிறிய இடத்தில் அவள் எப்படித் தன் தம்பி, தங்கையரோடு சமாளிக்கிறாள் என்று நான் வியப்பதுண்டு. பலவிதமான கூடைகளும் பெட்டிகளும் அந்த இடத்தை அடைத்துக் கொண்டிருந்தன.

“கேமே, சபாவிடம் என் கடிதத்தைக் கொடுத்தாயா?”

“ஆம், நேற்றிரவே கொடுத்துவிட்டேன்!”

“பதில் எங்கே?” என்றாள், கதவைச்சாத்தி யாரும் உற்றுக்கேட்கவில்லை என்று நிச்சயம் செய்துகொண்டு, நான் குனிந்து என் செருப்பையும் பாதங்களை மூடியிருந்த புழுதியையும் பார்த்தேன்.

“தானே பதில் கொண்டுவருவதாகச் சொன்னார்” என்றேன். சற்று மிகைப்படுத்தி.

என்னை உற்றுப் பார்த்தபடி சொன்னாள்: “நீ நல்ல பிள்ளை, நீ எங்களுக்கிடையே தூது போயிருக்கிறாய். உன் சித்தி என்னவாம்?” “அவவுக்குத் தெரியாது”, உறுதியளித்தேன்.

“உன்மையாகவா?”

“ஆம். ஆனால், நெடுநேரம் வெளியே சுற்றினால் அடிப்பா”

“அவ நல்ல மனுஷியா?”

“எனக்குத் தெரியாது”

“ஆனால், அவ அவருக்கு ஒரு பிள்ளை பெற்றுக்கொடுக்கவில்லையே!”

“தினமும் கடவுளிடம் அதைத்தான் கேட்கிறோம். ஒருநாள் அது கிடைக்கும்.”

மேரி மனநிறைவாகப் புன்னகை செய்தாள், பிறகு கேட்டாள். “அவரை நான் மணந்து கொள்வது உனக்குப் பிடிக்குமா?”

எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது.

“சபா சித்தப்பா உன்னைக் கட்டமாட்டார். அவர் ஒரு கிறிஸ்தவர்.”

நான் ஏதோ மடத்தனமாகப் பேசிவிட்டதுபோல் அவள் என்னை ஒரு பார்வை பார்த்தாள். பிறகு, அமைதியாகச் சிரித்தபடி சொன்னாள் : “எப்படிப்பட்ட கிறிஸ்தவர்? நாங்கள் இருவரும் ஆடும் ஆட்டங்களை நீ அறிந்தால்...?”

சித்தப்பாபற்றி அவள் இப்படிப் பேசுவதைக் கேட்டு என் முகம் சூடாகியது. அவள் முகத்தில் பூத்த புன்னகை வாடியது. அவள் அழகாய் இருந்தாள். நீண்ட முகம்; ஆனால் கண்களில் ஏதோ

கவலை, உயரமாயிருந்தாள். கசங்கிய ஆடை அணிந்திருந்தாள். தாராளமாக, கண்மையும் பவுடரும் பூசியிருந்தபோதும் ஒல்லியாய், அழகாய் இருந்தாள். சித்தப்பா அவளுக்கு ஏன் செய்திகள் அனுப்புகிறார்? அவருக்கென்று அழகான மனைவி இருக்கும்போது, இவளை ஏன் இருட்டில் சந்திக்கிறார்? என்னெல்லாம் குழம்பினேன். ஒருவேளை மேரி அன்பாய், ஏழையாய், தற்பெருமையற்றவளாய் இருப்பது காரணமோ? பிறகு மேரி பேசியபோது, அவள் பேச்சில் ஒரு கசப்புணர்வு இருந்தது.

“சபா என்னைத் தவிர்க்கிறார், இல்லையா? அப்பொழுது எல்லாம் இனிமையாக இருந்தது. இப்பொழுது காரியம் முடிந்துவிட்டதல்லவா? அவர் என்னைப் பார்க்க விரும்பவில்லை”

“நான் போகவேணும்!” என்றேன்.

“சரி, ரொமி உனக்கு இனிப்புத் தருவான். மீண்டும் வந்து அவர்களோடு விளையாடு, கேட்குதோ?”

நான் தலையை அசைத்துவிட்டு வெளியேறினேன். நான் கதவைச் சாத்தியபோது அவள் அழகுரல் கேட்டதுபோல் உணர்ந்தேன். நான் போய் அவளுடைய தம்பி, தங்கையரோடு விளையாடினேன். உதைபந்தும் ரேபிள் ரெனிஸும் விளையாடினோம். அவர்கள் வீட்டில் குளிக்க அனுமதித்தார்கள். பிறகு, எல்லோருமாக ஒரு சீனப்படம் பார்த்தோம்.

நான் வீட்டுக்குப் போனபோது, சித்தியின் கார் நிற்பதைக்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டேன். வேளைக்கு வேலை முடிந்திருக்க வேண்டும் அல்லது வேறேதோ நடந்திருக்க வேண்டும். நான் நடையியூடு நடிவி என் அறைக்குப் போனேன். அவர்கள் உரத்துப் பேசிக் கொண்டிருந்தபடியால் உரையாடலைக் கேட்பதைத் தவிர்க்க முடியவில்லை.

“அன்பே, வா அறைக்குள் போவோம்”

“எனக்குத் தலை வலிக்கிறது”

“உனக்கு ஒரு வாரமாக இந்தத் தலைவலி”

“வேலைச் சுமை”

“எப்படிப்பட்ட வேலை?”

அமைதி, பிறகு கடதாசி கசங்கும் ஒலி; அதன்பின் அடக்கப்பட்ட திமிறல், மூச்சுவாங்கல், ஈற்றில் பெருமூச்சு.

“சபா, உனக்கு வேறொருத்தி உண்டா, சொல்!”

“ஏன் இப்படி மடத்தனமாகப் பேசுகிறாய்?”

“இல்லாவிட்டால், ஏன் இப்படி நடந்து கொள்கிறாய்?”

“இஞ்சை பார், நான்...”

“தொடக்கத்தில், ஆண்கள் இப்படித்தான் சொல்கிறது வழக்கம்”

நீண்ட அமைதி.

“வேலையிலிருந்து ஏன் இன்றைக்கு வெள்ளென வந்தனி?”

“கிளிநிக்குக்குப் போனான்”

“டொக்ரர் என்ன சொன்னவர்? கடவுள் திடீரென உன் கருப்பையைத் திறந்து விட்டிருக்கிறார் என்றா?”

“இப்படிப் பேசவேண்டாம்!”

சித்தப்பா கொஞ்சநேரம் ஒன்றும் பேசவில்லை.

“எங்களுக்கு வயதாகிறது, பார்!” என்றார்!, சற்றுப் பொறுத்து,

“அதனால் என்ன?”

“என்னவோ? ம்? பிள்ளை இல்லாமல் இருக்கிறது உனக்கு விருப்பம் போலிருக்கு!”

“அதுக்கு என்ன செய்யிறது? நெடுக அதையே சொல்லி முணுமுணுப்பானேன்?”

“ஏனெண்டால், எனக்கு ஒரு பிள்ளை வேணும்...”

“பத்து வருஷத்துக்குமேலை இதைப்பற்றிப் பேசிக் களைச்சிட்டம். நானும் ஆனவரை பார்த்திட்டன். பிள்ளை தங்குவதாய் இல்லை”

“நான் குளிக்கப்போறன்”

சித்தி குரலை உயர்த்திச் சொன்னா : “அப்படி அவசியம் பிள்ளை வேணுமெண்டா, இன்னொருத்தியைக் கட்டுங்கோ. உங்களுக்கு அதுதான் விருப்பமெண்டு எனக்குத் தெரியும்!”

சித்தப்பா களைத்துப் போனவராக, மெல்லப் பேசினார்.

“இன்னொரு பெண்ணை மணம்புரிய எனக்கு விருப்பமில்லை என்று உனக்குத் தெரியும். என்னுடைய இனசனம் அதைப்பற்றிப் பேச இஞ்சைவந்து, கோபித்துக்கொண்டு போனதும் உனக்குத் தெரியும்...”

சித்தப்பாவைப் பார்க்கப் பாவமாய் இருந்தது. அவருடைய குரல் கம்மி ஏன் பெருமூச்சு வந்தது என்று எனக்கு விளங்கவில்லை. அவர் சொன்னமாதிரி ஏதோ சிக்கலில் அகப்பட்டதால் இருக்கலாம்.

“பாத்தியளே, சொல்லிமுடிக்கவும் உங்களால் ஏலாது என்று எனக்குத்தெரியும். அதனால்தான் உங்களுக்குத் தலைவலியும் மூக்குவலியும் படுக்கை வலியும். ஆனால், சத்தியமா சொல்றன், அப்படி ஏதும் செய்யப்போய் என்னெண்டை ஆப்பிட்டா, வில்லங்கப்படுவியள்!”

பிறகு ஓர் அழகையும் கதவு அடித்துச் சாத்தப்படும் சத்தமும் கேட்டது. அங்கே, நடையில் நின்றபோது, கேட்கக்கூடாததை நான் கேட்டுவிட்டதாகக் கவலைப்பட்டேன். என் அறைக்குப்போகத் திரும்பியபோது, கதவு திறந்தது.

“கேமே, இஞ்சை என்ன செய்யிறாய்? எங்கை போனா? நான் உன்னைத் தேடிக்கொண்டிருந்தன்...”

சித்தப்பா மெதுவாகப் பேசினார். குற்றம் செய்துவிட்டதாய் உணர்ந்தேன். இந்த வீட்டுக்கு வந்ததிலிருந்து, அவர் என்னைத் தண்டிக்க நான் இடம் வைக்கேல்லை. சித்தி நான் சட்டியிலிருந்து மீன் களவெடுத்ததாய்ச் சொன்னபோதும், அவர் என்மீது அன்பாக இருந்தவர். நான் நிலத்தைப் பார்த்தேன். என் தலையைக் கோதியபடி சொன்னார், “அப்பா ஒரு செய்தி அனுப்பியிருக்கிறார். உன்னை வீட்டுக்கு வரட்டாம். கதவடியிலை நின்றுகொண்டு மற்றவை பேசிறதை நீ கேட்கக்கூடாது, விளங்குதே?”

நான் தலையை ஆட்டினேன், அவர் என் தலையில் குட்டியபோது எனக்குக் கண்ணீர் வந்தது.

“போய், உன் பொருள்களை அடுக்கு” என்று கட்டளையிட்டார்.

“இன்றைக்கே போகிறேனா?”

“இல்லை, நீ நாளை போகலாம்”

அன்றுமாலை அவர்கள் மீண்டும் சண்டையிட்டனர். காரணம் எனக்குத் தெரியாது; ஆனால் அன்று பிற்பகல் அவர்கள் வாதிட்ட அதே விஷயமாய் இருக்கலாம்.

அடுத்த நாட்காலை சித்தி எங்களைப் பிரார்த்தனைக்காகக் கூட்டுக்குக் கூட்டிப் போகவில்லை. சபா சித்தப்பா என்னை எங்கள் வீட்டுக்குக் காரில் அழைத்துச் சென்றார். போகுமுன் நான் சித்தியைக் காணவில்லை. என் போக்கு - வரவு பற்றி அவர் பொருட்படுத்தவில்லை. போகும்போது, சித்தப்பா ஒன்றும் பேசவில்லை. நான் அவர் முகத்தைப் பார்த்தபடி இருந்தேன். அவர் ஏதோ சொல்ல விரும்புகிறார் என்று எனக்குப்பட்டது.

போக்குவரத்து நெரிசலால் வாகனம் நின்றபோது, அவர் என் தலையைத் தடவியபடி கேட்டார் : “கேமே, எங்களோடு தங்கியிருந்தது உனக்குச் சந்தோஷம்தானே?”

“ஓம் சித்தப்பா, நல்ல சந்தோஷம்”

சிறிதுநேர அமைத்திக்குப் பின் கேட்டார் : “மேரியைச் சந்திச்சனியே?”

“நேற்றுக் கண்டனான்”

“ஏதும் சொன்னவளே?”

“ஓம். நீங்கள் தன்னைவிட்டு விலகி ஓடிறியளாம். முந்தி உங்களுக்கு எல்லாம் இனிச்சுதாம். இப்ப, கைகூடியபிறகு ஓடிறியளாம்!”

என் தலையிலிருந்து கையை எடுத்தார். நான் அவரைப் பார்த்தேன். முகம் இருண்டிருந்தது.

மழை இல்லை என்று
 மனம் வருந்தி நிற்கையிலே
 மழை வந்து கொட்டியே
 வாழ்வின் துயர் ஆகியதே
 ஏழை பணக்காரர் எலாம்
 இருப்பிடத்தை இழந்து நின்று
 நாளையினை மனம் எண்ணி
 நடுவீதி வந்து நின்றார்

அரசியலார் செய்த சூட்சி
 ஆட்சி ஆட்டம் காணவைத்து
 தெருவெங்கும் வெறி கொண்டார்
 தினமும் பேய் ஆடிநின்றார்
 அமைதி எங்கும் வாராதா
 அரக்கர் நிலை மாறாதா
 என்றோங்கி மக்கள் நின்றார்
 ஏக்கம் நிறை மனத்துடனே

மதம் மொழியை மனமிருத்தி
 மாநிலத்தின் அமைதி கெட
 தினமும் ஒரு காரணத்தை
 தேடியே பிடித்து வந்து
 வயது நிலை பாராமல்
 மனம் போன போக்கிலெலாம்
 வதைத்தழித்து நிற்கும் நிலை
 மனம் நொருங்க வைத்ததுவே

கல்வி எனும் பயிர்வளர்ப்பார்
 கண்ணியத்தை புதைத்து நின்று
 காமக்களி ஆட்டம் போட்டு
 கல்விக் கூடம் அழித்துநின்றார்
 நீதி மன்றத் தலைமையெலாம்
 நிதிமீது ஆசை கொண்டு
 நீதினை தொலைத்து நிற்கும்
 நிலை நாட்டில் இருந்ததுவே

இறைவனிடம் இறைஞ்சி நிற்போம் !

கை எடுத்து கும்பிட்ட
 கற்பக்கிரக கடவுள் சிலை
 காசுக்காய் கை மாறி
 கடல் கடந்து போனதுவே
 கும்பிட்டு குறை தீர்க்கும்
 கோவில் கூட மிஞ்சவில்லை
 வம்பர் நிலை கையோங்கி
 வாழ்வு சூன்யம் ஆகியதே

சென்ற ஆண்டின் இந்தநிலை
 இந்த ஆண்டில் மாறவேண்டும்
 வந்து நின்ற இடரனைத்தும்
 வழிதெரியா ஓட வேண்டும்
 நொந்து நின்ற சமுதாயம்
 நோவகன்று இருக்க வேண்டும்
 என்றெண்ணி ஒரு மனத்தாய்
 இறைவனிடம் இறைஞ்சி நிற்போம்

இரண்டு ஆயிரத்து பத்தொன்பது
 இன்னல் இன்றி அமையட்டும்
 எல்லோரின் எண்ணம் எலாம்
 இன்பம் பற்றி இருக்கட்டும்
 நல்லவற்றை மனங் கொண்டு
 நல்லவற்றை செய்து நிற்போம்
 என்கின்ற மனப் பாங்கை
 இருத்தி வைப்போம் யாவருமே

மகாதேவஜயர் ஜெயராமசர்மா மெல்பேன் அவுஸ்திரேலியா

சுருக்கங்கள் மேலும் ஆழமாயின. திடீரென அவர் பிறேக்கை மிதித்தார். என் நெற்றி டாஷ்போர்டில் மோதியது. தன் கோழிக் குஞ்சைத் தூரத்திக்கொண்டு குறுக்கே வந்த கிழவியைச் சித்தப்பா மோதாமல் காப்பாற்றி விட்டார்.

“அடிபட்டிட்டுதோ?”

“சாதுவா, நெற்றியில்தான்”

“மோட்டுக் கிழவி. வீட்டிலை இருக்காமல் ஓடிவந்திட்டுது. கடவுள் காத்தது, ஆளைக் கொல்லப்பார்த்தன்”

எங்க வீட்டுக்கு வந்து சேரும்வரை அவர் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. காரை விட்டு நான் இறங்கும்போது ஓர் என்விலப்பை என்னிடம் தந்தார். அதனுள் இரண்டு நைறா இருந்தது. எனக்கு நா எழவில்லை.

“நன்றி, சித்தப்பா!”

அவருக்காக ஒன்றைத்தான் பிரார்த்த தனையாகச் சொல்ல விரும்பினேன்.

“ஆண்டவர் உங்களுக்குப் பல பிள்ளைகள் தருவாராக!”

வழமைபோல் அவர் ‘ஆமென்’ என்று சொல்லவில்லை. முகம் மட்டும் மலர்ந்திருந்தது. காரிலிருந்து இறங்கினார். என் தோளில் கைவைத்து என்னை மேல்மாடிக்கு அழைத்துச் சென்றார். அடுத்த சில வாரங்களில் சித்தப்பா பற்றியோ, சித்தி பற்றியோ, மேரி பற்றியோ நான் ஏதும் கேள்விப்படவில்லை.

என் தந்தையார் என்னை அழைத்தது, அவர் செய்யவிருந்த ஒரு பாரம்பரியச் சடங்குக்காக. அப்படிப்பட்ட வைபவங்களில் தமது பிள்ளைகள் பங்குபற்றவேண்டுமென்பது அவர் விருப்பம். நான் திரும்ப பாடசாலை போகத் தொடங்கியபின், கையில் பல பொருள்களைக் காவிக்கொண்டு ஒருநாள் மாலை சித்தப்பா எங்கள் வீட்டுக்கு வந்தார்.

“எங்களோடு தங்கப் போகிறீர்களா, சித்தப்பா?” என்று கேட்டேன். அவரை நான் கடைசியாகக் கண்டபிறகு அவர் களைத்து, மெலிந்து, கறுத்து வயதில் மூத்துக் காணப்பட்டார்.

“இல்லை, கேமே!”

அவரைத் தொடர்ந்து மேரி மேல்மாடிப் படிகளில் ஏறுவதைக் கண்டேன். எனக்கு நாவெழவில்லை. மேரி, இங்கே சித்தப்பா வோடு என்ன செய்யிறா? பிறகுதான், சிறிது உப்பியிருந்த மேரியின் வயிற்றைக் கவனித்தேன்.

என் சிந்தனை ஓட்டம் குழம்புவது சித்தப் பாவுக்கு விளங்கியிருக்க வேண்டும். “கொஞ்சம் பொறு, எல்லாம் சொல்றன்” என என் காதில் கிசுகிசுத்தார்.

பிறகு அவர்கள் கூடத்துக்குள் சென்றனர். அப்பா தனது அறையில் ஜுஜு பரிமாறிக் கொண்டிருந்தார். பின் கதவைத்தட்டி, சபா சித்தப்பா ஒரு பெண்ணோடு வந்திருப்பதாகச் சொன்னேன்.

மேரியின் வருகைபற்றி அவர்கள் முன்பே கலந்துரையாடியிருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் வெளியே வந்த அப்பா, புன்னகையோடு “ஆ, உன் இளைய மனைவியைக் கூட்டி வந்திருக்கிறாய், என்ன?”

அறை மூலையில் நான் நிற்பதைக் கண்டதும் அப்பாவின் முகம் இறுகியது. என்னை வெளியே அனுப்ப அவர் விரும்புகிறார் என உணர்ந்தேன். நான் என் அறைக்குப் போனேன். அவர்கள் நெடுநேரம் கூடத்தில் இருந்தார்கள். பிறகு சித்தப்பா வெளியே வந்தார். என் கதவைத்தட்டி, தான் போவதாகச் சொன்னார். நான் கீழே இறங்கி, கார் வரைக்கும் அவரோடு நடந்தேன்.

“கேமே, அந்தப் பிரார்த்தனைகள் உனக்கு நினைவிருக்கா?”

நான் தலையசைத்தேன்

“மேரி எனக்கு ஒரு குழந்தையைத் தர இருக்கிறாள்”

“அப்ப, அவ உங்களுக்கு மனைவி ஆகப்போறாவா?”

அவர் ஒரு வறண்ட புன்னகை செய்தார்.

“இல்லை, கேமே!”

எனக்கு ஒன்றும் விளங்காதபடியால், நான் ஏதும் சொல்லவில்லை.

“ஒரு சிக்கலில் நீங்கள் அகப்பட்டதாக அன்றைக்குச் சொன்னது இதைத்தானா?”

“ஓம், அது இன்னும் முடியவில்லை. என் மனைவிக்கு இதுபற்றித் தெரியாது. ஆனபடியால், அவள் இங்கு வந்தால், உள்ளே ஓடிப்போய் உன் அம்மாவிடம் சொல்லவேணும், விளங்கிச்சுதே?”

நான் தலையசைத்தேன். விளங்கிக்கொள்ள கஷ்டமாய் இருந்தது.

சித்தப்பா தொடர்ந்தார் : “உன்னால் முடிந்தவரை மேரிக்கு உதவிசெய். தண்ணீர் அள்ளிக்கொடுக்கிறது போன்ற வேலைகள். நான் இடைக்கிடை இஞ்சை வருவன்”

பிறகு என் தலையைத் தடவினார். “இப்ப என்னிடம் மாத்தின காசு இல்லை. பிறக்கப்போகும் பிள்ளைக்குச் சாமான்கள் வாங்கினதிலை காசு செலவாகிவிட்டது. நான் அடுத்தமுறை வரும்வரை பொறுத்திரு, சரியே?”

தலையாட்டினன், அரைமனதோடு காருக்குள் ஏறும்போது, நான் அவரோடு தங்கியிருந்த

காலத்தில் அவர் சொன்னது எனக்கு நினைவு வரவே, நான் சொன்னன்: “சித்தப்பா, பிரார்த்தனைகளுக்குப் பதிலளிப்பதற்குக் கடவுளிடம் விசித்திரமான முறைகள் உண்டு, இல்லையா?” அவர் புன்னகைத்தபடி எஞ்சினை இயக்கினார். “உண்மைதான் கடவுள் விசித்திரமானவர்!” சித்தப்பா சிரிக்கத் தொடங்கினார். நான் சேர்ந்து சிரிக்கவில்லை. அவர் சொன்னது சரியாய் இருக்கலாம்.

கோடையிலும் மாரிகாலத்தில் பெரும் பகுதியிலும் மேரி எங்களோடு தங்கியிருந்தா. அவளின் வயிறு வளர்ந்து வரவர எனக்குப் பார்க்கப் பயமாய் இருந்தது. அவ கடுமையாக வேலை செய்வா, அமைதியாக இருப்பா, சமையலில் அம்மாவுக்கு உதவிசெய்வா, சிலவேளை சந்தைக்குப் போவா, அடிக்கடி உடுப்புத் தோய்ப்பா. எனக்கு அவவிலை விருப்பம். முகம் வாடி, ஆளைப் பார்க்க கஷ்டப்படுவதுபோல் இருந்தது.

சித்தப்பா வாறது குறைவு. அவர் செய்யிறது சரியில்லை. அவருக்கு மிகவும் தேவைப்படுகிற பிள்ளையை ஒருத்தி சுமந்துகொண்டிருக்கிறாள், அவளை வந்து பார்க்கிறேல்லையே? ஒருநாள் நாங்கள் கதை சொல்லிக்கொண்டு கூடத்தில் இருக்கும்போது, ஆரோ சத்தமிட்டுக்கொண்டு மேலும் கீழும் ஓடுவது கேட்டது. அப்பா வாசலுக்கு ஓடினார். நானும் பின்னே போனன். வந்தது சித்தி.

அவ கையில் ஒரு வெட்டுக்கத்தி. காட்டுக் கூச்சல் போட்டா. வம்பிலை பிள்ளைபெறப்போற அந்த வேசை எங்கை? நாத்தம் எடுக்கும் வேசையின் கழுத்தை வெட்டப்போறன்.

நடப்பதை நம்ப முடியேல்லை. மேரியையும் கொண்டு தன்னையும் கொல்லப் போவதாகக் கூச்சலிட்டா. அப்பா அவளை அமைதிப்படுத்தினார். ஆனால் அவவுடைய ஆவேசத்தை அடக்க அஞ்சபேர் தேவைப் பட்டுது. பிறகு அப்பா அவளைக் காரிலை அழைத்துப் போனார். மேரி குழம்பிப்போனா. அவளையும் பிள்ளையையும் நினைச்சு நான் வருத்தப்பட்டேன். இன்னும் சித்தப்பா வரேல்லை.

அவர் வரப் புறப்படும் நேரமெல்லாம், சித்தி சொல்லுவாவாம்: “ஆ, அந்த வேசையெட்டைக் களவாப் போறீர் போலை!” ஆக, அவளைத் திருப்திப்படுத்த, சித்தப்பா வராமல் விட்டார். மேரி பிள்ளை பெற்றபோதும் அவர் வரேல்லை. பெரிய, பலமான ஆம்பிளைப்பிள்ளை, சரியா தகப்பனைப்போலை. எனக்குச் சந்தோஷம். பிறகு நான் கவலைப்படேல்லை.

இரண்டு வாரம் கழிய, சித்தப்பா வந்தார். மேரி பிள்ளை பெற்றுவிட்டதைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டார். எங்கள் எல்லாருக்கும் அவர் மீது கோபம். ஆனால் அவர் சந்தோஷமாய் இருந்தார். புன்னகை செய்தார். நாங்கள் குறைசொன்னதைப் பொருட்படுத்தேல்லை.

சில வாரங்கள் கழிந்தன. மேரிக்கு ஒரு வாடகைஅறை எடுத்திருப்பதாகச் சித்தப்பா சொன்னார். பக்கத்துத் தெருவில் ஒரு சின்ன அறை. கடைசியா, சித்தப்பாவுக்கு அறிவுவந்து தன் பொறுப்புக்களை உணர்ந்திட்டார் என்று நாங்கள் நினைத்தோம். மேரி வீடு மாறிய பிறகும், அவர் அவவை வந்து பார்க்கிறது குறைவு. அப்பாதான் அவவுக்குச் சாப்பாட்டுக்குக் காசு கொடுத்தார். பிறகு, அவ ஒரு சின்னக்கடை திறந்தா.

சித்தி, சித்தப்பாவைவிட்டுப் பிரிந்து போனதாகக் கேள்விப்பட்டோம். நீதிமன்றக்குப் போய் விவாகரத்துப் பெற்றுக் கொண்டாவாம். இந்தப் பிரச்சினையாலை - சித்தப்பா ஒழுங்காகக் கடமை செய்யாததாலை - அவருடைய வேலை போயிட்டுதாம்.

அடுத்தமுறை அவரைக் காணும்போது எனக்கு அதிர்ச்சி. சிறையிலிருந்து அப்பதான் வந்தவர்போலை காணப்பட்டார். நாங்கள் அவருக்காக வருத்தப்படவில்லை. இது அவர் தேடிக்கொண்டது என்று நாங்கள் கருதினோம். இவ்வளவு காலமும் வந்து பார்க்காததற்கு அப்பாவிடம் மன்னிப்புக் கோரினார். அவர் வேறை ஆளாகிவிட்டார்.

“கேமே, பாத்தியே வாழ்க்கை மனிசனை என்ன செய்யும் எண்டு?”

“நீங்கள் அடியோடு மாற்றியன், சித்தப்பா!”

“நான் பட்டது உத்தரிப்பு” என்றார் அவர்.

என்னைப் பார்க்க அவர் வெட்கப்பட்டார்.

அவருடைய கண்கள் குழி விழுந்திருந்தன. பல நாளாக அவர் முகச்சவரம் செய்திருக்கவில்லை.

“என் மனைவி, என் பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் கொண்டு போய்விட்டாள்!” என்று விம்மினார் அவர்.

“எப்படிச் சமாளிக்கிறியன்?”

“நீதிமன்று அவளுக்குப் பொருள்களை வழங்கிவிட்டது”

“நீதிமன்றின் மோட்டுத் தீர்ப்பு”

“மன்றில்லை, நான்தான் மோடன்!”

நான் ஒன்றும் பேசேல்லை. சிறிது நேரம் செல்ல, சித்தப்பா சொன்னார் : “அவள் இப்ப தன்னோடை வேலை செய்யிற ஒரு பணக்காரனோடை சத்தித்திரியிறாள்”

இதுவரை பேசாமலிருந்த அப்பா குறுக்கிட்டார்:

“கடவுள் ஒரு ஆசீர்வாதம் தந்தால், ஏற்றுக்கொள்!”

நான் சொன்னன் : “கடவுள் விசித்திரமானவர்!”

அப்பா சொன்னார் : “வாயை மூடு. கடவுள் அப்படியல்ல!”

சித்தப்பா சொன்னார் : “கடவுள் வாழ்க்கையை என்னால் தாங்கொணாத தாக்குகிறார்!”

அப்பா, இனிப்பு வாங்கக் காசு தந்தார். அது என்னை வெளியே அனுப்ப அவரகையாளும் வழி என்று புரிந்தது. பிறகு, சபா சித்தப்பாவோடு மேரி வீட்டுக்குப் போனேன். நாங்கள் போனபோது அவ சோறும் அவரையும் சமைத்துக்கொண்டிருந்தார். பிள்ளை அவவுடைய முதுகில் உறங்கிக்கொண்டிருந்தது.

சித்தப்பாவைக் கண்டதும் மேரியின் முகம் இருண்டது. அவவுக்குச் சரியான கோபம். இரு முஷ்டிகளையும் தூக்கிக்கொண்டு அவரை நோக்கி ஓடிவந்தார். ஆனால், நெருங்கிவந்ததும் அவருடைய கழுத்தைக் கட்டிக்கொண்டார். சித்தப்பா புன்முறுவல் செய்தார். நாங்கள் அறைக்குள் போனோம். காற்றே இல்லை. இறுக்கமாய் இருந்தது. தன்னால் முடிந்தவரை மேரி அதைச் சீராய் வைத்திருந்தார். மேசை, கதிரைகளோடு ஒரு சின்ன மின்விசிறியும் வாங்கியிருந்தார்.

சித்தப்பாவுக்கு பியரும் எனக்குக் கேக்கும் பரிமாறினார். பிள்ளை விழித்து அழத்தொடங்கியது. முதுகிலிருந்து அதை எடுத்து, கையில் ஏந்தி, அமைதிப்படுத்தினார். சித்தப்பா நெளிந்தார். பிள்ளையைத் தூக்க விரும்பினார். பிள்ளை கண்களை அகலத்திறந்து, ஏதோ சந்தேகப்பட்டதுபோல் அழத்தொடங்கியது.

“ஷஷ்ஷ” என்றேன் நான்.

“இந்த அவலட்சணமான மனிசன் ஆரென்று தெரியுமா?”

மேரி வேடிக்கையாகக் கேட்டார்.

பிள்ளை கண்களை அகலத்திறந்து சித்தப்பாவை மீண்டும் பார்த்தது.

“உன் அப்பா!” என்றேன் நான்.

பிள்ளை ஒரு பிரகாசமான பொக்கைவாய் புன்னகை செய்தது. எங்கள் எல்லோருக்கும் மகிழ்ச்சி. பிறகு, சித்தப்பா அந்தச் சின்ன அறையில் மேரியோடு வாழ்ந்தார். கடவுள் விசித்திரமானவர் என்று சித்தப்பா சொன்னது சரிபோல இருக்கு.

○○○

பிரதியுபகாரம்

புதுவருஷம் அண்மித்து விட்டதால் பேரன் அவனது பாட்டியின் வீட்டைச் சுத்தப்படுத்துவதற்கு அறிமுகமான வேலையாளர் ஒருவனை ஒழுங்குசெய்தான்.

“பாட்டி வீட்டைத் தூசுதட்டி துப்பரவாக்கப் போறன், தூசு வராத ஒதுக்குப் புறமாகப் பாதுகாப்பாக இருங்கோ”, வேலையாளர் பாட்டியிடம் கேட்டுக்கொண்டான்.

வேலையாளர் கேட்டபடி பாட்டி நடந்து கொண்டாள்.

வயோதிபம் -இயலாமை ஆகியனவாக இருந்தபோதும், பாட்டி வேலையாளர் சொன்னபடி செயற்பட்டாள்.

வேலையாளர் பாவமென நினைத்து இரண்டு தடவை தேநீரும் தின்பண்டமும் வேலையாளருக்கு வழங்கினாள்.

நாலுமணி

“சுத்திகரிப்பு வேலை முடிஞ்சது. வேலை எப்பிடி என்று பாருங்கோ”, வேலையாளர் பாட்டியிடம் சொன்னான்.

“பறவாயில்லை, நல்லாயிருக்கு” பாட்டி வேலையாளரைத் திருப்திப்படுத்தினாள்.

வேலையாளர் கூலியாக ஆயிரத்து ஐந்து ரூபாய் தரும்படி பாட்டியிடம் கேட்டான்.

பாட்டி மறுப்புத் தெரிவிக்கவில்லை; கேட்டபடி கூலியைக் கொடுத்தாள்.

அடுத்த நாட்காலை. பாட்டிக்கு ஒரு யோசனைவர், பாட்டி உள்வீட்டைத் தேடினாள்.

ஐயோ பெரும்பாவம்! பாட்டி படாதபாடுபட்டு ஐந்து முழுவருட காலமாகச் சிறுகச்சிறுகச் சிரமப்பட்டு சேமித்து வைத்திருந்த பத்தாயிரம் ரூபாய் அடியோடு இல்லை!

பாட்டியும் தேடாத இடமில்லை; பணமும் கிடைத்ததாய் இல்லை!

○○○

இலக்கியச்செல்வர்
வேல்சிமுதன்

கேள்வி :-இலங்கையில் சிறுகதைப் போட்டிகளில் அதிக பரிசில்களைப் பெற்றவர்களில் ஒருவர் நீங்கள் என்பது ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது. பரிசில்கள் பற்றி எவ்வாறு உணர்கின்றீர்கள்?

பதில் :-பரிசில்கள் எழுத்தாளனை உற்சாகப்படுத்துகின்றன. பரிசில்கள் பற்றிய செய்திகள் வாசகர் மத்தியில் எழுத்தாளனை அறிமுகப்படுத்துகின்றன. இந்த வகையில் பரிசில்கள் பயன்மிக்கவாகும். நான் சுமார் முப்பத்தைந்து பரிசில்கள், விருதுகள் பெற்றிருக்கிறேன். அரச இலக்கிய விழாவில் 'தரையின்கள்' சிறுகதைத் தொகுதிக்காக பெற்ற ஜம்பதாயிரம் ரூபாதான் பெரிய தொகை. ஏனைய பரிசில்கள் உற்சாக மூட்டுவையாக அமைந்தன. தற்போது சில பரிசில்கள் பெரியளவில் வழங்கப்படுகின்றன.

மல்லிகையும், ஜீவந்தியும் ஒரே ஒரு தடவைதான் சிறுகதைப் போட்டிகள் நடாத்தின. இரண்டிலுமே முதற்பரிசு கிடைத்தமை மகிழ்வளித்தது. ஞானம் சஞ்சிகையில் புலோலியூர் சதாசிவம், செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டிகளில் பல தடவைகள் பரிசு பெற்றிருக்கின்றேன். சர்வதேச போட்டிகளில் பரிசு பெற்றுள்ளேன்.

சமகால யுத்த வரலாற்றுப் பின்னணியில் சிறுகதை படைத்தவர்களில் ச.முருகானந்தன் குறிப்பிடத்தக்கவர். இவர் பல்துறைகளில் எழுதிவந்தாலும் சிறுகதையே இவரது பிரதான துறையாக இருந்து வருகிறது. இதுவரை பத்துச் சிறுகதைத் தொகுதிகள், ஐந்து மருத்துவ விழிப்புணர்வு நூல்கள், இரண்டு கவிதைத் தொகுதிகள், இரண்டு குறுநாவல் தொகுதிகள், உற்சாகக் கட்டுரைகள் என இருபது நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

எழுத்துத் துறைக்கு அப்பால் இடர்கால மருத்துவப்பணி, மருத்துவ விழிப்புணர்வுப் பணி, சமூகப்பணி என இருபத்தைந்து வருட வன்னி வாழ்வில் நிறையச் சாதித்துள்ளார். தற்போது பத்திரிகைகளில் எழுதிவரும் மருத்துவ விழிப்புணர்வுக் கட்டுரைகள், தொலைக்காட்சி மூலம் வழங்கும் மருத்துவக் கருத்துரைகள், நாடளாவிய ரீதியில் மேற்கொள்ளும் போதைப்பொருள் துஷ்பிரயோகம் மற்றும் எச். ஐ. வி. எயிட்ஸ் தொற்றுக்கு எதிரான பரப்புரைகள் மூலம் ஓய்வுக்குப் பின்னரும் தனது பணிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றார். எழுத்து, மருத்துவப் பணி, சமூகப்பணி என மூன்று வகையில் பயணிக்கும் இவரை ஞானம் சஞ்சிகைக்காகப் பேட்டி கண்டோம்.

- தி.ஞானசேகரன்

**பல்துறைப் படைப்பாளி
டாக்டர் ச. முருகானந்தன்**

சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி...

நேர்காணல்

மனித உரிமைகள் அமைப்பின் சிறுகதைப் போட்டியிலும், 'ஐனசங்ந்வய' சிறுகதைப் போட்டியிலும் 'புதியகாற்று' அமைப்பின் சிறுகதைப் போட்டியிலும், 'திலீபன்' ஞாபகார்த்த சிறுகதைப் போட்டியிலும், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகச் சிறுகதைப் போட்டியிலும், நீர்ப்பாசன திணைக்கள தமிழ்ப்பண்பாட்டுக் கழக சிறுகதைப் போட்டியிலும் பரிசு பெற்றுள்ளேன். எல்லாமாக 35ற்கு மேற்பட்ட போட்டிகளில் பரிசு பெற்றுள்ளேன். குறுநாவல் போட்டியில் ஒரு தடவையும், கவிதைப் போட்டிகளில் மூன்று தடவையும் பரிசு பெற்றுள்ளேன்.

பரிசில்கள் பற்றி ஊறனீர்கள். நீங்கள் பெற்ற விருதுகள் யாவை?

புதில்: சிறுகதை நூலுக்கான சாகித்திய மண்டல விருதினை எனது தரையின்கள் நூலுக் காகவும், வடமாகாண சபையின் இலக்கிய விருதினை எனது 'எயிட்ஸ் இல்லா உலகம்' என்ற மருத்துவ விழிப்புணர்வு நூலுக்காகவும், இலங்கை இலக்கியப் பேரவை விருதினை தரையின்களுக்காகவும் பெற்றுள்ளேன். இவை தவிர தகவம் விருது, கனக செந்திநாதன் கதா விருது, யாழ். இலக்கிய வட்ட விருது, கலாபூசணம் விருது, கிளிநொச்சி மாவட்ட கலைபண்பாட்டுக் கழகத்தால் அரசு செயலகம் ஊடாக வழங்கப்பட்ட வாழ்நாள் சாதனைக்கான உயர்கலை எழில் விருது, கிளிநொச்சி தமிழ்ச்சங்கத்தின் இலக்கியச் செல்வர் விருது, இந்து இளைஞர் பேரவையின் சமூகச் சுடர் விருது, கரவெட்டி பிரதேச செயலகத்தினரின் 'கலைஞான வாரிதி விருது' மற்றும் அண்மையில் கல்வி அமைச்சினால் வழங்கப்பட்ட 'வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது' என்பன குறிப்பிடத் தக்கன. சிறுகதை நூலுக்கான அரசு இலக்கிய விருதினை ஜனாதிபதி சந்திரிக்கா குமாரதுங்க விடமிருந்து பெற்றபோது ஏற்பட்ட மன உணர்வினை இங்கு குறிப்பிட முடியாது. இவ்விருதினை ஏற்கக் கூடாது என்று வன்னியில் சிலர் குறிப்பிட்டனர். எனினும் வன்னியில் போர்க்காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட போர்க்கால அவலங்களைச் சித்தரித்த நூலுக்கு பரிசில் கிடைத்தமை ஓர் அங்கீகாரமல்லவா என எடுத்துரைத்தேன்.

ஆரம்பத்தில் மண்வாசனை மிக்க கதைகளை எழுதினீர்கள். வடமராட்சி மண்வாசனை, மலையக மண்வாசனை, வன்னி மண்வாசனை என நீங்கள் வாழ்ந்த பிரதேசங்களை வெளியீடுத்தியமை பற்றி?

புதில்: வடமராட்சி பிரதேசம் நான் பிறந்து, ஓடியாடி, விளையாடி வளர்ந்த மண். எனது ஆரம்பகாலக் கதைகளில் எனது தாய்மண்ணின் வாசனையும், எனது பிரதேசமக்களின் பேச்சு வழக்கும், பாரம்பரிய அம்சங்களும் இடம் பிடித்தன. எனது சிலகதைகளைப் படித்த வன்னியகுலம் தனது எம்.ஏ.பட்டப்படிப்புக்கான ஆய்வில் ஓரிடத்தில், வடமராட்சி பாரம்பரிய பேச்சுமொழி எனது கதைகளில் ஆழமாக இடம்பெற்றதாகக் குறிப்பிட்டு சில உதாரண வசனங்களையும் பதிவாக்கியுள்ளார். சிரித்திரனில் வெளியான பாதைமாறிய பந்தங்கள், வள்ளங்கள் கரைக்கு வந்துவிட்டன, ஒரு தாயும் ஓரே மகனும் முதலான சிறுகதைகள், தீபத்தில் வந்த மீன் குஞ்சுகள், சுடரில் வந்த அறத்தின் குரல், சிந்தாமணியில் வந்த எண்ணங்கள் மாறலாம், மல்லிகையில் வந்த ஆரம்ப காலக் கதைகள், ஞானத்தில் பிரசுரமான ஆரம்ப காலக் கதைகள் முதலானவை வடமராட்சி பாரம்பரியத்துடனான கதைகளாக அமைந்திருந்தன.

கம்பளையில் ஐந்து வருடங்கள் பணி யாற்றியபோது மலையக மக்களின் அவல வாழ்வை நேரடியாகச் சந்திக்கும் சந்தர்ப்பம் கிட்டியது. அவர்களது பிரதான சாப்பாடான ரொட்டி சுடக்கூட போதிய கோதுமைமா கிடைக்காத காலம். அவர்களுடைய பசி பட்டினியை கருப்பொருளாகக் கொண்டு 'இவ்வளவே தான் உலகம்' என்ற கதையை எழுதினேன். இதுதான் சுடரில் நான் எழுதிய முதற் சிறுகதையாகும். தொடர்ந்து மலையக மக்களின் துயரங்களை வைத்து சில கதைகளை பல்வேறு பத்திரிகைகளிலும் எழுதினேன். இந்த மலையகச் சிறுகதைகள் பதினான்கையும் மல்லிகைப் பந்தல், என் மணிவிழாப் பரிசாக வெளியிட்டது. மலையக எழுத்தாளரும் கல்விமானுமாகிய சு.முரளிதரன் இந்தச் சிறுகதைத் தொகுதிக்கு முன்னுரை வழங்கியிருந்தார்.

முரசொலி குறுநாவல் போட்டிக்கு மலையக மக்களின் வாழ்வின் அவலங்களை சித்திரிக்கும் வகையில் ஒரு குறுநாவலை எழுதி அனுப்பினேன். அதற்குப் பரிசிலும் கிடைத்தது. எனினும் எனது கதை தொடராகப் பிரசுரிக்கப்பட இருந்தவேளை பத்திரிகைக் காரியாலயம் தீக்கிரையாக்கப்பட்டது. அந்த நாவல் இல்லாமலே போனது. எனது குறிப்பிடத்தக்க குறுநாவல்களாக நெருப்பாறு, வள்ளங்கள் கரைக்கு வந்துவிட்டன. அவர்கள்

துணிந்துவிட்டார்கள், ஓர் இளம் விதவை தனியே வாழ்கிறாள். நெருப்பு மழை என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவற்றில் ஆறு குறுநாவல்களைத் இருதொகுதிகளாக வெளியிட்டுள்ளேன்.

எனது வாழ்வின் முக்கிய காலகட்டத்தில் பெரும்பகுதி வன்னி மண்ணிலேயே கடந்துள்ளது. 1982 - 2006 வரையிலான இருபத்தைந்து வருடங்கள் வன்னி மண்ணிலே வாழ்ந்ததில் வன்னி எழுத்தாளராகவே நோக்கப்படுகின்றேன். எனது சிறுகதைகளிலும் பெரும் எண்ணிக்கையானவை வன்னிமண்ணின் மணம் கமழ்பவையே. வன்னியின் மிகவும் பின்தங்கிய கிராமங்களான வன்னேரி, அக்கராயன் குளம், முழங்காவில், பூனகரி, வேராவில், கிளிநொச்சி என பல வைத்தியசாலைகளில் பணியாற்றினேன்.

எனது கதைகள் பல போர்க்கால நிகழ்வுகளுக்கு சாட்சியாக இருந்தன. சுய அனுபவ வெளிப்பாடாக யதார்த்தமாக இருந்தமைக்கான காரணம் இதுதான்.

உங்கள் கதைகளில் வன்னி மண்ணின் மணமும் மக்களின் வாழ்வும் அழகாக சித்திரிக்கப்பட்டிருந்தன. அந்த வகையில் வன்னி வாழ்வு தொடர்யாக நீங்கள் எழுதிய ஆரம்பகாலக் கதைகள் மறிக் ணறுங்கள்.

பதில் : வன்னேரிக் குளம் வைத்திய நிலையத்திற்கு பணிக்குச் சென்ற முதல் நாள் அனுபவம் இப்பொழுதும் பசுமையாக இருக்கின்றது. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கிளிநொச்சிக்கு வந்து பின்னர் கிளிநொச்சியிலிருந்து தொலைதூர காட்டுப்பகுதிக் கிராமமான வன்னேரிக்கு பயணித்த பாதை மிகவும் கரடுமுரடானது. அது ஒரு சிறிய மத்திய மருந்தகமாக இருந்ததாலும் அருகே கடைகண்ணி இல்லாதமையாலும், வைத்தியர் எவரும் பலகாலம் அங்கு நிலைக்காதிருந்ததும் எனக்கு ஏமாற்றமளித்தது. மறுநாள் யாழ் சுகாதார சேவை பணிப்பாளரைச் சந்தித்து, நான் இருப்பதற்கு கூட விடுதி இல்லாத அந்த கஸ்டப் பிரதேசத்தில் என்னால் பணியாற்ற முடியாதென்றும் எனக்கு வேறு வைத்தியசாலை தரும்படியும் கெஞ்சினேன். எல்லோரும் மறுத்தால் யார் அங்கு பணியாற்றுவது? அந்த மக்கள் பாவமல்லவா? என்று மறுத்துவிட்டார். விருப்பமின்றி தொடங்கிய எனது வன்னி வாழ்வு அந்த மக்களுடனான உறவும் நீண்ட இருபத்தைந்து வருடங்கள் தொடர்ந்தது என்றால் ஆச்சரியமாக இருக்கிறதா? உண்மை

அதுதான். இதையே ஒரு கதையாக எழுதி அனுப்பினேன். பிரசுரமாகவில்லை. வன்னி மக்களின் நல்ல மனதும், கடும் உழைப்பும் என் மனதை விரைவிலேயே கவர்ந்தன. அவர்களிடம் மதுப்பழக்கமும், சண்டை சச்சரவுகளும் கூடுதலாக இருந்தன. மதுவைக் கைவிட வேண்டும் என்றும், கல்வியில் மேலதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்பதையும் கருப்பொருளாகக் கொண்டு 'வன்னேரி பொன்னேரியாகிறது' என்ற மண்வாசனை மிக்க சிறுகதையை சிரித்திரனில் எழுதினேன். வன்னி தொடர்பான எனது முதல் கதையான அது பரவலான வரவேற்பை பெற்றபோதும் உள்ளூரில் சலசலப்பையும், சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாதாமையால் சில எதிர்ப்புகளையும் தோற்றுவித்தது.

சில நாட்களின் பின்னர் மத்திய மருந்தக சுவரில் கறுத்த எழுத்தில் 'ஊரைத் திருத்த வந்த டாக்குத்தனே உனக்கு உதையிருக்கு' என்று எழுதியிருந்தது. எனது மனதில் கலக்கம் இருந்தாலும் யாரும் உதைக்க வரவில்லை. தொலைந்த சுமார் முப்பது சிறுகதைகளில் அதுவும் ஒன்று. இதனால் அச்சிறுகதை எனது பத்துச் சிறுகதைத் தொகுதியில் ஒன்றில் தானும் இல்லை.

போர் ஆரம்பித்த காலத்தில் போரைப்பற்றி எழுத முடியாதிருந்த காலத்தில் அரசின் ஆக்கிரமிப்பு யுத்தத்தை ஒரு மதம்பிடித்த யானையாக உருவகப்படுத்தி 'அலியன் யாணை' என்ற பெயரில் எழுதினேன். 'யுத்தம் தொடர்பான முதலாவது கதைஇதுதான். இலங்கையில் சிறுகதைக்காக நான் பெற்ற முதலாவது பரிசிலும் இந்தக் கதைக்குத்தான். நீர்ப்பாசனத் திணைக்கள தமிழ் பண்பாட்டுக் கழகம் நடாத்திய அகில இலங்கை ரீதியிலான சிறுகதைப் போட்டியில் இதற்குப் பரிசு கிடைத்தது.

இதன்பின்னர் வன்னி மண்ணை மையப் படுத்தி எழுதிய கதைகளில் தேசிய ஐக்கியத்தை வலியுறுத்திய, ஞானம் சஞ்சிகையில் வெளியான மனிதம் புரிகிறது சிறுகதையைக் குறிப்பிடலாம். எனது வன்னி சிறுகதைகளில் போராட்டத்தைக் கலக்காத கதைகளே இல்லை எனலாம். எனினும் சற்று வித்தியாசமாக வன்னி வாழ்வையும், வேட்டைத் தொழிலையும், மனித உணர்வுகளையும் உள்ளடக்கி மல்லிகை ஆண்டுமலரில் எழுதிய 'தாத்தா சுட்ட மான்' சிறுகதை சிறப்பாக அமைந்ததாகப் பலரும் குறிப்பிட்டார்கள். நான் எழுதிய கதைகள்

அனைத்தையும் பற்றி பேசுவதற்கான இடம் இதுவல்ல. எனினும் சாகித்திய விருது பெற்ற எனது தரையின்கள் சிறுகதைத் தொகுதியில் இடம்பெற்ற பல கதைகள் மண்வாசனை மிக்க வன்னி சிறுகதைகளாகும். போரின் கொடுமுகத்தை படம்பிடித்துக் காட்டிய இந்தத் தொகுதியை விருதுக்கு தேர்ந்தெடுத்தபோது எதிர்பாராத மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது.

நிறைவாக இன்றைய சிறுகதைகள் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்? புதிய எழுத்தாளர்களுக்கு என்ன கூறவிரும்புகின்றீர்கள்?

பதில் : இன்றைய சிறுகதைகளை இரு வகையாக நோக்கலாம். ஒன்று வழமையான பாணிச் சிறுகதைகள். மீண்டும் மீண்டும் எழுதப்படும் இவ்வாறான சிறுகதைகளை விடுத்து ஆழமாகச் சிந்தித்து எழுதும் மக்கள் பிரச்சினைகள் பற்றிய கதைகள் குறைவாகவே அறுவடையாகின்றன. இலக்கிய சஞ்சிகைகளான மல்லிகை (தற்போது 400 இதழ்களின் பின்னர் நின்றுவிட்டது) ஞானம், ஜீவநதி, கலைமுகம் முதலான சஞ்சிகைகளில் நல்ல கதைகளைத் தரிசிக்க முடிகின்றது. இவ் இரண்டாவது வகைச் சிறுகதைகளின் அறுவடையே காலத்தின் தேவை. தமிழகச் சிறுகதைகள், புலம்பெயர் எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகள் இன்னொரு புறம் புதிய களங்களின் அனுபவங்களைத் தருகின்றன. அழகியல் ரீதியிலும் மேலோங்கியுள்ளன. பின்நவீனத்தும் என்று புரியாமல் எழுதுவதில் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை. முதலில் கதைகள் வாசிக்கப்பட்டு வேண்டும். அதுவும் சாதாரண குடிமகனை எட்ட வேண்டும். புரிதலற்ற கதைகள், எழுத்துக்கள் சமூக மாற்றத்திற்கும் பங்களிக்க மாட்டா. இலக்கிய தரம் என்பதை யார் நிர்ணயிப்பது? வாசகனா, மேதாவினா? புதியவர்களும் புரியும்படி ஆழமான பிரச்சினைகளைத் தொட்டு வாசனைச் சுவையுடன் எழுதலாம், சிறுகதைகள் காத்திரமாக வரவேண்டும். நீங்கள் வாழும் காலத்தை, மக்களின் பிரச்சினைகளை, நன்கு அவதானித்து அதன் மூலம் ஏற்படும் புரிதலைக் கொண்டு உங்கள் சமூக நோக்கையும் பார்வையையும் விரிவுபடுத்தி யதார்த்தப் பண்புடன் கற்பனையையும் இணைத்து அழகியலையும் கவனத்தில் கொண்டு புரியும்படி எழுதுங்கள். அவசரமாக எழுதி முடிக்காமல் நிதானமாக எழுதி மறுவாசிப்பு செய்தபின் அவசியமான திருத்தங்களை மேற்கொண்டு பத்திரிகைக்கு அனுப்புங்கள். அதன்போதே நல்ல ஒரு

கதையாக அமையும். எதையும் இலகுவான நடையில் சுவையாகச் சொன்னால் வாசகனின் புரிதலும் படைப்பின் பயன்பாடும் உன்னதமாக இருக்கும். எழுத்தாளன் தொடர்ந்து வாசிக்க வேண்டும்.

உங்கள் கதைகள் பிறமொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளனவா?

பதில்:- கணையாழியில் வெளியான 'புலி' சிறுகதை தெலுங்கு, ஹிந்தி மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு பிரசுரமானது. துரதிஸ்ட வசமாக தவறிப்போன எனது கதைகளில் அதுவும் ஒன்று. எனது முரண்பாடுகள் சிறுகதை சிங்களத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு புலிகளின் குரல் வானொலியில் ஒலிபரப்பானது. இந்தக் கதை அப்பாவிச் சிங்கள இளைஞர்கள் இராணுவத்தில் சேர்ந்து அநியாயமாக மரணிப்பது பற்றிக் கூறுகிறது. போராளிகளிலும் அப்படித்தானே என சில நண்பர்கள் சுட்டிக்காட்டியதுண்டு.

சிறுகதைகளுக்கு அப்பால் குறுநாவல், கவிதை, சினிமா, இரசனைக் குறியீடுகள், மருத்துவ விழிப்புணர்வுக் கட்டுரைகள், சிறுகதை, கவிதை நூல்களுக்கான முன்னுரைகள் எனப் பல்துறைகளில் பயணித்துள்ளீர்கள். சுவை பற்றி சுருக்கமாகக் கூறங்கள்.

பதில் :- குறுநாவல் பற்றி ஏற்கெனவே பேசியுள்ளேன். நெருப்பாறு, அது ஓர் அழகிய நிலாக்காலம் என இருகுறுநாவல் தொகுதிகள் வெளிவந்துள்ளன. பத்திரிகை சஞ்சிகைகளில், பல கவிதைகள் எழுதியுள்ளேன். அவற்றை 'நீ நடந்த பாதையிலே', 'துளித்தெழும புதுச்செடிகள்' என இரு நூல்களாக வெளியிட்டுள்ளேன். இரு தடவைகள் கவிதைக்காகப் பரிசில்களும் பெற்றுள்ளேன். எனினும் கவிஞனாக நான் வெற்றிபெறவில்லை என்றே எண்ணுகிறேன். நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட நல்ல சில சினிமாக்களைப் பற்றி விமர்சனக் குறிப்புகளை எழுதியுள்ளேன். இளைஞர்களுக்கான உற்சாகக் கட்டுரைகள் எழுதி ஒரு நூலையும் வெளியிட்டுள்ளேன். சூழல் மாசு, பெண்ணியம், அறிவியல் கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளேன். அரசசேவையிலிருந்து ஓய்வு பெற்றபின்னர் ஆக்க இலக்கிய அறுவடைகள் குறைந்து மருத்துவ விழிப்புணர்வுக் கட்டுரைகள் எழுத ஆரம்பித்தேன். சகல பத்திரிகைகளிலும் சுவாழ்வு சஞ்சிகையிலும் இதுவரை 400 வரையிலான கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளேன். இவற்றில் சில கட்டுரைகளை

நூலுருவருவில் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். எயிட்ஸ் இல்லாத உலகம், அம்மாவாகப் போகும் நீங்கள் அறிந்திருக்க வேண்டியவை, உங்கள் குழந்தைகள் நலமாக வாழ, தலையாய தொற்றுநோய்களும் கவனிக்கும் முறைகளும், தொல்லைதரும் தொற்றுநோய்கள், என ஐந்து மருத்துவ விழிப்புணர்வு நூல்கள் இதுவரை வெளிவந்திருக்கின்றன. மருத்துவக் கட்டுரைகள் எழுதுவதில் மனநிறைவும், மக்களுக்குப் பிரயோசனமும் கிடைத்தாலும், சிறுகதைத்துறையே எனது மூச்சாக உள்ளது. அடிப்படையில் நான் ஒரு சிறுகதை எழுத்தாளன்.

முன்னர் கதைகள், நாவல்கள், கவிதைகள் பற்றிய விமர்சனமும், ஆய்வும், இரசனைக் குறிப்புகளும் அதிகம் வெளியாகின. இன்று அதில் ஒரு தேக்கநிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இது ஏன் என்று கருதுகிறீர்கள்?

பதில் : வாசிப்பு பழக்கமும் குறைந்து விட்டது. பல்கலைக்கழக மட்டத்திலும் நவீன இலக்கியத்தைப்பற்றிய ஆய்வுகள் குறைந்து விட்டன. புதிதாக ஆய்வு செய்யும்போது பழையவற்றையே மேற்கோள் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர புதியவற்றைக் கண்டு கொள்வதே இல்லை. பேராசிரியர் சிவத்தம்பி 25 வருடங்களுக்கு முன்னர் மேற்கோள்காட்டியவர்களையே புதியவர்களும் மேற்கோள்காட்டுகின்றார்கள். நவீன உலகில் பிறசோலிகளுக்கிடையே செய்யப்படும் விமர்சனங்கள் நுனிப்புல் மேய்வதாகவே இருக்கின்றன. சில காத்திரமான ஆய்வு விமர்சனங்கள் கூட பதிப்பித்து மக்கள் அரங்கிற்கு வருவதில்லை.

எனது சிறுகதை நூல்களை மட்டக்களப்பு ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை, யாழ்ப்பல்கலைக் கழக மாணவிகள் ஆய்வு செய்திருக்கின்றார்கள். எனது வன்னி சிறுகதைகள் பற்றியும் எம். ஏ. கற்கைநெறிக்காக இரண்டு ஆசிரியர்கள் ஆய்வுகள் மேற்கொண்டுள்ளார்கள். இவற்றையெல்லாம் பார்வையிடும் பாக்கியம் கூட எனக்குக் கிட்டவில்லை.

மல்லிகைப் பண்ணையில் வளர்ந்தவன் என்பதால் டொமினிக் ஜீவாவை எனது குருவாக மதிக்கிறேன். எனினும் எம்மிடையேயான குரு- சிஷ்ய உறவு துரோணருக்கும் ஏகலை வனுக்கும் இருந்ததைப் போன்றது. இன்று மறதி நோயுடன் இருக்கும் அவரை மாதாமாதம் சந்தித்து அவரது உயர்குருதி அழுத்த

நோய்க்கும் சிகிச்சையளிக்கின்றேன். இது இலக்கியம் தந்த பாசமான உறவாகும்.

உங்களுடன் சமகாலத்தில் எழுத்துலகில் காலடியித்தவர்களுடன் உங்கள் உறவுகள் எப்படி இருந்தன?

பதில் : எனக்கு முன்னுக்குப் பின்னதாக எழுத ஆரம்பித்தவர்களில் காவலூர் ஜெகநாதன், கணமகேஸ்வரன், சுதராஜ், இணுவையூர் சிதம்பர திருச்செந்திநாதன், தாமரைச்செல்வி. தமிழ்ப்பிரியா, அனலை அறு இராசேந்திரன். கோப்பாய் சிவம், கோகிலா மகேந்திரன். இரத்தின வேலோன், கலாமணி, கருணாகரன், பெ. கணேசன், வடகோவை வரதராஜன், உள்ளிட்ட சிலருடன் பழக்கம் உண்டு. இவர்களில் ஒரு சிலருடன் நெருங்கிப் பழகியுள்ளேன். அந்த நாட்களில் பிரசுரமான எழுத்து கதைகள்பற்றிய அபிப்பிராயங்களைப் பரிமாறிக் கொள்வோம். கடிதமூலமான தொடர்புகளும் இருந்தன. இரண்டு மூன்று எழுத்தாளர்கள் சேர்ந்து மூத்த எழுத்தாளர்களை வீடுதேடி சந்தித்து உரையாடுவோம். இன்று கடிதங்களும் இல்லை, விமர்சனக் கலந்துரையாடல்களும் இல்லை,

வாசகர்களுடனான தொடர்பு உங்களுக்கு எப்படி இருக்கிறது?

பதில் :- முன்னரைப்போல இப்போது இல்லை என்றே கூறவேண்டும். எனது முதலாவது நாவல் வெளிவந்து நிறைவடைந்த போது பல கடிதங்கள் பத்திரிகைக்கு வந்தன. சிலவற்றைப் பிரசுரித்திருந்தார்கள். தமிழ்ப் புதல்வி, இஸ்த்தார், இரத்தினசிங்கம், விஜிதா உள்ளிட்ட வாசகர்களின் தொடர்பு நட்பாகத் தொடர்ந்தது. மண் என்ற எனது சிறுகதைக்கு சிதம்பரப்பிள்ளை சிவகுமார் தினக்குரலில் அரைப்பக்க விமர்சனம் எழுதியிருந்தார். எழுதிய எனக்கு இல்லாத பார்வை அவரது விமர்சனத்தில் இருந்தமை மகிழ்ச்சியளித்ததுடன் மறு வாசிப்புக்கும் தூண்டியது. இன்று வாசிப்பவர்கள் குறைந்து விட்டனர். வாசித்ததைப் பற்றி எழுதுவதும் குறைந்துவிட்டது. ஒரு சிலர் முகநூலில் தமது இரசனைக் குறிப்புகளை முன்வைத்தாலும் ஆழமான விமர்சனங்கள் அரிதாகவே உள்ளன. ஒரு எழுத்தாளனுக்கு வேறு எதையும்விட வாசகர் வட்டமே பெரு மகிழ்வைத்தரும்.

எழுதத் தூண்டும் எண்ணங்கள்

பேராசிரியர் துரை மனோகரன்

அரசியல் கோமானித்தனங்கள்

நமது நாட்டில் அரசியல் கோமானிக் கூத்துகள் ஒருமாதிரி முடிவுக்கு வந்துள்ளன. நமது அரசியல்வாதிகளில் ஒருசாரார், தாம் எவ்வளவு மோசமானவர்கள், கோமானிகள் என்பதைத் தாமாகவே முன்வந்து நாட்டுக்கும், உலகத்துக்கும் வெளிப்படுத்திவிட்டார்கள். மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட இவர்கள், எந்த அளவுக்கு அரசியலைச் சொந்த நலனுக்கும், வியாபாரத்துக்கும் பயன்படுத்தியுள்ளார்கள் என்பது நியாய சிந்தையுள்ள அனைவருக்கும் வெட்டவெளிச்சமாகிவிட்டது. சச்சி, இவர்களுக்கா நமது பொன்னான வாக்குகளை எல்லாம் அள்ளிக்கொடுத்தோம் என்று நியாய உள்ளங்கள் வேதனைப்படுகின்றன. வெட்கப் படுகின்றன. வாக்குறுதிகளைத் தொலைத்தவர்கள், நன்றி மறந்தவர்கள், ஜனநாயகத்தைக் குழிதோண்டிப் புதைப்பவர்கள், அரசியல் வியாபாரிகள்தான் பெரும்பாலும் அரசியல் வாதிகள் என்ற பெயரில் சிரித்த முகத்துடன் உலா வருகின்றனர். தாம் கெட்ட கேட்டுக்கு நாட்டையும் கெடுத்துவருகின்றனர். தேர்தல் நேரங்களில் பல் இனித்துக்கொண்டு வரும் இத்தகைய பச்சோந்திகளுக்கு, பல் இனித்துக் கொண்டு வாக்குப் போடும் மக்களை என்ன சொல்வது?

நாட்டுக்குத் தேவையில்லாத அரசியல் வியாபாரம் ஒரு முடிவுக்கு வந்துள்ளமை ஓரளவு ஆறுதலைத் தருகின்றது. என்றாலும், (இதை எழுதும்வரை) எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பதவி இன்னமும் சர்ச்சைக்குரியதாகவே விளங்குகிறது. ஒரே ஆட்களே ஆளும் கட்சியிலும், எதிர்க்கட்சியிலும் இருப்பது வேடிக்கையான அரசியல்தான். தாங்கள் அப்பட்டமான அரசியல் கோமானிகள்தான் என்பதை அவர்கள் ஐயம் திரிபு இன்றிக் காலந்தோறும் நிரூபித்து வருகிறார்கள். அரசின் இரு முக்கியஸ்தர்களும் இன்னமும் கீரியும், பாம்பும் போலவே விளங்குகின்றனர்.

கடந்த ஐம்பது நாட்களில் அரசியலரீதியில் அங்கும் இங்குமாக ஓடிவிளையாடு பாப்பாக்களாகச் செயற்பட்டவர்களை மக்கள் நன்கு இனம்கண்டு வைத்துள்ளனர். அரசியல்

கோமானித்தனம் செய்த இவர்கள், எதிர்காலத் தேர்தல்களில் எந்த முகத்தோடு மக்கள் முன் வருவார்கள் என்பதுதான் தெரியவில்லை. முக்கிய தமிழ்க் கட்சி ஒன்றின் உறுப்பினர் ஒருவரும் தேவையில்லாமல் பேராசைப்பட்டு, கடைசியில் மண்ணைக் கௌவிவிட்டார். 'பேராசை பெருந்தரித்திரம்' என்று சும்மாவா சொன்னார்கள்?

ஐம்பதுநாள் அரசியல் நெருக்கடியில் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு நடந்து கொண்ட விதம் பற்றிக் காரசாரமான சர்ச்சைகள் இடம் பெற்றுவண்ணம் உள்ளன. அரசியல் நெருக்கடியின்போது கூட்டமைப்பு யார் பக்கமும் சாராமல் நடுநிலை வகித்திருக்க வேண்டும் என்று குற்றச்சாட்டுகள் முன்வைக்கப் படுகின்றன. தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்புத் தொடர்பாக எனக்குக் கடும் விமர்சனங்கள் உண்டு. ஆயினும், கடந்த அரசியல் நெருக்கடியின்போது அது நடந்துகொண்ட முறை பாராட்டத்தக்கது என்று சொல்ல முடியா விடினும், குறை சொல்ல முடியவில்லை. அரசியல் நெருக்கடியின்போது, மிக முக்கிய பாத்திரத்தை வகித்தது, கூட்டமைப்பே. அது நடுநிலை வகித்திருந்தால், இலங்கையின் ஜனநாயகமே நாசமாகியிருக்கும். மக்களால் நிராகரிக்கப்பட்ட மிக மோசமான அரசியல் வாதி, தொடர்ந்து அரசின் ஒரு முக்கியஸ்தராக ஜனநாயக மரபுகளை மீறிப் பதவி வகித்திருப்பார். அந்தநிலை ஏற்படாமல் தடுத்தது, தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பே. அதேவேளை, அக்கூட்டமைப்பினால் ஆதரிக்கப்பட்டவரும் சிறந்தவர் அல்லர் என்ற உண்மையையும் மறைக்க முடியாது. ஜனநாயகம் ஏதோ ஒருவழியில் தப்பிப் பிழைத்தது. அவ்வளவுதான்.

ஆனால், இச்சந்தர்ப்பத்தின்போது தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு மீது சுமத்தப்பட்ட இன்னொரு குற்றச்சாட்டில் நியாயம் உண்டு. நாடாளுமன்ற ஜனநாயகத்தைக் காப்பாற்றுவதில் அக்கறை கொண்ட அக்கட்சியினர், ஏன் தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளில் இவ்வளவு அக்கறை காட்டியதில்லை, துணிவாகச் செயற்பட்டதில்லை என்பதே அக்குற்றச்சாட்டு. இதற்குத் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பிடம்

என்ன பதில் உண்டு என்பது தெரியவில்லை. நாட்டில் ஜனநாயக மரபுகள் மீறப்படக்கூடாது என்பது எவ்வளவு அவசியமோ, அந்தளவுக்குத் தமிழ்மக்களின் உரிமைகளும் பறிக்கப்படக் கூடாது என்பதும் அவசியமே. தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பினர் ஒன்றில் அதிக அக்கறை காட்டி, இன்னொன்றில் சொதப்புவது ஏன் என்று புரியவில்லை. தமக்கு வருமானத்தை ஈட்டித்தரும் எசமானர்களை மகிழ்வித்து, தமக்கு வாக்குகளை அள்ளித்தரும் தமிழ்மக்களை ஏமாற்றுவது நியாயமான செயல் அல்ல.

நமது நாட்டில் அவ்வப்போது ஒரு வேடிக்கையும் இடம்பெறுவது வழக்கம். மோசமான அரசியல்வாதி ஒருவர் அரசியலில் முக்கியத்துவம் பெறும்போது, காணாமல் போயிருக்கும் சர்வமதக் குழு ஒன்று திடீரென்று மக்கள் முன் தோன்றி, குறிப்பிட்ட அரசியல்வாதிக்கு ஆதரவாக மக்களுக்கு 'உபதேசம்' செய்யும். அக்குழுவைச் சேர்ந்தவர்கள், அவர் நல்லவர், வல்லவர் என்று அவர் பற்றிப் புகழாரம் சூட்டித் தம்மைத் தாமே மகிழ்ச்சிப்படுத்துவர். ஐம்பதுநாள் அரசியல் கூத்தின்போதும் இவர்கள் இவ்வாறு தான் செயற்பட்டனர். இதே இவர்கள், அந்த அரசியல்வாதி அரசியலில் முக்கியத்துவம் இழக்கும்போது, இருந்த இடம் தெரியாமல் காணாமல் போய்விடுவர். மக்கள் யாரும் அவர்களது கருத்துகளைக் கருத்தில் கொள்வ தில்லை. சர்வ சமயக் குழு என்றால், அரசியல் சார்பு இன்றி, மக்களுக்கு நல்லதைச் சொல்ல வேண்டும், நல்லதைச் செய்யவேண்டும் இல்லை என்றால் சும்மா இருக்கவேண்டும். சர்வ சமயக் குழு என்று தங்களைக் காட்டிக்கொண்டு, கவைக் குதவாத ஒரு மோசமான அரசியல் வாதிக்கு வக்காலத்து வாங்குவதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது? என்ன தர்மம் இருக்கிறது? நமது நாட்டு அரசியல் கோமாளித்தனங்களுக்கு இவர்களும் தலையாட்ட வேண்டுமா? இது இவர்களுக்குத் தேவைதானா?

அண்மையில் நடந்துமுடிந்த ஐம்பதுநாள் அரசியல் குழப்பம் தேவை அற்ற ஒன்று. நாட்டின்மரியாதையையே இது கெடுத்துவிட்டது. ஐம்பதுநாள் அரசியல் குழப்பத்தில் நமது அரசியல்வாதிகளில் ஒருசாரார் ஆடாத ஆட்டங்களை எல்லாம் ஆடிமுடித்துள்ளனர். இவர்களில் ஒருசாரார் ஆசை ஆசையாக அமைச்சுப் பதவிகளைப் பெற்றும், அவற்றை ஆண்டு அனுபவிக்க முடியாமல் அவதிப்படுகின்றனர். மீண்டும் பழையவர்கள் அமைச்சுப் பதவிகளில் அமர்வதைப் பார்த்துப் பெருமூச்சு விடுகின்

றனர். இவர்கள் அனைவருக்கும் எமது ஆழ்ந்த அனுதாபங்கள்!

சொல்லத்தக்க ஒரு தொலைக்காட்சி நாடகம்

அவ்வப்போது நான் பல்வேறு திரைப்படங்கள், தொலைக்காட்சி நாடகங்களையும் பார்ப்பதுண்டு. இலங்கைத் திரைப்படங்கள், தொலைக்காட்சி நாடகங்கள் பார்ப்பதிலும் எனக்கு நிறைய ஆர்வம் உண்டு. அவற்றில் ஒன்று, எஸ். கோணேஸ்வரன் தயாரித்து இயக்கிய கௌதமி என்ற தொலைக்காட்சி நாடகம் ஆகும். அவர் ஏற்கனவே கிடுகுவேலி, காவேரி ஆகிய தொலைக்காட்சித் தொடர் நாடகங்களையும் தயாரித்து இயக்கியுள்ளார். கிடுகுவேலி செங்கை ஆழியானின் மூலக்கதையையும், காவேரி தெளிவத்தை ஜோசப்பின் மூலக் கதையையும் கொண்டன.. அவற்றை நான் பார்த்துள்ளேன். அவையும் சிறப்பாக அமைந்திருந்தன.

அவரது புதிய தொலைக்காட்சி நாடகமான கௌதமி, நேத்ரா அலைவரிசையில் சனி, ஞாயிறு தினங்களில் இரவு 7.30 முதல் 8 மணி வரை ஒளிபரப்பாகிறது. கதையம்சம், நடப்பு, இசை, ஒளிப்பதிவு, ஒலிப்பதிவு, படத்தொகுப்பு, இயக்கம் எனப் பலவற்றிலும் நேர்த்தியாக அது அமைந்துள்ளது.

கௌதமியின் மூலக்கதையை மார்கோ என். ஞானேந்திரன் எழுதியுள்ளார். தொலைக்காட்சி நாடகப் பிரதியைப் பாலநாதன் ஆக்கியுள்ளார். அவரின் பிரதி சிறப்பாக இருக்கிறது. அவரும் இத் தொடரில் நடக்கிறார். கௌதமி வித்தியாசமான கதையம்சத்தைக் கொண்டதாக விளங்குகிறது. பாத்திரவார்ப்பு செம்மையாக அமைந்துள்ளது. உரையாடல்கள் மனத்தைக் கவர்கின்றன.

இத்தொலைக்காட்சித் தொடரில் என்னை மிகவும் கவர்ந்த அம்சம், நடிக, நடிகையரின் நடப்புத் திறன் ஆகும். மிகச் சிறந்த கலைஞர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து நடக்க வைத்துள்ளார்கள். பொதுவாக இலங்கைத் தமிழ்த் தொலைக்காட்சி நாடகங்களில் நடிக, நடிகையர் தேர்வு அவ்வளவு சிறப்பாக அமைவ தில்லை. ஆனால், அக்குறை இந்நாடகத்தில் இடம்பெறவில்லை. அந்தந்தப் பாத்திரங்களுக்குப் பொருத்தமானவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தமை பாராட்டத்தக்கது.

கௌதமியில் பிரியா என்ற பாத்திரத்தில் நடக்கும் ஸ்ரீதேவி, நடப்பில் என்னை மிகவும் கவர்ந்துவிட்டார். இலங்கைத் தமிழ்த் தொலைக்காட்சி நாடகங்களில் இத்தனை

அழகான, திறமையான ஒரு நடிகையை நான் பார்த்ததில்லை. ஸ்ரீதேவிக்கு இதுதான் முதலாவது தொலைக்காட்சி நாடகம் என்று அறிகிறேன். ஆனால், ஒரு தேர்ந்த நடிகையைப் போல் அவ்வளவு அற்புதமாக, சிறப்பாக அவர் நடிக்கிறார். அவரது நடிப்பில் அவரின் கண்களும், நேரத்துக்கு நேரம் மாறும் அவரது முகபாவங்களும் முக்கிய பங்களிப்பினைச் செலுத்துகின்றன. அண்மையில் அத்தொடரில் இடம்பெற்ற ஒரு காட்சி இப்போதும் என் கண்களுக்குள் நிழலாடுகிறது. காதலித்துத் திருமணம் செய்த இளம் தம்பதி, அவர்களுக்குள் ஏற்பட்ட பிரச்சினைகள் காரணமாக விவாகரத்துப் பெறுகின்றனர். கணவன் வீட்டைவிட்டு வெளியேறிக்காரை நோக்கி நடக்கிறான். அப்போது அவர்களது குழந்தை அழுகிறது. அவன் குழந்தையைப் பார்க்கத் திரும்பி வருகிறான். ஆனால், குழந்தை யைப் பார்க்கமுடியாமல் திரும்பிச் செல்கிறான். அவனுக்குக் குழந்தையைக் காட்டமுடிய வில்லையே என்ற வேதனை, கணவனைப் பிரிந்த பிரிவுத் துயர் ஆகியவற்றோடு, அவன் காரில் போன திசையையே வெறித்து வேதனையோடு பார்த்து வெம்புகிறான், மனைவி. இக்காட்சியில் ஸ்ரீதேவி தமது முழு நடிப்புத் திறனையும் வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார் (கணவனாக நடித்த ஜெறாட் நோயலும் இக்காட்சியில் சிறப்பாக நடித்துள்ளார்). இக்காட்சியைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தபோது, உண்மையில் என் கண்கள் பனித்தன. இத்தகைய ஒரு சிறந்த கலைஞர் தொலைக்காட்சி நாடகத் துறைக்குக் கிடைத்தமை ஒரு பெரும் வரப்பிரசாதம் ஆகும். அண்மையில் கொழும்பில் ஒருமுறை இத்தொலைக்காட்சி நாடகத்தின் இயக்குநர் கோணேஸ்வரனை நான் சந்திக்க நேர்ந்தபோது, 'எப்படி இவ்வளவு திறமையான ஒரு நடிகையைத் தேடிப்பிடித்தீர்கள்?' என்று கேட்டேன். ஸ்ரீதேவி மேலும் மேலும் வளரட்டும்!

இத்தொடரில் முக்கிய பாத்திரங்களில் நடிக்கும் ஜெறாட் நோயல், கோகுலன் சாந்தன், செறின் எதிரிசிங்க ஆகியோரும் குறைகாண முடியாதபடி தமது முழுத்திறமைகளையும் வெளிப்படுத்திச் சிறப்பாக நடிக்கின்றனர். தாம் சார்ந்த பாத்திரங்களை, அவற்றுக்கே உரிய குணாம்சங்களுடன் நன்கு பிரதிபலிக்கின்றனர். சிங்கள நடிகையான செறின் எதிரிசிங்க, 'டப்பிங்' இல்லாமலே தமிழிலும் பேசி நடிப்பது பாராட்டத்தக்கது. தமிழ் நாடக உலகுக்கு நன்கு பரிச்சயமான இராஜபுத்திரன் யோக ராஜன், ஜெயஜோதி, ராஜா கணேசன்

போன்றோரின் நடிப்புத் திறன் பற்றிப் புதிதாகச் சொல்லவேண்டிய தேவை இல்லை. அவர்களும் தொடரில் அசத்துகிறார்கள். இவர்களோடு தம்மிக்கா தமயந்தி, துலங்க நயனசித் தென்னக்கோன், செல்வம் பிரியா முதலானோரும் தமது நடிப்புத்திறனை வெளிப்படுத்தி வருகின்றனர். மேலும் பல தமிழ், சிங்கள, முஸ்லிம் கலைஞர்கள் இத்தொடரில் நடித்துவருகின்றனர்.

பாடல்களை ராஜ்குமார் எழுதியுள்ளார். அவற்றுக்கு டிரோன் பெர்னாண்டோ அருமையான இசையை வழங்கியுள்ளார். காட்சிகளுக்கான அவரது பின்னணி இசையும் மனத்தைக் கவர்ந்தக்கதாக உள்ளது. பாடல்களை இந்தியப் பாடகர் ஸ்ரீநிவாஸும், இலங்கைப் பாடகி தேனுகா கருணாகரனும் பாடியுள்ளனர். இத்தொலைக்காட்சித் தொடரில் என்னைக் கவர்ந்த இன்னோர் அம்சம், தேனுகா கருணாகரனின் தேனினும் இனிய குரல்வளமும், அவரது திறமையும் ஆகும். தேனுகா என்ன அருமையாகப் பாடுகிறார்! சிறந்த இந்தியப் பாடகிகளுக்கு நிகரான குரல்வளமும், திறமையும் அவரிடம் உண்டு. அவர் இத்தொடருக்காகப் பாடிய தலைப்புப் பாடல், எப்போதும் என் காதுகளுக்குள் இனித்துக் கொண்டே இருக்கிறது. ஒரு சிறந்த பாடகியைக் கண்டுபிடித்துப் பயன்படுத்தியமை பாராட்டுக்குரிய செயலாகும்.

உதயமித்ர மன்னம்பேரியின் ஒளிப்பதிவு விதந்து குறிப்பிடத்தக்கது. வெளிப்புறக் காட்சிகளில் அவரது ஒளிப்பதிவு சும்மா பளிச்சென்று இருக்கிறது. ஸ்ரீநிவாஸ் பாடிய ஒரு பாடல் காட்சியில், நுவரெலியாவின் கொள்ளை அழகு, அற்புதமாகப் படமாக்கப்பட்டுள்ளது. ஒளிப்பதிவும் குறை சொல்ல முடியாதபடி சிறப்பாக இருக்கிறது.

இத்தொலைக்காட்சித் தொடரின் தயாரிப்பாளரும், இயக்குநருமான எஸ். கோணேஸ்வரன், தமது முழு ஆளுமையையும், ஆற்றலையும் நன்கு வெளிப்படுத்தியுள்ளார் (அவரது மனைவியும் ஒரு சிறந்த ஒளிப்பதிவாளர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது). இலங்கையில் ஒரு தமிழ்த் தொலைக்காட்சித் தொடரைத் தயாரிப்பது என்பது இலேசான காரியம் அன்று. அவரது முன்னைய தயாரிப்புகளைப் போலவே கௌதமியும் அவரைச் சரியாக இனங்காட்ட முனைகிறது. இத்தொடருக்காக அவரோடு இணைந்து பணியாற்றிய அனைவரும் எமது பாராட்டுக்கு உரியவர்கள்.

○○○

சம கால கிணை கலைக் கிய கழ்வுகள்

த.ஞானசேகரன் மூன்று நூல்கள் வெளியீட்டுவார்

தி. ஞானசேகரன் எழுதிய மூன்று நூல்கள் வெளியீட்டுவிழா 16.12.2018 அன்று கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் பேராசிரியர் செ. யோகராசா அவர்களின் தலைமையில் இடம்பெற்றது. பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா கௌரவ அதிதியாகக்கலந்து கொண்ட இந்நிகழ்வில் புரவலர் அல்ஹாஜ் ஹாசிம் உமர் முன்னிலை வகித்தார். பிரமுகர்களின் மங்கல விளக்கேற்றலைத் தொடர்ந்து செல்வி ரோகிணி பாலச்சந்திரன், தமிழ்த்தாய் வாழ்த்திசைத்தார். ஞானம் நிர்வாக ஆசிரியர் ஞானம் பாலச்சந்திரன் வரவேற்புரையுடன் கூடிய அறிமுக உரையை நிகழ்த்தினார். சட்டத்தரணி ஜி.இராஜகுலேந்திராவின் வாழ்த்துரையும் இடம்பெற்றது. தொடர்ந்து விமர்சன உரைகள் இடம்பெற்றன. “தி. ஞானசேகரன் முன்னுரைகள்” நூலின் விமர்சன உரையை திருமதி பிரமிளா பிரதீபன் வழங்கினார். “சரித்திரம் பேசும் சாணித்திய ரத்னா விருநாளர்கள்” நூலின் விமர்சன உரையை புலோலியூர் ஆ. இரத்தினவேலோன் வழங்கினார். “எரிமலை” நாவலின் விமர்சன உரைகளை திருவாளர்கள் ஹேமச்சந்திர பதிரன, செ. சக்திதாசன் ஆகியோர் நிகழ்த்தினர். நூல்களின் வெளியீட்டினைத் தொடர்ந்து செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி 2018 பரிசளிப்பு நிகழ்வு இடம்பெற்றது. நூலாசிரியர் ஏற்புரை வழங்கினார்.

படப்பீப்பு: எஸ்.சுரேந்தரன்

பட்பீடிப்பு: எஸ்.சுரேந்தரன்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தல் மகாநவ் பரதயின் ந்னைவு ந்தழ்வு

30-12-2018 அன்று கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் பாரதி நினைவு நிகழ்வு சிறப்பாக இடம்பெற்றது. சங்கத் தலைவர் சட்டத்தரணி ஜி. இராஜகுலேந்திரா தலைமையில் இடம்பெற்ற இந்நிகழ்வில் பிரமுகர்களின் மங்கல விளக்கேற்றல் நிகழ்வினைத் தொடர்ந்து தமிழ்வாழ்த்தினை திரு. சரவணமுத்து இசைத்தார். ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர் திருமதி வசந்தி தயாபரன் சிறப்புரை ஆற்றினார். தொடர்ந்து நினைவுக் கவிதையை 'காப்பியக்கோ' ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் 'ஒரு கவிஞனின் பார்வையில் பாரதி' என்ற தலைப்பில் பாடினார். கலாகுரி திவ்யா சுஜேன் அபிநய ஷேத்திரா நடனப்பள்ளி மாணவியரின் ஆடல் நிகழ்வு சிறப்பு அம்சமாக இடம்பெற்றது. கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர் திரு. அந்தனிஜீவா நன்றியுரை நவின்றார்.

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க இலக்கியக்களத்தல் உருவல் ஶரவந்தன் எழுதிய "பாழ்வெளி" ச்றுகதைத் தொகுதி பற்றிய உரையாடல்

07-12-2018 அன்று கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் 303ஆவது இலக்கியக்களம் நிகழ்வில் உருவில் அரவிந்தன் எழுதிய 'பாழ்வெளி' சிறுகதைத்தொகுதி பற்றிய உரையாடல் இடம்பெற்றது. கவின்கலைக்குழுச் செயலாளர் டாக்டர் தி.ஞானசேகரன் நிகழ்வுக்குத் தலைமை தாங்கினார். வியாங்கொடை கல்வியியற் கல்லூரி விரிவுரையாளர் திரு. துணவியூர் கேசவன், கிருலப்பனை குமாரோதயம் தமிழ்வித்தியாலய பிரதிஅதிபர் திருமதி பவானி சிவகுமாரன் ஆகியோர் நூல் பற்றிய கருத்துரைகள் வழங்கினர். தொடர்ந்து கலந்துரையாடல் இடம்பெற்றது.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தல் ஶமரர் ச.இலகுப்பிள்ளை ந்னைவுப் பேருரை

23-12-2018 அன்று மாலை அமரர் ச.இலகுப்பிள்ளை அவர்களின் நினைவுப் பேருரை கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் கவின்கலைக்குழுச் செயலாளர் டாக்டர் தி. ஞானசேகரன் அவர்களின் தலைமையில் இடம்பெற்றது. தமிழ்த்தாய் வாழ்த்தினை செல்வி சாருகா தேவானந்தன் பாடினார். தொடர்ந்து அமரரின் படத்திற்கு அவரது பெறாமகன் கனகசபை சதானந்தா மாலை அணிந்து ஈகைக்கூடர் ஏற்றினார். 'மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கை' என்ற தலைப்பில் நினைவுப் பேருரையை பேராசிரியர் எஸ். ஜே. யோகராசா, களனிப் பல்கலைக்கழக ஓய்வு நிலை மொழித்துறைப் பேராசிரியர் நிகழ்த்தினார். அவர் தனது உரையில் மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கைக்கு நோயற்ற உடல், அறிவுமுதிர்ச்சி, மன உணர்வு, ஆன்மிகம், சமூகமான சமூகஉறவு போன்றவை துணை செய்யும் என்பதை உதாரணங்களுடன் விளக்கினார். கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர் திரு. கதிரவேலு மகாதேவா நன்றியுரை வழங்கினார்.

வாசகர் பேசுகிறார்

223ஆம் ஞானம் இதழ் பத்தியெழுத்துப் பகுதியில் ஒரு கதையை மாற்றி, அக்கதையை உவமான உவமையங்களுடன் அரசியல் அரங்கிலே சிறந்ததொரு படைப்பாகப் படைத்துவிட்டார் பேராசிரியர் துரைமனோகரன். அதை மேடைநாடகமாக கதை, வசனம் எழுதினால் எப்படியிருக்கும்? வாழ்த்துக்கள்.

இவ்விதழில் கவிதையொன்றில் திருமணங்களைக்கூறி அடித்துக்கட்டினாலும் கட்டியடித்தாலும் ஒன்றெனச் சரிகாணும் கவிதையாளர் கலப்புத்திருமணம் சிறந்தது என்கிறார்; பட்டால்புரியும்.

‘பன்றிபுகுந்த களம்’ நல்லதொரு கவிதை. நறுமணம் கமழ வாழவைக்கவேண்டியவர்கள், நாற்றமெடுக்கும் சமூகத்தலைவர்கள் என்பதை சரியாகக் கூறிவிட்டார். கவிதை சிறுதுளிதான், ஆனால் பெரு வெள்ளம். காப்பியக்கோ அல்லவா! பாராட்டுக்கள். மஞ்சள் கோடுகள் சிறுகதை நெகிழவைக்கிறது, வாழ்த்துக்கள்.

- பாணநுறை எம்.பி.எம்.நிள்வான்

●●●

ஒக்டோபர் மாத, ஞானம் சஞ்சிகையில் எஸ். கருணானந்தராஜா எழுதி வெளிவந்த “அண்ணாவும் அக்காவும்” என்னும் சிறுகதை மிகவும் அருமையான கதை. கணவனும் மனைவியும் பிரிந்து, மறுமணம் செய்வதால், பாதிக்கப்படுவது அவர்கள் குழந்தைகள் என்பதை மிகவும் உருக்கமாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார். அவருக்கு எனது பாராட்டுக்கள்.

தேவகி கருணாகரணி, சிட்னி அவுஸ்திரேலியா

●●●

சிறுகதைப் போட்டியில் முதற்பரிசு பெற்ற ஈழநல்லூர் கண்ணதாசனின் ‘பயங்கரவாதியின் செல்லமகள்’ என்ற கதையின் முடிவை வாசிக்க ஆரம்பித்த சிறிது நேரத்திலேயே ஊக்கிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. எனினும், மனதை உருக்கும் நடைமுறைவாழ்க்கையைப் பிரதிபலிக்கும் நல்லகதை. அற்புதமாக வடிவமைக்கப்பட்ட கதை. கதாசிரியருக்கு எனது வாழ்த்துக்கள்.

- வே.தில்லைநாதன், திருகோணமலை

●●●

சென்ற இதழில் அட்டைப்பட அதிதியாகக் கௌரவம்பெற்ற புலோலியூர் ஆ.இரத்தினவேலோன் பற்றிய கட்டுரையை பிரபல எழுத்தாளர் தாமரைச்செல்வி எழுதியிருப்பது சிறப்பு. அவர் பற்றிய பல திறமைகளை அறியமுடிந்தது. அவருக்கு எமது வாழ்த்துக்கள். நீண்ட காலத்தின்பின் ஞானத்தில் நேர்காணல் இடம்பெற்றிருந்தது. டாக்டர் ச. முருகானந்தன் பல விடயங்களை விரிவாகவே பேசியிருந்தார். இத்தகைய நேர்காணல்கள் நல்ல வரலாற்றுப் பதிவுகளாகின்றன. சென்ற இதழில் வெளிவந்த கட்டுரைகள் மிக உயர்ந்த தரத்தில் இருந்தன. ஞானம் சிறப்பிதழ்கள் மூன்றினது பங்களிப்புகள் பற்றிய ஆய்வுக்கட்டுரையை ஆய்வாளர் நீற்றா பற்றிமாசரன் எழுதியிருந்தார். ‘மூன்று சிறப்பிதழ்களும் இங்கிலாந்தின் தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கு மட்டுமன்றி உலகத் தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கும் புதிய சிந்தனைகளைத் தூண்டுகின்றன - வரலாற்றைத் தெளிவுபடச் செய்கின்றன’ என்ற ஆய்வாளரின் கூற்று ஞானத்தை மட்டுமல்ல ஈழத்து இலக்கியப் போக்கினையும் பெருமைப் படுத்துகின்றது. க.சண்முகலிங்கத்தின் கட்டுரை இலங்கையில் தோன்றிய பௌத்தசமயச் சீர்திருத்தம் பற்றி மிகவிரிவாக ஆராய்கிறது. பேராசிரியர் சபா ஜெயராசாவின் கட்டுரை ‘ஒடுக்கு முறைக்கு எதிரான எழுத்துக்கள் சமூக மாற்றத்திற்கான இலக்கியத்தின் தேவையை மீள்புதுப்பித்து வருகின்றன’ என்பதைச் சிறப்பாக உதாரணங்களுடன் விளக்கியுள்ளது. மூன்று கட்டுரைகளுமே உயர்தரத்தில் இருந்தன.

இரா. அ.இராமன், கண்டி

●●●

வாசகர் பேசுகிறார்

வாசகர் கடிதங்கள் எழுதுபவர்கள் 200 சொற்களுக்குள் தமது கடிதங்களை எழுதவேண்டும். அதற்கு மேற்பட்டால் அக்கடிதங்கள் பிரசுரிக்கப்படமாட்டா. வாசகர் கடிதம் எழுதுபவர்கள் தமது தொலைபேசி எண்ணையும் கடிதத்தில் குறிப்பிடுதல் வேண்டும். தொலைபேசி எண் குறிப்பிடப்படாத கடிதங்கள் நிராகரிக்கப்படலாம்.

- ஜெர்யர்